

Anadolu'da Acı Çeken İmanlılara Petrus'un 1. Mektubu

Rod Harbottle

Anadolu'da Acı Çeken İmanlılara Petrus'un 1. Mektubu

[Rod Harbottle](#)

Telif Hakkı/Copyright Rod Harbottle, 2014

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

Önsöz

1. Petrus'un Ana Hatları

Yorum

Petrus'un birinci mektubu Kutsal Kitab'ın tarihçesindeki yeri nedir?

Kutsal Kitab'ı Anlamakta Üç Adım

1) Görmek Adımı

Kim? Kim var? Parçada bulunan kişileri ortaya çıkarıyor.

Ne? Ne var, ne oldu? Parçada bulunan şeyleri ve olayları ortaya çıkarıyor.

Ne zaman? Ne zaman oldu? Parçada bulunan zamanları ortaya çıkarıyor.

Nerede? Nerede oldu? Parçada bulunan yerleri ortaya çıkarıyor.

Niçin? Niçin oldu? Parçada bulunan sebepleri ortaya çıkarıyor.

Nasıl? Nasıl oldu? Parçada bulunan durumları ve havayı ortaya çıkarıyor.

2) Anlamak Adımı

Kitapçıkta Allah hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta Baba Allah hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta Mesih hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta Kutsal Ruh hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta insan hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta günah hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta kurtuluş hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçık cennet hakkında ne öğretir?

Kitapçıkta Allah için yaşamak hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta imanlılar topluluğu hakkında ne öğreniyoruz?

Kitapçıkta ahir zaman hakkında ne öğreniyoruz?

Yazar Kutsal Kitab'ın başka kitapçıklarının ayetlerinden nasıl alıntı yapıyor? Onları nasıl yorumluyor ve uyguluyor?

Kitapçığın hikayesi daha büyük hikayeye uyuyor mu? Uyuyorsa nasıl uyuyor?

Kitapçıkta ana temalar nedir?

Kutsal Ruh yazarın aracılığıyla neleri bildirmek istedi?

Yazar kitapçığı niçin yazdı?

Sonuç

3) Yapmak Adımı

Kitapçıkta güvenmem lazım olan Allah'ın vermiş olduğu sözler, vaatlar var mı? Onları nasıl aklımda taze tutabilirim?

Kitapçıkta ondan uzak durmam lazım olan günahlar var mı? Allah onlar karşı durmam için nasıl yardım edeck?

Kitapçıkta bana verilen emirler var mı? Onları nasıl yerine getirebilirim?

Kitapçıkta bana verilen görevler veya hizmetler var mı? Onları nasıl yerine getirebilirim?

Önsöz

2016 yılında Petrus'un 1. Mektubunu ayet ayet yorumlamaya karar verdim. Metin olarak Halk Dilinde İncil'i seçtim. Çalışmamın Türk arkadaşlarımla ilgisini çekeceği düşüncesiyle her gün bir ayet yorumu Facebook sayfamaya koydum.

2016 yılının Temmuz ayında gönüllü olarak Bulgaristan'da bir Kısa İncil Okuluna katıldım. Okulda Kutsal Kitab'ı Sağlıklı Yorumlamak konusunda bir ders serisini verdim. Sonradan, öğrettiğim prensipleri Petrus'un 1. Mektubuna uygularsam, okul öğrencileri için yardımcı olacağını düşündüm. Bu incelemeyi yaptığım ayet yorumlarına ekleyerek kitap haline getirdim. Bu kitabı öğrencilerime ve tüm Türk kardeşlerime saygı ve sevgiyle sunarım.

Rod Harbottle, 2017 Londra.

1. Petrus'un Ana Hatları

Anadolu'da acı çeken imanlılara düzeltici ve cesaret verici öğütler

Bölüm 1 Acı çeken imanlılara kuvvet veren umut, lütuf ve kelam

Ayet 1 Petrus'tan Anadolu'daki imanlılara selam

Ayet 2 Baba, Oğul ve Mukaddes Ruh'un kurtuluştaki etkisi

Ayet 3-9 Acı çeken imanlıları sevindiren umut

Ayet 10-12 Allah'ın lütfu eski peygamberler için önemi

Ayet 13-21 Allah'ın lütfu ve kelâmı imanlıların hayatı ve hizmeti için önemi

Bölüm 2 Topluluğun amacı, düzeni ve acı çekmesi

Ayet 1-3 Günahı bırakmak, kurtuluştta büyüme için Allah'ın kelâmı

Ayet 4-8 Rab İsa Allah'a ibadet eden topluluğun yaşayan temel taşıdır

Ayet 9-10 Topluluk Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçilen ebedî Hükümdar'ın rahipleridir

Ayet 11-12 İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürme çağrısı

Ayet 19-25 İyilik yaptıkları halde acı çekip sabredenlerin örneği İsa Mesih

Bölüm 3 Ailede ve toplulukta iyi ilişkiler – iyilik yapıp acı çekmek

Ayet 1-7 Karı koca ilişkilerinde önderlik ve karşılıklı saygı

Ayet 8-12 Toplulukta davranış ve konuşmada karşılıklı sevgi

Ayet 13-17 İyilik yapıp acı çekenlerin mutluluğu

Ayet 18-22 Mesih'in acıları imanlıları suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkardı

Bölüm 4 Acı çekmeye ve hizmet etmeye hazırlıklı imanlılar

Ayet 1-6 İmanlılar Mesih gibi acı çekmeye hazırlıklı olmalı

Ayet 7-9 Dua, sevgi ve misafirperverlik hakkında öğüt

Ayet 10-11 Mevhibeleri karşılıklı hizmet için iyi kullanan imanlılar Allah'ı yüceltir

Ayet 12-16 Mesih'in şakirtleri olarak acı çekenler sevinmeli

Ayet 17-19 Günahkarların kötü sonuna göre sıkıntı çeken imanlılar Allah'a güvenmeli

Bölüm 5 Alçak gönüllü imanlılara gönül rızasıyla önderlik, İblis'e direniş

Ayet 1-4 Önderler topluluktaki insanlara gönül rızasıyla göz kulak olmalı

Ayet 5 İmanlılar önderlere tâbi olmalı, birbirlerine alçakgönüllülükle davranmalı

Ayet 6-11 İmanlılar Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olmalı, İblis'e direnmeli

Ayet 12 Petrus'un mektubu yazma maksadı imanlıları cesaretlendirmektir

Ayet 13-14 Selamlar

Yorum

1 İsa Mesih'in havarisi ben Petrus, Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim. 2 Semavî Babamız Allah sizi ezelî öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih'e itaat etmenizi ve O'nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi. Allah lütfunu ve selâmetini bol bol ihsan etsin!

1.Petrus 1:1; İsa Mesih:

İsa adı İbranice "Yahveh kurtuluştur" anlamına gelen Yehoşua adından türetilmiştir. Allah, semavî Oğlu bedene bürünce, kendisine bu adı verdi: "Böyle düşününce Rab'bin meleği Yusuf'a rüyada görüldü; ona şöyle dedi: 'Davud oğlu Yusuf, Meryem'le evlenmekten çekinme. Onun rahmindeki, Mukaddes Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak, O'nun adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak'" (Matta 1:20-21). Adı ne amaçla dünyaya geldiğini açıklıyordu.

Mesih, İbranice "meshedilen, göreve atanmak için üzerine yağ dökülen" anlamına gelen "Meşiakh" kelimesinden türetilmiştir. Yahudiler, bu adı Davut soyundan milletini kurtaracak bir kahramana veriyordu. Mukaddes Kitap'ta bildirilen Mesih'in çekeceği acıları bu kahramanla bir araya getiremeyen Yahudi yorumcular acı çeken "Yusuf oğlu" ikinci bir Mesih'ten bahsederler. İncil'de ise Mesih'in kendisi bu konuya açıklık getirdi. Dirilişinden sonra Emmaus isimli köye giden iki kişiye dedi: " 'Sizi akılsızlar! Peygamberler bütün bunları önceden bildirdi. Onlara neden inanmıyorsunuz? Mesih'in bu acıları çekip ululuğuna kavuşması gerekli değil miydi?' Sonra Musa'dan başladı, diğer peygamberlerle devam etti, mukaddes yazıların kendisinden bahseden bütün ayetlerini onlara izah etti" (Luka 24:25-27). İsa Mesih, Allah'ın kurtuluşunu insanlara sağlamak için dünyaya gönderilip göreve atanan Allah'ın semavî Oğludur.

1.Petrus 1:1; havarisi ben Petrus:

"Petrus" taş veya kaya anlamına gelen İsa'nın Simun'a verdiği takma addır. Bu olay Yuhanna bölüm 1'de şöyle anlatılır: "Yahya ertesi gün iki şakirdiyle birlikteydi. İsa'nın oradan geçtiğini görünce, 'İşte Allah Kuzusu!' dedi. Yahya'nın bu sözünü işiten iki şakirt İsa'nın ardından gittiler. Bu şakirtlerden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. Andreas'ın ilk yaptığı şey gidip kardeşi Simun'u bulmak oldu. Ona, 'Mesih'i bulduk' dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. Ardından Simun'u İsa'ya götürdü. İsa, Simun'a baktı ve şöyle dedi: 'Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Bundan sonra sana Kefas denilecek.' Kefas veya Petrus, kaya demektir" (1:35,40-42). Simun kendini mektubun başında İsa'nın verdiği takma adla tanıtır. Bu ad onun için derin bir anlam taşıyor olmalıydı. Mektub'un ikinci bölümünde bütün imanlılar ilgili bu adın bir yorumunu yapar: "Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. Sizler de O'nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O'na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız" (1.Petrus 2:4-5).

Kardeşi Andreas'un Simun Petrus'u İsa'yla tanıştırmamasından sonra Petrus'un balıkçılık mesleğine döndüğü anlaşılır. Ama İsa onu unutmadı. "İsa Celile Gölü'nün kıyısında dolaşıyordu. Orada Simun'u ve onun kardeşi Andreas'ı gördü. Bu iki kardeş balıkçıydı; göle ağlarını seriyorlardı. İsa onlara, 'Peşimden gelin, balık yerine insan tutmayı öğreteceğim' dedi. Simun'la Andreas hemen ağlarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler" (Markos 1:16-18). İsa'nın çağrısına hemen "evet" cevabını vermek ne bereketli şey!

İsa peşinden gidip kendisinden öğrenen şakirtleri arasından havari diye tanınan görevliler seçti. Simun Petrus onlardandı "İsa bir tepeye çıktı. İstedığı kişileri yanına çağırdı. Onlar da geldiler. İsa orada on iki havarisini seçti. On iki havari O'nunla birlikte olacak, kurtuluş müjdesini vazedeceklerdi. Aynı zamanda İsa onlara cinleri kovma yetkisi verecekti. İşte böylece şu on iki kişiyi seçti: Simun (İsa ona Petrus, yani Kaya adını verdi), Zebedi'nin oğulları Yakub ve Yuhanna (İsa onlara Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdi), Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay'ın oğlu Yakub, Taday, Yurtsever Simun ve sonradan İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot" (Markos 3:13-19).

1.Petrus 1:1; "Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim." Petrus'un selam yazdığı imanlılar bütün Anadolu'da dağılmışlardı. Tek bir kopyanın bütün bu yerlere gezdirildiği ve Hristiyan cemaatlerinde yüksek sesle okunduğu konusunda kesin bilgimiz yoktur. Olabilir ki her bir bölge için bir kopya yazılmıştı. Tek kopyanın yoksa kopyaların ne kadar yol kattığını ve ne zor şartlar altında dağılmış imanlılara ulaştığını tahmin edebiliriz. Ancak şunu anlıyabiliyoruz ki bu mektuba çok değer verilmiş ve Yeni Ahit kitabı bir araya getirildiği zaman ona dahil edilmiştir. Bir defa okunup atılmış bir mektup değildi bu!

1.Petrus 1:1; "Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış" (devamı).

"PONTOS (veya Pontus)

Pontos bugünkü Samsun, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize ve Artvin illeridir. "İsa Mesih'in habercisi Petros'tan, her yere -Pontos'a, Galatya'ya, Kapadokya'ya, Asya'ya, Bitinya'ya- dağılmış olan seçkin göçmenlere" (1.Petrus 1:1). Petrus'un Pentekost günündeki konuşmasını dinleyenlerin arasında "Pontos'ta.. oturanlar" vardı (Elçilerin İşleri 2:9-10). "Yüreklerine hançer saplanmış gibi" olup Petrus'un sözünü değerlendirerek vaftiz olanların arasında Pontoslular'ın bulunup bulunmadığını kesin olarak bilmiyoruz. Oysa Petrus'un mektup yazdığı dağılmış olan seçkin göçmenlerden bazılarının Pentekost günü Petrus'un aracılığıyla imana geldiğini düşünmek yanlış olmasa gerek. Bunlardan biri Pavlus'un meslektaşı ve hizmet arkadaşı "Pontoslu bir Yahudi olan" Akila olabilirdi (1.Korintliler 18:1-3). Pontos adını eski çağda Kara Deniz'e verilen Pontos Efksinos adından gelir. Pontos deniz demektir. Bölge bugün Doğu Kara Deniz bölgesi adıyla tanınır." (Kutsal Kitap Yerler Sözlüğü -Derleyen: Rod Harbottle. Sözlüğü <https://hristiyankitaplar.com/> websitesinden indirebilirsiniz.)

1.Petrus 1:1; “Pontus’ta, Galatya’da, Kapadokya’da, Asya ili ve Bitinya’da dağılmış” (devamı).

“GALATYA

M.Ö. üçüncü yüzyılda Avrupa'dan Gallar göç edip Anadolu'daki Frikyalı ve Kappadokyalı halklara egemen kesildi. Üç ayrı krallık kurdular. Trokmi adını taşıyan kolu doğuya yerleşerek başkentlerini Tavium'da kurdular. Tavium kentinin harabeleri Yozgat'ın batısında 40 kilometre uzaklığındaki Büyük Nefes Köyü'ndedir. Tektosages denen kolu başkentlerini Ankara'da kurdular. Tolistobogii adlı kolu batıya yerleşerek başkentlerini Pessinus'da yaptılar. Pessinus Sakarya ırmağının sol kıyısında Eskişehir'e bağlı Sivrihisar'ın güneyinde 15 kilometre uzaklığında bulunan Ballıhisar'dadır.

M.Ö. 25 yılında Galatya Roma İmparatorluğu'nda bir eyalet oldu. Oysa bu eyalet eski Galatya krallıklarından daha geniş oldu. İçine Pontus, Frikyalı, Likaonya, Pisidya, Paflagonya ve İsaurya'dan parçalar aldı” (Kutsal Kitap Yerler Sözlüğü).

“KAPADOKYA

Kapadokya bugünkü Kayseri ve Nevşehir illeridir. Volkanlarla örülmüş bir yöre. Yumuşak volkan kayalarında oyulmuş evler, kiliseler ve yeraltı kentleriyle turistlerin akın ettiği bir bölge. "İsa Mesih'in habercisi Petros'tan, her yere -Pontos'a, Galatya'ya, Kapadokya'ya, Asya'ya, Bitinya'ya- dağılmış olan seçkin göçmenlere" (1.Petros 1:1). Petros'un Pentekost günündeki konuşmasını dinleyenlerin arasında "Kapadokya'da.. oturanlar" vardı (Elç.İş. 2:9-10). "Yüreklerine hançer saplanmış gibi" olup Petros'un sözünü değerlendirerek vaftiz olanların arasında Kapadokyalıların bulunup bulunmadığını kesin olarak bilmiyoruz. Oysa Petros'un mektup yazdığı dağılmış olan seçkin göçmenlerden bazılarının Pentekost günü Petros'un aracılığıyla imana geldiğini düşünmek yanlış olmasa gerek” (Kutsal Kitap Yerler Sözlüğü).

1.Petrus 1:1; “Pontus’ta, Galatya’da, Kapadokya’da, Asya ili ve Bitinya’da dağılmış” (devamı).

“ASYA

Günümüzde olduğu gibi eski çağda da Asya adı Asya kıtası için kullanılırdı. Ama o çağdaki Yunanlılar kıtanın batı kesiminden bir parça olan Türkiye'nin Ege bölgesini belirtmek için Asya adını en çok kullanırdı. Mesih'ten önceki çağlarda Yunanlılar Ege Denizi'ni aşırıp Ege bölgesinde bağımsız kentler kurmuşlardı. M.Ö. 3. yüzyılda Bergama kralları bu kentlere egemen oldu. M.Ö. 133 yılında Bergama krallarının toprakları Romalılar'a armağan edildi. Daha sonra Romalılar Ege Denizi kıyısını, adalarını ve Anadolu'nun yüksek ovasına kadar Ege'nin iç bölgesini birleştirip bir eyalet kurdular. Roma'nın egemenliği bu eyalette eyaletin dokuz belirli kentinde bulunan ve Roma'daki senatoya bağlı bir "prokonsolos"un ya da bir yardımcısının yönettiği "agoraioi" adıyla bilinen mahkemeler aracılığıyla sağlanırdı. Bunlardan biri Efes'te bulunuyordu. Tiyatro'daki ayaklanmayı teskin eden kent görevlisi, "Dimitrios'la sanatçı arkadaşları birinden davacı iseler, mahkemeler açıktır, yargıçlar (prokonsoloslar) vardır" dedi (Elç.İş. 19:38). Dimitrios halkı ayaklandırmaya çalışırken şunları bağırmıştı: "Bu Pavlus'un yalnız Efes'te değil, nerdeyse tüm Asya'da, el yapıtı nesnelere tanrı değildir dediğini görüyor ve duyuyorsunuz" (Elç.İş. 19:26). Pavlus ve arkadaşlarının Tanrı

Sözü'nü Asya bölgesinde yaymaları Kutsal Ruh tarafından engellenmişti (Elç.İş. 16:6). Ama birkaç yıl sonra "Pavlus iç Anadolu'yu dolaşarak Efes'e geldi" (Elç.İş. 19:1). Orada yaklaşık üç yıl kalıp öğretti. "Sonunda Asya'da yaşayan herkes -Yahudi olsun, Yunanlı olsun- Tanrı Sözü'nü duydu" (Elç.İş. 19:10). Tanrı'nın kararlaştırdığı vakit en verimli çalışmayı sağladı. Asya'dan şu ayetler söz eder: Elç.İş. 2:9; 6:9; 19:22; 19:27; 19:31; 20:4; 20:16; 20:18; 21:27; 24:18; 27:2; 1.Korintliler 16:19; 2.Korintliler 1:8; 2.Timoteyus'a 1:15; 1.Petrus 1:1; Vahiy 1:4,11."

1.Petrus 1:1; "Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış" (devamı).

"BİTİNİYA

Adını Trakya'dan oraya göç eden bir halktan alan bu bölgeden Yeni Antlaşma sayfalarında iki kez söz edilir. O çağdan hemen önce oranın bir kralı, yönetimi Roma İmparatorluğu'na bağışlamıştı. Bölgede şu önemli kentler bulunurdu: Kalkedon (Kadıköy), Nikomedia (İzmit), Nikeya (İznik) ve Prusa (Bursa). M.S. 111 yılında Kayzer Trajan'a yazdığı bir mektupta Bitinya valisi Plinius ilinde bunca Mesih bağlılarının bulunmasına duyduğu utancı dile getiriyordu.

Sevinç Getirici Haber'i bu bölgeye kimin ulaştırdığı kesin olarak bilinmemektedir. Pavlus Konya (Galatya) ve Isparta (Frikya) bölgelerinde yaptığı yolculuktan sonra "Kutsal Ruh Tanrı Sözü'nü Asya (Ege) bölgesinde yaymalarını engelledi. Misiya (Balıkesir) sınırlarına ulaşınca, Bitinya bölgesine girmek istedilerse de İsa'nın Ruhu onları bırakmadı" (Elç.İş. 16:6-7). Pentekost gününde Petros'un konuşmasını dinleyenlerin arasında komşu vilayet Pontos'tan Yahudiler'in ve Yahudiler'in inancını benimseyenlerin bulunduğu açıklanır (Elç.İş. 2:9-11). Bitinya ile Pontos Romalılarca tek bir vilayet olarak yönetilmekteydi. Bu nedenle Pentikost günü Bitinyalılar'ın da imana geldiğini sanmak olanaklıdır.

Petros'un mektubunu başka yerlerin yanı sıra "Bitinya'ya dağılmış olan seçkin göçmenlere" yazması bu olasılığı biraz daha güçlendirir (1.Petrus 1:1). Kendilerini Rab İsa'ya getiren müjdecinin imanda güçlenmeleri için Rabbe getirdiği kişilere mektup yazmasından daha doğal ne var?" (Kutsal Kitap Yerler Sözlüğü).

1.Petrus 1:1; "dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim." Pavlus Galatyalılar 2:7'de şu sözlerle Petrus'un görevinin Yahudi aslı insanlara yönelik olduğunu açıklar: "Bilakis, Allah'ın bana özel bir vazife verdiğini anladılar. Kurtuluş müjdesini Yahudilere vazetme vazifesi nasıl Petrus'a verildiyse, diğer milletlere vazetme vazifesinin de bana verildiğini anladılar." Bazı Yahudiler sürgünle dağıtılmışlardı, bazılarıysa geçimlerini sağlamak için yabancı ülkelere göç etmişlerdi. İsa Mesih'i sorguya çeken Yahudi yetkililer bu durumda şöyle konuştular: "Onu bulamayacağız da ne demek? Nereye gidecek ki? Acaba diğer halklar arasında yaşayan Yahudilere mi gidecek? Yoksa gidip Greklere mi vazedecek?" (Yuhanna 7:35). Yakup da aynı durumdaki Yahudi imanlılara yazdığını açıklar: "Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim" (Yakup 1:1). Petrus'un da aynısını yaptığı görülür. Ama hitab ettiği imanlıların arasında Yahudi olmayanların bulunduğu mektup boyunca kullandığı bazı ifadelerden anlaşılır.

1.Petrus 1:1; “dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim.” Yukarıda belirtildiği gibi, Anadolu’da dağılmış olan bu imanlılardan bazılarının Petrus’un Pentikost günündeki vaazı aracılığıyla İsa Mesih’e iman ettiğini kabul etmek yerinde bir düşünce olsa gerek. Onların “oralarda yabancılar gibi” yaşamaları sadece toplumsal durumları değil, bunun yanı sıra ruhsal tutumlarını da ifade ediyordu. Onlar İbranilere Mektubun tasvir ettiği Eski Ahit imanlıları gibi “Yeryüzünde yabancı ve misafir olarak yaşadıklarını kabul ettiler. Böyle konuşan insanlar belli ki, ebedî vatanlarını arıyorlar. Bu kişiler geride bıraktıkları vatanlarını düşünselerdi oraya geri dönmeye fırsatları olurdu. Fakat onlar daha iyi bir ülkeye, yani semavî vatanlarına hasret duydular. Bu sebeple Allah da onların Allah’ı olarak anılmaktan utanmıyor. Hatta onlara ebedî bir şehir hazırladı” (İbraniler 11:13-16). Bu tutum “dünyanın pislikleriyle kirlenmemek” için bizim için de gereklidir (Yakup 1:27). Pavlus da bizi aynı konuda uyarıyor: “Mümin kardeşlerim, beni örnek alın. Ayrıca bizi örnek alanların hayatına dikkatle bakın. Çünkü birçokları çarmıhta ölen Mesih’in düşmanı olarak yaşıyor. Bunu daha önce söylemişim. Şimdi sizi bu konuda gözyaşları içinde yine ikaz ediyorum. Bu kişilerin sonu helâktir. Allah yerine kendi midelerine ibadet ediyorlar. Fani dünyadan başka hiçbir şey düşünmüyorlar. Hayâsızlıklarıyla övünüyorlar. Fakat biz Allah’ın hükümranlığının vatandaşlarıyız. Kurtarıcımız ve Efendimiz İsa Mesih’in göklerden gelişini bekliyoruz. O kadirdir. Her şey O’na tâbidir. Bu kudreti sayesinde bizim zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi ihtişamlı bedenine benzer kılacaktır” (Filipililer 3:17-21).

1.Petrus 1:1; “dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim.” Kutsal Kitap’a bakınca HADİ çevrisinin burada bütün anlamı yansıtmadığı anlaşılır: “buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam.” Mektubun hitab ettiği bütün Anadolu’da dağılmış imanlılar Allah’ın kendisine ayırdığı ve O’nun gözünde çok değerli insanlardı. Bugün aynı topraklarda dağılmış kardeşlerim, kendinizi aynı durumda bilin! Her ne kadar kendinizi yabancı hissediyorsanız da, aynı toprakta yüzyıllar boyunca Mesih’in yolunda yürümüş olanların izindesiniz!

1.Petrus 1:2; “Semavî Babamız Allah sizi ezeli öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh’un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih’e itaat etmenizi ve O’nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi.” Petrus’a göre İsa Mesih’e iman eden herkes Üçlübirliğin birlikte işleyişini yaşıyor. İmana geldiğimiz an Mukaddes Ruh’un dokunmasıyla günahlı olduğumuzu ve İsa Mesih’in kurtarmasına muhtaç olduğumuzu ilk kez anlıyoruz. Belki İsa Mesih hakkında defalarca işitmiştik ama Mukaddes Ruh’un dokunmasıyla her şey değişiyor ve İsa’ya teslim oluyoruz. İsa Mesih bizi Semavî Baba’yla tanıştırtıyor ve kurtuluşumuzun O’nun sevgisinden kaynaklanan ezelden beri öngördüğü amacı olduğunu anlıyoruz. Bu bilgi iman hayatımızda karşılaşacağımız zorluklara göğüs gerebilmemiz için gereklidir.

1.Petrus 1:1-2; Kutsal Kitap’ın çok sonradan bölüm ve ayetlere ayrılması, çevirmenlere ve yorumculara bazı sorunları yaratır. Bir ayete anlam kazandırmak için çevirmen bazen önceki ayetten bir kelimeyi alıp tekrarlaması veya o kelimeyi önceki ayetten sonraki ayete aktarması gerekir. İşte 1.Petrus 1:1-2 ayetleri çevirirken Kutsal

Kitap ile HADİ arasında bu iki farklı çözüm seçildi: Kutsal Kitap “seçme” kavramını tekrarlarlarken HADİ onu birinci ayetten ikinci ayete aktarır. Özgün metinde “seçme” kavramı yalnız birinci ayettedir. Bu iki ayet özgün metinde birçok parçadan oluşan koskoca bir cümledir. Çevirmenler çağdaş insanların anlayabilmeleri için isimleri fiillere dönüştürüp bir kaç tane kısa cümleyi kurar. Bunu yaparken tekrarlama veya aktarma çözümlerine başvururlar. HADİ çevrisini eleştirirken bu gerçeği gözden kaçırmıştım. Her iki çözüm yoluna hak vermek gerekir.

1.Petrus 1: 2; “Semavî Babamız Allah sizi ezelî öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh’un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih’e itaat etmenizi ve O’nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi.” Semavî Baba imanlıları önceden gördü, Mukaddes Ruh’un dokunmasıyla kendine ayırdı. Kendine ayırabilmesi için onların İsa Mesih’e iman edip O’nun buyruklarına uymaları lazımdı. Bunu yapınca İsa’nın çarmıhta dökülen kanıyla sağlanan günahtan arınmaya kavuşurlar. Petrus burada İsa Mesih’e inanmayı ifade ederken bunu sadece kuru bir bilgi kabul etme hareketi olarak anlatmaz, imanlının bütün hayatını İsa’ya teslim etmesi ve ondan sonra Rab İsa’nın buyruğuna uyması olarak önümüze serer. Petrus için iman etmek itaat etmektir. İsa Petrus’a kendisine iman etmeye çağırmadı, tersine kendisine itaat etmeyi emretti: “İsa Celile Gölü’nün kıyısında yürürken iki kardeş gördü. Bunlar Simun ile Andreas’tı. Simun’un öteki adı Petrus’tur. Bu iki kardeş balıkçıydı, göle ağlarını seriyorlardı. İsa onlara, ‘Peşimden gelin; balık yerine insan tutmayı öğreteceğim’ dedi. Onlar da hemen ağlarını bıraktılar, İsa’nın peşinden gittiler (Matta 4:18-20).

1.Petrus 1: 2; “Allah lütfunu ve selâmetini bol bol ihsan etsin!” İncil’in kaleme alındığı sırada lütüf günlük konuşmada “iyilik, hoşluk, güzellik, hediye ve bağış” gibi anlamlarda kullanılırdı. İncil yazarları aynı kelimeyi Allah için kullandıklarında daha özel bir anlama getirdiler. Bu kontekste lütüf “Allah’ın buna lâıyk olmayan insanlara kurtuluş vermesindeki sevgisi ve iyiliği” demektir. Selamet “savaşın bulunmadığı ortam” anlamına geliyorsa da, Eski Ahit’teki “şalom” kelimesine dayandığı için daha zengin bir anlama sahiptir. Şalom, bütünlüğe kavuşma, iç rahatlığına sahip olma, sağlıklı olmak ve refah içinde yaşamak gibi anlamlarda kullanılırdı. İman hayatındaki en önemli anlamı günahımız yüzünden Allah’la düşman olma durumundan kurtulup huzura kavuşmamızdır. Petrus’un dileği, imanlıların bu güzelliklere bol ölçüde sahip olmalarıydı. Onlar da bol ölçüde bizim olsun!

1.Petrus 1:3; “Efendimiz İsa Mesih’in semavî Babası Allah’a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih’i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu.” İsa Mesih’e iman etmiş bir kişi artık kendisi için yaşamıyor. İsa onun Efendisi oluyor. İsa’nın buyruklarına uyuyor. İsa’ya itaat ediyor. İsa aynı şeyi havarilerinin vaftiz ettikleri insanlar için söylemişti: “Size emrettiğim her şeye itaat etmeyi onlara öğretin” (Matta 28:20). İsa Mesih senin Efendin midir? O’nun her emrini yerine getiriyor musun?

1.Petrus 1:3; “Efendimiz İsa Mesih’in semavî Babası Allah’a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih’i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu.” İsa Mesih’in Allah’la ilişkisinin iki yönü bu ayette ima edilir.

İsa'nın ilahî varlık bakımından Allah O'nun semavî Babası'dır. Bu ezelden beri süren bir sevgi ilişkisidir. İsa Mesih'in kendisi duasında buna şöyle değinir: "Semavî Baba, bana verdiğin bütün insanların, bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve ihtişamımı görmelerini diliyorum. Bu ihtişamı bana, daha dünya yaratılmadan önce, beni sevdiğin için verdin" (Yuhanna 17:24). Bununla birlikte Allah İsa Mesih'in Allahu'dur. İsa O'na dua ediyordu. Bu, İsa'nın beden bürünerek insan olmasının belirtisidir. Pavlus yazdığı gibi:

"Mesih özde Allah'la birdir, ancak O Allah'la bir olmayı kendi menfaati için kullanmadı. Bunun yerine bütün ilâhî imtiyazlarını bir kenara bıraktı. Allah'ın bir kulu olacak kadar alçaldı, insan olarak dünyaya geldi. Allah'a itaat etti, insan şeklini aldı ve ölmeye, hatta bir suçlu gibi çarmıhta ölmeye razı oldu. Bu sebeple Allah da O'na en yüksek payeyi verdi. O'na bütün isimlerden yüce olan ismi bağışladı. Böylece İsa'nın ismi her anıldığında göktekiler, yerdekiler ve yeraltındakiler O'na secde edecek. Herkes İsa Mesih'in Rab olduğunu ikrar edecek. Bu da semavî Babamız Allah'ı yüceltecektir" (Filipililer 2:5-11).

1.Petrus 1:3; "Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih'i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu." Petrus'un yüreği sevinçle doluyor Allah'ın imanlılar için yaptıklarını düşündükçe. Dudaklarından şükürler dökülüyor. Allah'tan uzak, günah içinde yaşayan bizlere merhamet etti. Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla yeniden doğmamızı sağladı. Bizi kendisiyle ilişkide yeni bir hayata kavuşturdu. İsa Mesih semavî Baba'nın diriltmesiyle ölümü yendi. Bu yoldan bize bir gün ölümü yenip ebedî hayata kavuşacağımıza teminat verdi. Buna iman ederek umutla doluyoruz ve dört gözle bekliyoruz.

1.Petrus 1:4; "Bu umut, Allah'ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar." Allah iman edenler için semavî hükümranlığında bir miras ayırdı. Petrus İsa'nın Son Akşam Yemeğinde verdiği şu vaadi düşünmüş olabilir: Semavî Babam'ın evinde kalacak çok yer vardır. Öyle olmasa söylerdim. 'Oraya yer hazırlamak için gideceğim' der miydim?" (Yuhanna 14:2). İlginç şey şu ki, Petrus bu mirasın semada hazır olduğunu ve Allah'ın halkı için tahsis edildiğini bildirir. Beklentimiz budur. Her geçen gün yaklaşıyor. Onu iplerle çekiyoruz. Dert dolu bir dünyada yaşamak için bu umut bize güç kazandırıyor. Petrus semadaki mirası düşününce yeryüzündeyken Rab İsa Mesih'in söylediği şu söz daha kullaklarında çınlıyor olsa gerek: " 'Kendinize dünyevî servet biriktirmeyin. Çünkü güve ve pas onu yiyip bitirir. Ya da hırsızlar girip onu çalar. Bunun yerine, kendinize semavî servet biriktirin. Semada ne güve ne de pas ona zarar verir. Hırsızlar da içeri girip onu çalamazlar. Servetiniz neredeyse kalbiniz de oradadır' " (Matta 6:19-21). Semavî servetimiz "ne çürür, ne lekelenir, ne de solar." Yüreğimiz ona bağlansın!

1.Petrus 1:5; "Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız." O'na güvenen bizlerin sonsuz kurtuluşu Allah'ın sorumluluğudur. O bizi koruyor. Sona kadar saklayacak. Ne mutlu bize! Ebedî kurtuluşumuz Rabbimiz İsa'nın tekrar gelişinde

gerçekleştirecek. İmanlı için ahir zaman korkulacak bir zaman değildir. Güvenle umutla beklenen zamandır. Bu sözler Petrus'un yazdığı Anadolu'da acı çeken imanlılara büyük cesaret ve teselli kaynağı olmalıydı.

1.Petrus 1:6; “Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz gerekse bile sevinin.” Sevinçle coşuyoruz çünkü Allah bizi “kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir” (ayet 5). Allah kudretiyle dünyaları düzen içinde tutar. İsa Mesih “Kudretli sözüyle kâinatı devam ettirir” (İbraniler 1:3). Allah kudretini bizi sonuna kadar korumak, ebedî kurtuluşumuza kavuşturmak için kullanır. Pavlus ömrünün sonuna doğru aynı cesarete sahipti: “Evet, Rab beni her kötülükten kurtaracak ve emniyet içinde semavî hükümlerine taşıyacaktır. İzzet ebetler ebedince O'nundur. Âmin” (2.Timoteyus 4:18). O da sevinip coşuyordu ve Allah'a şükrediyordu. Bu konu üzerinde durup derin düşünürsek, biz de sevinçle coşacağız. Bunu dene!

1.Petrus 1:6; “Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz gerekse bile sevinin.” Anadolu'da imanlıların çeşitli sıkıntılardan geçmeleri gerekli olabilirdi. İman hayatında çok çeşitli sıkıntılar çekeriz. Bunları ebedî kurtuluşumuzla karşılaştırırsak, sıkıntılarının süresinin kısa olduğu sonucuna varacağız. Bir kaç yıllık sıkıntı ebediyetle kıyaslanamaz. Ebedî kurtuluşa kavuşma düşüncesi sıkıntılardan geçerken bize sevinç verir.

1.Petrus 1:7; “Çünkü sıkıntılara dayanmanız, imanınızın ne kadar samimi olduğunu gösterir. Altın ateşle arıtılsa da sonunda yok olup gider. Oysa imanınız kalıcıdır, altından daha da kıymetlidir. İmtihani geçen bu imanınız, İsa Mesih tezahür ettiği zaman övgü, şan ve şeref kazandıracaktır.” Rahat yaşarken Allah'a güvenmek hiç zor değildir. Dualarım cevaplanır, her şey iyi gider. Allah'a şükür! Ama Allah sıkıntıları kullanır imanımızın samimiyetini imtihan etmek için. Sıkıntıdan geçerken, herşey kötüye giderken Allah'a güvenmek o kadar kolay değildir. Ama o zaman daha da lazımdır. Sıkıntıdan geçen bir imanlının kendisine şükretmesi Allah için çok daha kıymetlidir. O imanlının imanı imtihandan üstün dereceyle geçmiştir. İmanımız altına benzetilir. Kuyumcu altını ateşten geçirir. Karıştığı öbür metaller ve pislikler kızgın ateşte eritilir ve saf altın kalır. Ama bu kadar dayanıklı altın bile sonsuz değildir. Allah'a sınımsız güvenen iman ise her sıkıntıya dayanıp kalır. Böyle imana sahip imanlı İsa Mesih'in tekrar geldiği zaman övülecek, şan şerefe kavuşacak. Aldığı bütün övgüyü onu kurtaran ve koruyan Rabbe sunacak.

1.Petrus 1:8; “Mesih'i görmediniz, fakat O'nu seviyorsunuz. Şimdi O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyorsunuz; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorsunuz.” Petrus'un yazdığı Anadolu'daki imanlılar İsa'yı görmeden başka imanlıların anlatmasıyla İsa'yı tanıdılar. Bütün yürekleriyle iman ettiler. Sevgi bağlarıyla O'na bağlandılar. Bu yüzden Petrus “O'nu seviyorsunuz” diye yazabiliyor. Onlar bir inanç kabul etmediler, yaşayan Kurtarıcı'yı tanıyıp sevdiler. Biz de İsa Mesih'i görmedik, O'nu seviyor muyuz? Elbette seviyoruz! Onlar gibi O'nu görmediğimiz halde O'na iman ediyoruz. O'na güveniyoruz. Bizim için yaptığı yüce kurtarma işinden faydalanıyoruz. O'nun bizi koruyacağını ve sonuna kadar

saklayacağını biliyoruz. Bu yüzden onlar gibi “tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle” coşuyoruz. Sevincimiz sözle anlatılamaz.

1.Petrus 1:9; “Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna nail oluyorsunuz.” İsa Mesih’in gerçekleştirdiği kurtarma işine iman ederek kurtuluyoruz. Nail olmak fiili konuya kesinlik kazandırıyor. İman edenler kurtuluşa sahiptir. “Oluyorsunuz” sözü devam eden ve gelecek zamanda sonuçlanacak bir kurtuluşu belirtir. Beşinci ayetteki “Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” hakikatine değinir. Mesih’e iman edince kurtuldular, Allah’ın koruyucu kuvvetiyle muhafaza edilmekteler ve Mesih tekrar gelince ebedî kurtuluşa kavuşacaklar. Bu kurtuluş İsrail’in beklediği millî bir tehlikeden kurtuluş değildir. Bu, tüm varlıklarının kurtuluşunu belirten canlarının kurtuluşudur. Onlar Mesih’e kurtuluşa kavuşmak için iman ettiler. Petrus onlara hayat tecrübelerine bağlı olmayıp devam etmekte olan bir kurtuluşa sahip oldukları gerçeğiyle cesaret veriyor. Bu kurtuluş İsa Mesih’in tekrar gelişinde sonuçlanacak. Kurtuluşun bu üç zamanı onlar için gerçekse, çağımız dahil her çağdaki imanlılar için aynıdır.

1.Petrus 1:10; “Eski peygamberler bahşedilen lütuftan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar.” Petrus’un yazdığı imanlıların çoğunun Yahudi aslı olduğu düşünülür. Onlar Timoteyus gibi çocukluklarından beri Mukaddes yazıları iyi biliyorlardı. Pavlus ona şöyle yazdı: “Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsa’ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazılar’ı da çocukluğundan beri biliyorsun” (2.Timoteyus 3:15). Timoteyus Anadolu’da yetişmiş Yahudi asıllı bir imanlıydı. Onun zamanında yalnız Eski Ahit denilen Kutsal Yazılar mevcuttu. Eski Ahit peygamberleri mevzuyu tam anlamadan Allah’ın ilhamıyla Allah’ın kurtarma iyiliğini anlattılar. Allah’ın gelecek çağda yaşayacak imanlılara vereceği kurtuluş hediyesini dikkatle inceleyip anlamaya çalıştılar. Şimdiki çağda olan bizler çağımız sonunda olacak ahir zaman olaylarını anlamaya çalışınca o peygamberlere benzeriz. Oysa biz Petrus’un yazdığı imanlılar gibi Mesih İsa’ya iman aracılığıyla kavuşulan kurtuluş hakkında o eski çağ peygamberlerinden çok daha fazal bilgiye sahibiz. Sebep şudur ki, o peygamberlerin önceden bildirdikleri olaylar yerine gelmiş ve Yeni Ahit Kutsal Yazılarında kaydedilmiştir.

1.Petrus 1:11; “Mesih’in Ruhu içlerindeydi. Ruh onlara Mesih’in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. Onlar da Ruh’un kimden söz ettiğini ve O’nun ne zaman geleceğini araştırdılar.” Eski Ahit peygamberlerini konuşuran, ilham verip yazdıran Mukaddes Ruh’tu. Bu ayette Mukaddes Ruh’a “Mesih’in Ruhu” denir. Bu, İsa Mesih’in dünyaya gelmeden önce varolduğuna işaretidir. Aynı zamanda Mukaddes Ruh’un mesajının merkezinin Mesih olduğunu açıklar. Mukaddes Ruh peygamberlere “Mesih’in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi.” Bugüne kadar Yahudi inanç bilginleri bu konuyu çözemediler. Tevrat ve peygamberlerde hem acı çeken hem de zafer kazanan Mesih’ten bahsedildiğini

gördüklerinde acı çeken Yusuf oğlu Mesih ve zafer kazanan Davut oğlu Mesih olarak iki Mesih'i kabul ederler. Halbuki zaten acı çekmiş olan İsa Mesih, tekrar geldiğinde kendini ihtişam içinde zafer kazanan Davut oğlu olarak açıklayacak. Bu konu eski zaman peygamberleri için kolayca çözülecek bir konu değildi. "Onlar da Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar." Halbuki her imanlı iman aracılığıyla Mukaddes Ruh'un açıkladığı bu bilgiye sahiptir. Ne mutlu bizlere!

1.Petrus 1:12; "Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazediyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar." O eski zaman peygamberleri Mukaddes Ruh'tan bilgi aldılar. Açıkladıkları bilgileri kendileri için açıklamadılar. Daha ileride Petrus'un yazdığı imanlılar için bilgi veriyor, onlara hizmet ediyorlardı. Ve sadece onlar için değil, her çağda her yerde olan imanlılar için Allah.2tan bilgi veriyorlardı. İmanlılara kurtuluş müjdesini duyuranlar peygamberlerin sözlerini açıklayarak Mesih'in sağladığı kurtuluşu bildirdiler. Müjde'yi duyuranlar "semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle" vazediyorlardı. Petrus'un kendisi Pentikost gününde aynısını yapmıştı. O vaazında şöyle der: "Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: 'Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek' " (Elçilerin İşleri 2:16-17). Vaazının başka bir bölümünde Petrus Davud'un Mesih'in dirilişini önceden bildirdiğini açıklamak için Mezmur 16'dan aktarma yapar (Elçilerin İşleri 2:24-31). Sadece peygamberler değil, melekler bile kurtuluş müjdesiyle ilgili hakikatleri anlamak için hasret duyarlar. Onların bu kadar ilgi duydukları konuya biz de çok önem verelim!

1.Petrus 1:13; "Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih'in gelişinde bahşedilecek lütfaya bağlayın." Peygamberlerin ve meleklerin çok değerli saydıkları kurtuluş müjdesi hakkında bilgi sahipleri oldukları için, Petrus yazdığı imanlılardan üç hareket ister: 1. Akıllarını Allah'a hizmet etme düşüncesiyle hazır tutmaları, 2. Allah'ın istediğini yapmak için hiç bir fırsatı kaçırmamak için göz kulak olmaları ve 3. Allah'ın Mesih'in gelişinde onlara bol bol vereceği iyiliklerine ümit bağlamaları. Düşüncesiz imanlılara yer yoktur. Allah'ın hakikatine göre davranabilmemiz için sağlıklı düşünceye ve sağlam bilgiye sahip olmamız lazım. Bizi harekete getiren duygular doğru düşünceye dayanmalıdır. Sıkıntılara dayanıp iman yolunda ilerlemek için Mesih'in tekrar gelişine bağladığımız umuttan kuvvet alacağız.

1.Petrus 1:14; "Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarısınız. Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın." İnsan düzeyinde Allah'ın aile için düzeni, çocukların babalarının sözünü dinlemeleridir. Madem imanlılar Allah'ın evlatları ise, semavî Baba'ya itaat etmeleri gerekir. İman etmeden önce cahildiler. O zaman kendi kötü arzularına göre hareket ederlerdi. Ama Allah'ın evlatlarına yakışmayan böyle davranışlardan uzak durmaları lazım. Bu dersi

kendimize uygulayalım. Allah'ın istemediği davranışları hayatımızdan kesip O'nun hoşnut olduğu yollarda yürüelim.

1.Petrus 1:15; “Sizi halkı olmaya çağıran Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun.” O çağdaki Anadolu'da tapılan ilahlar insanlar gibi ahlaksızdı. Tek farkları insanlardan kuvvetliydi. Oysa Petrus İsa'da gördüğü pak hayattan ve Mukaddes Yazılar'da okuduğu Allah'ın özelliklerinden Allah'ın her kötülükten arı, pak ve kusursuz bir varlık olduğunu biliyordu. Burada “pak” diye çevrilen “hagios” kelimesi “hem korkulacak hem de merak edilecek varlık” anlamına gelen “hagos” kelimesinden türetilmiştir. “Hagios” kelimesinin geniş kapsamlı bir anlamı var. Fiziksel açıdan temiz, ahlak açısından kusursuz, dinsel ve ibadet açısından Allah'a vakfolunmuş anlamlarını içerir. Türkçede “kutsal” bu kadar derin bir anlama sahip değildir. Çoğunkukla “değerli, sayılan ve aziz” manalarında kullanılır. Tercümanlar kontekste vurgulanan “pak hayat” yönünü yansıtmayı seçtiler. Anadolu'da dağılmış imanlıları ev halkından olmaya çağıran Allah'ın “ahlak açısından kusursuz” olduğu gibi onların da yaşamlarının her ayrıntısında O'na layık bir şekilde pak davranmaları lazımdı. Bizim de pak yaşayarak O'nun yüce adına leke getirmemeliyiz. Pavlus da aynı dersi şu çarpıcı sözlerle vurgular: “Saf ve kusursuz yaşayın. Allah'ın evlatları olarak yozlaşmış ve yoldan sapmış bir neslin ortasında temiz bir hayat sürün; dünyayı aydınlatan birer ışık gibi parlayın” (Filipililer 2:15).

1.Petrus 1:16; Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor: ‘Ben pak olduğum gibi siz de pak olun.’ Petrus öğretişini desteklemek için Tevrat'tan bira ayet aktarır: “RAB benim. Kendinizi bana adayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım” (Levililer 11:44). Allah'a vakfolunmuş olarak pak bir hayat sürememiz Allah'ın bize olan emridir. Keyfe göre bir seçenek değildir. Petrus, Allah'ın İsrail halkına olan emrini Anadolu'daki Mesih inanlılarına uygular. Biz de, “Bu emir Eski Ahit'tendir. Bizi ilgilendirmez” deyip geçemeyiz. Önceki ayetten Petrus'un Mukaddes Ruh'tan ilham aldığı öğretişe dahil olduğu açıktır. Allah'ın karakterinden ilham alıp sürdürdüğümüz pak hayatla O'nu dünyada iyi bir şekilde temsil etmeliyiz.

1.Petrus 1:17; “Allah'ı “semavî Baba” diye çağırıyorsunuz. O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmayın. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanınızı takva içinde geçirin.” Anadolulu imanlılar dua ettikleri zaman, İsa Mesih'in öğrettiği gibi Allah'a “Semavî Baba” diye hitab ediyorlardı (Matta 6:9). Ama ‘Baba’ diye hitab ettikleri Zat'ın ayırım gözetmeden herkesi yargılayacağını unutmamalıydılar. Bu nedenle dünyada yaşadıkları sürece Allah'a saygılı bir şekilde hizmet etmeleri lazımdı. O'na vakfolunmuş olarak O'na layık bir yaşam sürmeliydiler. Takva budur. Şimdiki çağın imanlıları olarak biz de aynı şekilde yaşamalıyız. Dünyada yaşadığımız sürece Allah'a saygılı bir şekilde hizmet etmemiz lazımdır. O'na vakfolunmuş olarak O'na layık bir yaşam sürmeliyiz. Dünyadaki yaşamımız bir gurbettir. Asıl vatanımızdan uzaktayız şu anda. Asıl vatan Allah'ın semada bize ayırdığı mirastır (1.Petrus 1:4). Petrus'un yazdığı Yahudi aslı imanlılar başka açıdan gurbetteydi. Onlar yeryüzündeki asıl vatanlarından uzak, yabancı ülkelerde yaşamaktaydılar.

1.Petrus 1:18; “Bildiğiniz gibi atalarınızdan miras aldığınız boş hayattan kurtuldunuz. Sizi kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih’in kıymetli kanıdır.” Anadolu’lu imanlılar Yahudi atalarından bir hayat yolu miras almışlardı. Bir çok tören ve kaideden oluşurdu. Ne kadar muhteşem olsa bile boştu. Çünkü asıl sorun olan ebedi kurtuluşu sağlamaktan acizdi bu hayat yolu. Asıl yolu işaret ediyorsa da asıl yol değildi. İmanlıların arasında diğer milletlerden olanların atalarından aldıkları hayat yolu daha da boştu, çünkü putperestlikle yoğrulmuştu. İmanlılar boş hayattan kurtuldular. Bunu biliyorlardı. Bunun bir bedeli vardı. Ama bu bedel insanın ödeyebileceği değerden çok daha yüksekti. İnsanın elinde ancak altın ve gümüş olabilir. Ama zamanla sınırlı bu geçici değerler ebedi kurtuluşu sağlayamazdı. Çok daha kıymetli bir şey lazımdır. Bu da Mesih’in kanıdır. En yüksek bedelle kurtulduğumuzun farkında mıyız? Bu hakikat davranışlarımızı kökten değiştirmek niteliğindedir. Pavlus aynı hakikati vurgular: “Allah büyük bedel ödeyerek sizi tekrar kendine ait kıldı; öyleyse bedenlerinizi Allah’a izzet vermek için kullanın” (1.Korintliler 6:20).

1.Petrus 1:19; “Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer.” Simun Petrus’un, İsa hakkında ilk duyduğu zamandan beri O’nun hakkındaki bu hakikatten haberi vardı. Petrus’un kardeşi Andreas bunu Vaftizci Yahya’dan duyup kardeşine iletmişti: “Yahya ertesi gün iki şakirdiyle birlikteydi. İsa’nın oradan geçtiğini görünce, “İşte Allah Kuzusu!” dedi. Yahya’nın bu sözünü işiten iki şakirt İsa’nın ardından gittiler... Bu şakirtler Yahya’nın İsa hakkındaki sözlerini duyduktan sonra İsa’nın peşinden gitmişlerdi. Bunlardan biri, Simun Petrus’un kardeşi Andreas’tı. Andreas’ın ilk yaptığı şey gidip kardeşi Simun’u bulmak oldu. Ona, “Mesih’i bulduk” dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. Ardından Simun’u İsa’ya götürdü. İsa, Simun’a baktı ve şöyle dedi: “Sen Yuhanna’nın oğlu Simun’sun. Bundan sonra sana Kefas denilecek.” Kefas veya Petrus, kaya demektir” (Yuhanna 1:35-37,40-42). Yahya ondan önceki gün İsa’ya neden “Allah Kuzusu” dediğini açıklamıştı: “Dünyanın günahını ortadan kaldıran O’dur” (Yuhanna 1:29). İsa Mesih çarmıhta kendini bizim için feda etti (Galatyalılar 2:20). O kusursuz ve lekesiz olduğu için ahlak bakımından kusurlu ve lekeli olan bizlerin günahını ortadan kaldırmay layık olan tek kişiydi.

1.Petrus 1:20; “Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih’e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O’nu sizin uğruna dünyaya gönderdi.” Önümüzdeki tercüme Mesih’in daha kâinatı yaratmadan önce “önceden bilinmesi” konusuna açıklık getirir: Allah daha o zaman O’na “kurtuluş vazifesini verdi.” İnsanlığın günaha batması Allah’a sürpriz olarak gelmedi. Allah’ın Kendisi için derin acı getirecek kurtuluş planı önceden hazır duruyordu. Çağların ortasında, ahir zamanın başlangıcında bu planı yerine getirmek için Mesih’i Anadolu’daki imanlılar dahil olmak üzere bütün imanlılar uğruna dünyaya gönderdi. Anadolu’da “dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan” müminler dünya tarafından hor görülüyordu. Oysa bu hakikat sema tarafından çok değerli sayıldıklarını vurguluyordu. Bugün Anadolu’da yaşayan ve halk tarafından hor görülen kardeşlerim, siz de Allah için o kadar kıymetlisiniz ki, O kâinatı yaratmadan önce Mesih’in sizin için feda edilmesini öngördü. Kurtuluşumuz ezelî ve ebedîdir.

1.Petrus 1:21; “O’nun sayesinde Allah’a iman ediyorsunuz. Allah O’nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah’a iman ediyorsunuz, O’na umut bağlıyorsunuz.” Petrus burada İsa Mesih’in “Yol, hakikat ve hayat Ben’im. Ben olmadan hiç kimse semavî Baba Allah’a ulaşamaz” sözünü yansıtır (Yuhanna 14:6). İsa’nın ağzından duduğu söz bunca yıl sonra daha onda etki yapmaytıydı. İmanlılar İsa vasıtasıyla Allah’a bağlandılar. İsa Mesih’in sayesinde Allah’a güvenmeye başladılar. Allah Mesih’in kurbanını kabul ettiğini kâinata beyan etmek için İsa Mesih’i ölümden diriltti ve yanına yükselterek yüceltti. Bu yüzden Allah’a umut bağlıyorlardı. Aynı hakikat günümüzde geçerli. Bu yüzden biz de iyi ve kötü günlerde Allah’a güven ve umut bağlayalım.

1.Petrus 1:22; “Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin.” “Hakikate itaat ederek” ifadesi ilginçtir. Bunu yerine “iman ederek” ifadesini beklerdik. Oysa Petrus iman etme eyleminin sadece öğretiş kabul etme davranışı olmadığını vurgulamak istiyordu. Hakikate iman eden kişinin bunu hayatında uygulaması gerektiğini bildirmek istiyordu. Yakub’un sorusu aynı şeyi vurgular: “Ey mümin kardeşlerim, eğer bir kimse imanı olduğunu söyler, fakat bunu amelleriyle göstermezse imanın ne faydası var?” (Yakup 2:14). Anadolu’nun çeşitli bölgelerinde yaşayan imanlılar hakikatı hayatlarına uygulamaya başlamıştı. Bunun sonucunda kendilerini bencil isteklerden arıtmaya, imanlı kardeşlerini riyasızca sevmeye başladılar. Petrus onları birbirlerini yürekten sevmeye çağırır. Bu çağrı, günümüzün Anadolusunda ve dünya çapında olan imanlılara yöneltilir. Allah’ın hakikat sözüne itaat ederek kendimizi bencil arzularımızdan arıtıyoruz. O zaman mümin kardeşlerimizi riyasızca sevebiliyoruz. Sevme kabiliyetine sahip olduğumuzu unutmayalım. Bu kabiliyeti her zaman harekete geçirelim. Bu sebeple birbirimizi candan ve yürekten sevelim.

1.Petrus 1:23; “Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah’ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır.” Petrus yazdığı imanlıların neden mümin kardeşlerini riyasızca sevebildiklerini açıklamaya koyulur. Onların iç varlıklarında kökten bir değişme oldu. Bu konu İsa Mesih’in Nikodim adlı bir din hocasına söylediği “Emin ol, bir kimse yeniden doğmadıkça Allah’ın Hükümranlığı’nı göremez” sözüne bağlıdır (Yuhanna 3:3). Bir insanın Allah’ın Hükümranlığı’nı anlaması ve girmesi için ruhen yeniden doğması gerektiği gibi, bencil insanın sevebilmesi için kendisine aynı köklü değişim lazımdır. İsa Mesih bunu yaratanın Mukaddes Ruh olduğunu bildirmişti. Petrus ise Mukaddes Ruh’un kullandığı Allah’ın kelâmını vurgular. Allah’ın kelâmı bunu yapabiliyor çünkü hayat vermek gücündedir ve ebediyen geçerlidir. Bedenin doğması ölümlü bir tohumdan olduğu için beden ölür. Ama yeniden doğuş ölümsüz tohumdandır. Bu doğuş imanlıya ebedî hayat verir. Yeniden doğduğumuz için sevgiyle yoğrulmuş bir hayat sürmemiz mümkündür.

1.Petrus 1:24-25; “Yeşaya Peygamber’in kitabında yazıldığı gibi: ‘İnsan ota benzer, güzelliği kır çiçeği gibi geçicidir. Ot kurur, çiçek solar gider, fakat Rab’bin

kelâmı ebediyen kalıcıdır.’ müjdelenmiş olan kelâm budur.” Petrus yine öğretişini vurgulamak ve desteklemek için Eski Ahit’ten alıntı yapar. Yeşaya peygamber insanın geçici ve ölümlü bir varlık olduğunu anlatmak için onu kır bitkisi ve çiçeğine benzetir (Yeşaya 40:6-8). Yaz güneşi altında yeşil ot kuruyup sarar. Kır çiçeği solar gider. Oysa “Rab’bin kelâmı ebediyen kalıcıdır.” Petrus imanlılara duyurduğu Müjde’nin Eski Ahid’in aynı ebedî kalıcılığına, aynı yetkiye sahip olduğunu vurgular. Bu konu Yahudi kökenli imanlılar için büyük önem taşıyordu. Onların imanına sağlamlık ve dayanıklılık katmak niteliğindedir.

1.Petrus 2:1; “Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durun.” “Bu sebeple” gibi sözlerle başlayan bir cümleyi okurken cümlenin daha önce yazılanlara dayandığını anlarız. Petrus yazarken veya yazdırırken mektubunu ayet ve bölümlere bölmedi. Bunlar okuyucunun çalışabilmesi için sonradan eklendi. Burada olduğu gibi bu bölmeler, bağlantıları örterek bazen asıl anlamın anlaşılmasını zorlaştırır. Sebep önceki bölümün 23’üncü ayetinde bulunur. İmanlılar “Allah’ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmı” vasıtasıyla ruhen yeniden doğdular. Bu sebeple her türlü kötü davranıştan uzak durmaları lazım. Bunun ardından Petrus bazı belli başlı kötükleri sıralar: hile, ikiyüzlülük, kıskançlık ve iftira. Yeniden doğan imanlılar olarak kendimizi hileli, ikiyüzlü, kıskanç ve yalancı eski tabiatımızdan arındırmamız lazım. Mukaddes Ruh’tan doğduğumuz için, O’nun verdiği temiz yeni bir tabiata sahip olduğumuz için bunu başarabiliyoruz. Eski tabiata “Hayır” yeni tabiata “Evet” diyelim.

1.Petrus 2:2; “Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah’ın kelâmını öyle özleyin. Allah’ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz.” Yeniden doğduktan sonra büyümek gerek. Bebeklerin tüm ilgisi süt içmektir. Emdikleri süt büyümeleri için gerekli olan her şeyi içerir. İmanlıların imanda gelişmeleri ve olgunluğa ermeleri lazımdır. Allah’ın kelâmı imanda büyümeleri için gerekli olan her şeyi içerir. Petrus’un mektubunu yazdığı sıralarda Yeni Ahit tamamlanmamıştı. İmanlılar için Allah’ın kelâmı Eski Ahid’in Grekçe tercümesiydi. Petrus’un mektubu Mukaddes Ruh’un ilhamıyla bu kelâmı açıklayan çok faydalı bir yorumdur. O çağda ve bizim çağımızda imanlıların imanda gelişmeleri ve olgunluğa ermeleri için çok yardım eden bir kaynak. Petrus’un mektubu da Allah’ın kelâmıdır. Bebeklerin tüm ilgisi süt içmektir. İmanlıların tüm ilgisi katıksız süte benzeyen Allah’ın kelâmını okuyup içlerine sindirmek olmalıdır. Bu yolda kurtuluşumuzda olgunlaşacağız. Bulgaristan Tükçesi Çevrisinin bu ayetin son iki cümlenin tercümesini beğendim: “Siz de, yeni doğmuş bebekler gibi, o sütü özleyin. Öyle ki, onunla kurtuluşa büyüyesiniz.” Kurtulduk ama kurtuluşumuzun bütün bereketlerine ermek için Allah’ın kelâmından bilgi, kuvvet ve ilham almamız lazım.

1.Petrus 2:3; “Çünkü Rab’bin iyiliğini tattınız”. Petrus’un yazdığı Anadolu’daki imanlılar ilk iman ettiklerinde Allah’ın iyiliğini yaşadılar. O’nun sevgisini hayatlarında gördüler. Bu yüzden bu tecrübede ilerlemek için Allah’ın kelâmını bebeklerin ana südünü özledikleri gibi özlemeliydiler. Bu ayet Mezmur 34:8 ayetine dayanır: “Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O’na sığınan adama!” 34’üncü Mezmur Davd’un

şahsî tecrübesine dayanır. Büyük tehlikedeysen “Bu mazlum yakardı, RAB duydu, Bütün sıkıntılarında kurtardı onu” (ayet 6). Yaşadığı olaya dayanarak insanları iyiliğinden tat almak için Rabbe sığınmaya çağırır. Anadolu’daki imanlılar kurtulmak için İsa Mesih’e sığınınca Allah’ın iyiliğinden tat aldılar. Ondan sonra bu bereketleri hayatlarında devam ettirmek için Allah’ın kelâmından sürekli tat almaları gerekirdi. Bizim için de aynı şey gerekli. Bir ihtimalle Petrus İsa Mesih’in öğretişini yansıtmak istiyordu. “İsa kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi” (Yuhanna 8:31).

1.Petrus 2:4; “Onun için Rab İsa’ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O’nu reddettiler; fakat Allah O’nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı.” Burada ayetlere bölmenin yine metni anlama işini zorlaştırdığını görürüz. Bir anlam çıkarabilmek için 4-5 ayetlerini birlikte okumak gerekir: “Onun için Rab İsa’ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O’nu reddettiler; fakat Allah O’nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. Sizler de O’nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O’na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah’ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız.” İmanlılar Rab İsa’ya ne kadar yakına gelirlerse, birbirine o kadar yakın olurlar ve birlikte Allah’ı hoşnut edecek şekilde ibadet ederler. Rab İsa cemaati bir arada tutan temel taşıdır. Oysa o canlı bir taştır. Yerel cemaatin üyeleri de birer canlı taş olarak bir araya gelince İsa Mesih’e bağlı ruhanî bir mabet oluştururlar. O mabette “İsa Mesih vasıtasıyla Allah’ı hoşnut eden ruhani kurbanlar” sunarlar. Yukarıda belirtildiği gibi bu konu Petrus için çok önemliydi çünkü İsa Mesih “taş” anlamına gelen “Petrus” takma adını vermişti.

1.Petrus 2:4; “Onun için Rab İsa’ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O’nu reddettiler; fakat Allah O’nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı.” Petrus yine ele aldığı konuyu Eski Ahit ayetlerine dayandırır. Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, ‘İşte Siyon'a sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek’ ” (Yeşaya 28:16). Bu sözün konteksti şudur: Allah halkının günahlarına karşı korkunç bir fırtına gibi gazabını dökecekti. Buna rağmen Yeruşalim şehrinde onun üzerine yeniden kurulacağı bir temel taşı bırakacaktı. Allah, kendi hükümlerinin sağlam bir temele bağlandığı için, ne gelirse gelsin yerinde duracağına dair vaat veriyor. Gerek Yahudi gerekse Hristiyan yorumcular bu köşe taşının Mesih olduğu konusunda birleşirler. Tek fark Yahudiler İsa’nın Mesih olduğunu kabul etmezler. İsa Mesih kendi halkının önderleri tarafından reddedildi. Petrus bu mevzuyla Mezmur 118:22 ayetine değinir: “Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.” O reddedildiği halde cemaatin temeli oldu. Gelecek çağda Allah’ın hükümlerini kuracak olan da O’dur. İsa Mesih Allah için seçkin ve değerlidir. Biz de O’na layık olduğumuz değer verelim.

1.Petrus 2:5; “Sizler de O’nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O’na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah’ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız.” Petrus’un

yazdığı imanlılar kendisi gibi birer taştır. Bu yaşayan taşlar binayı bir arada tutan köşe taşı olan İsa Mesih'e benzer kılınmaktaydı. Allah'ın amacı bütün imanlılardan ruhani bir mabet yapmaktır. Ama aynı zamanda imanlılar o mabette hizmet eden rahiplerdir. Hayatlarını Allah'a vakfetmişlerdi. Bütün ilgileri Allah'a hizmet etmekte. "İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar" sunmalıydılar. İbranilere Mektup bu kurbanların ne olduğunu açıklar: "Bu sebeple İsa vasıtasıyla Allah'a devamlı hamt kurbanları sunalım. Bu tür kurbanlar O'nun adını ikrar eden dudakların ürünüdür" (13:15). Her ne kadar bu ruhani mabedin en son şeklini cennette alacaksa da, yerel cemaatlerin toplantılarında küçük çapta gerçekleşir. İmanlılarla bir araya gelince kendimizin ruhani mabet ve o mabette Allah'a hamt kurbanlarını sunan rahipler olduğumuz bilincinde olalım.

1.Petrus 2:6; "Allah, Yeşaya Peygamber'in kitabında şöyle der: "Bak, Kudüs'e bir taş koydum, seçkin, kıymetli bir köşe taşı koydum. O'na iman edenler hüsrana uğramayacak." Petrus Anadolu okuyucuları için Allah'ın Kudüs'e koyduğu bu taşın kim olduğunu daha önce açıklamıştı. Bunu ayet 4'te okuruz: "Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı." Kıymetli köşe taşı her şeyin Efendisi Rab İsa'dır. Allah'ın halkının karlılaşacağı korkunç durumlara rağmen O onlara dayanak veren sağlam bir temeldir. Mesih'in cemaati için durum aynıdır. Cemaatin sağlam olması ve her şey rağmen dayanabilmesi için Kendisi seçkin, kıymetli Köşe Taşı'dır. Rab İsa'ya iman edenler hüsrana uğramayacak. Her zorluğa rağmen pişman olmayacaklar. Taşın Kudüs'e koyulması sürgüne giden Yahudiler için anlamlıydı. Oraya döneceklerine işaretli. Nitekim döndüler. Mesih'in cemaati için Kudüs önemlidir. Orası O'nun reddedilip çarmıha gerildiği yer. Ama aynı zamanda imanlıların kurtuluşunun sağlandığı yerdir. Gelecekte de İsa'nın hüküm sürmek üzere döneceği yerdir.

1.Petrus 2:7; "Sizler iman ettiniz. Bu taşın kıymetini bilirsiniz. Fakat iman etmeyenler için, "İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu." Petrus Anadolu'da dağılmış imanlıların imanını biliyordu. İman ettikleri için İsa onlara çok kıymetliydi. O hayatlarının temel taşıydı. Her şeyleri için O'na borçluydular. Petrus yine öğretişini Eski Ahid'in bir ayetine dayandırır: "Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu" (Mezmur 118:22). Petrus, İsa Mesih'in ağzından aynı ayetin kendisini anlattığını işitmişti. İsa yetkisine şüphe getiren Başrahipler ve ileri gelenlere "şunu sordu: 'Siz Zebur'da şu sözleri okumadınız mı? "İnşaatçıların reddettiği taş, binanın temel taşı oldu. Bu Rab'bin işidir, gözümüzde harika bir şeydir!" açıkça söylüyorum, Allah'ın Hükümlerliği sizin elinizden alınacak, hükümlerliğe yaraşır biçimde davranan başka insanlara verilecek. O taşın üzerine düşen paramparça olacak. Taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.' " (Matta 21:42-44). İman etmeyenlerin durumu zordu. Onların önderleri olan "inşaatçılar" İsa'yı reddettiler. Oysa Allah, onların planlarını alt üst ederek İsa'yı en yüce mevkiye getirdi. Vakit varken tövbe etmezlerse Allah'ın korkunç yargısı onları bekleyecekti. Romalıların Kudüs'ü yıktıklarında ve Yahudileri dağıttıklarında bu olayın gerçekleştiğini tarihî kayıtlardan anlıyoruz.

1.Petrus 2:8; “ ‘İnsanların takılıp sürçtükleri taş ve tökezledikleri kaya oldu.’ Onlar Allah’ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah’ın takdiridir.” Petrus bu sözlerle Yeşaya Kitabındaki bir parçaya değinir: “RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak şöyle dedi: ‘Onların entrika dediği her şeye siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. Her Şeye Egemen RAB’bi kutsal sayın. Korkunuz, yılmamız O’ndan olsun. Tapınak O olacak. İsrail’in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim’de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak. Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek’ ” (Yeşaya 8:11-15). Allah’ın seçtiği kıymetli Köşe Taşı olan Mesih’i reddetmenin sonucu yargı ve cezadır. Tarihten bu cezanın Romalı Komutan Titus’un M.S. 70 yılında Kudüs’ü ele geçirmesiyle gerçekleştiğini biliyoruz. İsrail halkının çoğu Mesihlerini tanımak istemediler. Allah’ın O’nu açıklayan kelâmını dinlemediler. Bunun için O onlara Köşenin baş taşı değil, takılıp sürçtükleri taş ve tökezledikleri kaya oldu. Kurtuluşu reddeden yargıya uğrar. Yargıya uğramak, kurtuluşu reddedenler için Allah’ın takdiridir.

1.Petrus 2:9; “Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar’ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah’ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağırın Allah’ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz.” Petrus Anadolu’da dağılmış gariplere Mesih’in hükümrانlığında ne kadar şanlı bir mevkiye getirildiklerini hatırlatır. Bunu yaparken yine mesajını Eski Ahit sözlerine dayandırır: “ ‘Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız.’ İsraililer’e böyle söyleyeceksin” (Çıkış 19:5-6). Dünya gözünde hor görülen Anadolu’lu imanlılar Allah’ın seçtiği bir halktır. O’nun görevlileridirler. Kendisine ayırdığı bir cemaattirler. O’nun öz halkıdır. Atandıkları görev de Allah’a hamd ve şükretmektir. Rahiplerin en baştaki görevi buydu. Allah’ın yüceliğini ve iyiliklerini duyurmaları isteniyordu. Allah onları günahın ve imansızlığın karanlığından Müjde vasıtasıyla Kendi huzurunun aydınlığına getirmişti. Onlar hem ibadetlerinde Allah’a şükredecek hemde şahitliklerinde O’nun kurtuluşunu başkalarına ilan edecekti. Biz de aynısını yapmaya çağırıldık.

1.Petrus 2:10; “Bir zamanlar Allah’a ait değildiniz; fakat şimdi O’nun halkısınız. Bir zamanlar Allah’ın merhametinden mahrumdunuz; fakat şimdi merhamete erdiniz.” Petrus Anadolu’daki imanlıların geçmişini anlatmak için Peygamber Hoşea’nın vasıtasıyla açıklanan Allah’ın Sözü’ne değinir: “Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea’ya, ‘Adını Lo-Ruhama koy’ dedi, ‘Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım. Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığım.’ Gomer Lo-Ruhama’yı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. RAB Hoşea’ya, ‘Adını Lo-Ammi koy’ dedi, ‘Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim. Yine de İsraililer’in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak. Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde, ‘Yaşayan Tanrı’nın çocuklarısınız’ denecek. Yahuda ve İsrail halkları yeniden

birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak” (Hoşea 1:6-12). Bazı yorumcular Anadolu’daki imanlıların Yahudi olmayan milletlerden oldukları için Allah ait olmadıkları kanısındadır. Ama kontekste Allah asi İsrail’in Kuzey Krallığının halkına “siz benim halkım değilsiniz” der. Anadolu’da dağılmış imanlıların çoğu Yahudi asıllı olmalarının ihtimali büyüktür. Ama Yahudi asıllı olsun, öbür milletlerden olsun iman etmeden önce Allah’a ait değildiler. Ama iman eder etmez Allah’ın halkı oldular. Eskiden Allah’ın merhametinden mahrumdular; fakat iman edince merhamete erdiler. Biz iman etmeden önce ne haldeydik ama şükür Allah’a o bize merhamet ederek kendi halkına kattı!

1.Petrus 2:11; “Sevgili dostlarım, bu dünyada garipler ve misafirler gibisiniz. Bu sebeple yalvarıyorum, nefsinizin arzularından kaçın. Bu arzular canınıza karşı savaşıyor.” Anadolu’nun dört bucağına dağılmış imanlılar “dünyada garipler ve misafirler” gibiydiler. Asıl vatanları Allah’ın semavî hükümranlığıydı. O hükümranlığı davranışlarında iyi temsil etmeleri lazımdı. İngilizce bir ilahi şöyle başlar: “Bu dünya vatanım değildir, sadece geçiyorum buradan. Yuvam mavi gökyüzünün ötesinde bir yerde.” Bu hakikate bakılınca dünya vatandaşları gibi davranmamalıyız. Onlar “canım ne isterse yaparım” derler. Bizse nefsimizin arzularına karşı gelmeliyiz. Bu arzular ruhanî hayatımızı baltalayacaktı. Bu arzuların yerine Allah’ı hoşnut eden şeyleri yapmalıyız.

1.Petrus 2:12; “İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırıp iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah’ı yüceltecekler.” Petrus önceki ayette Anadolu’nun çeşitli bölgelerinde dağılmış imanlılar kendi arzularında vazgeçip Allah’ın isteğine uygun bir hayat sürmelerini buyurdu. Olumlu bir hayat budur. Olumlu diye tercüme edilen Eski Grekçe söz “kalos”, “iyi görünen” anlamına gelir. İman etmeyenler hayatımıza bakıp “bu iyi bir hayat” diyebilmeli. İman etmeyenler müjdelediğimiz mesajı beğenmeyip hakkımızda kötü konuşabilir. Petrus’a göre onları susturmamızın yolu, önlerinde saygı değer bir hayat sürmemizdir. “İman etmeyenler” Grekçe “ethnos” kelimesini karşılar. “Ethnos” milletler anlamına gelir. Yahudiler bu kelimeyi Yahudi olmayanları belirtmek için kullanırdı. Bu, Petrus’un yazdığı imanlıların Yahudi asıllı olduğuna bir işarettir. Petrus’a göre imanlıların iyi hayatları belirli bir zamanda o iman etmeyenlerin Allah’ı yüceltmelerine sebep olacak. Yorumcular bu zamanın ne vakit olacağı konusunda çeşitli cevaplar verirler. Sözün anlamı ziyaret günüdür. Halk Dilinde İncil tercümanları bu ziyaretin hüküm günü olarak yorumlarlar. Başkaları merhametiyle Allah’ın o iman etmeyenleri ruhsal uyanışla ziyaret ettiği gün diye yorumlarlar. Başka bir öneri üst seviyede bir yöneticinin o imanlıların oturduğu yere ziyaretidir. O zaman imanlıların kendilerine yakıştıran kötülükler için yargılanması söz konusu. Oysa yönetici olumlu hayatlarında bir kötülük bulamazdı. İnandıkları Allah’ı yüceltmek zorunda kalırdı. Hakkımızda kötü konuşanların ağızlarını hayırlı amellerimizle kapatmaya bakalım.

1.Petrus 2:13-14; “Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun. Valilerin vazifesi suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir etmektir.” Bu sözleri

Anadolu'daki imanlılara yazan kişi Petrus'tu. Yıllar önce Petrus Yuhanna'yla birlikteyken kendilerine bir daha İsa'nın adıyla konuşup vaaz etmelerini yasaklayan İsrail hakkının yöneticileri ve ileri gelenlere şöyle demişti: “Allah'ın nazarında doğru olan ne? Allah'ı mı, yoksa sizi mi dinlemek? Siz karar verin. Biz gördüklerimizi ve duyduklarımızı anlatmadan duramayız” (Elçilerin İşleri 4:1-22). Bu olay “her insanî müesseseye tâbi” olmanın sınırını gösterir. Ayet 14 Allah'ın en üstün yetkiye sahip olan imparatora ve onun tayin ettiği valilere verdiği görevin toplumsal nizamı sağlamak olduğunu açıklar. Vazifeleri “suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir” etmektir. Bu konularda imanlıların onlara tâbi olması Efendileri İsa'nın isteğiydi. Bunu “Rab adına” yapmaları lazımdı. Önceki ayetlerin bildirdiği iftiraları susturan olumlu hayatın bir parçasıydı. Valiler İsa izleyicilerinin birer iyi vatandaş olduğunu göreceklerdi.

1.Petrus 2:15; “İyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarın. Allah'ın istediği işte budur.” Anadolu'da dağılmış imanlılar iyilik yaparlarsa yöneticilerin onayını kazanacaktı. Valilerin görevi zaten iyilik yapanları takdir etmektir. İmanlılar toplum için iyilik ederek kendilerine cahilce iftira atan insanların kötü konuşmalarını boşa çıkarsınlar. Allah'ın isteğine göre kötü konuşmaları susturmanın yolu budur.

1.Petrus 2:16; “Hür insanlar olarak yaşayın. Fakat hürriyetinizi kötülük yapmak için bahane etmeyin. Allah'ın kullarına lâıyk bir hayat sürün.” Petrus yazdığı imanlıların Mesih'in sözü vasıtasıyla hür kılındıklarını biliyordu. “İsa kendisine iman eden Yahudilere şöyle dedi: “Benim sözüme itaat ederseniz hakikaten şakirtlerim olursunuz. Hakikati bileceksiniz ve hakikat sizi hür kılacak” (Yuhanna 8:31-32). Günah köleliğinden serbest oldular. Hür yaşayacaklardı. Petrus Yahudilerin İsa'yla olan tartışmasını hatırlıyor olsa gerek: “Yahudiler İsa'ya, ‘Biz İbrahim'in soyundanız, hiçbir zaman kimsenin kölesi olmadık. Nasıl olur da hür kalacağımızı söylersin?’ dediler” (Yuhanna 8:33). Yıllar öncesi Makkabi aşireti Greklere kaşı isyan edip Yahudilere bir parça hürriyet kazandırmıştı. Yahudiler Allah'ın onları cezalandırmak için koyduğu Roma egemenliğine karşı isyan etmek için hürriyetlerini öne sürüyorlardı. Petrus Mesih inanlılarını bunu yapmamakla uyarıyordu: “Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun” (ayet 13-14). Yahudiler gibi hürriyetlerini kötülük yapmak için bahane olarak kullanmamalıydılar. Allah'a hizmet etmek için hür oldular. Allah'ın köleleri oldular. Biz de Allah'ın kulları olarak O'na lâıyk bir hayat sürelim!

1.Petrus 2:17; “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah'tan korkun. İmparatora hürmet edin.” Petrus ayet 13'te başlattığı konuyu daha geniş bir çapta devam ettirir. İmanlıların herkese saygı göstermeleri lazımdı. Her insan Allah'ın suretinde yaratıldığı için saygı değerdir. Her ne kadar düşük bir durumda olsa bile imanlılar olarak onları hor gömemeliyiz. En azında onların kurtulması için dua etmeliyiz. İmanlılar birbirlerini kardeş saymalı ve sevmelidir. En derin hürmeti Allah'a layıktır. O'nda korkmalıyız. Her durumda O'nun emirlerine kesin olarak uymalıyız. Anadolulu imanlıların imparatora hürmet etmeleri gerektiği gibi, bizim de

hükümetin en yüksek yetki sahibi olan kişiye saygı göstermeliyiz. Pavlus onlar için dua etmemizi öğretir.

1.Petrus 2:18; “Ey köleler, efendilerinize tâbi olun, tam saygı gösterin. Efendiniz iyi ve nazik de olsa insafsız da olsa hürmeti eksik etmeyin.” Petrus saygı gösterme konusunu vurgulamaya devam eder. Bu sefer dikkatini toplumun belirli bir kısmına çevirir. Köleler o çağın iş gücüydü. Efendilerinin malı sayılırdı. Sahipleri onlara karşı istedikleri gibi davranırdı. Oysa köle sahibi kölesine iyi bakmalıydı ki köle hizmetini tamamlamak için kuvveti olsun. Ne var ki, bazı efendiler kölelerine karşı kötü davranırdı. Buna rağmen Petrus köle olan imanlıların efendilerinin buyruğuna uymalarını ve onlara karşı hürmetle davranmalarını emretti. Elbette iyi ve nazik efendileri saymak daha kolaydı. Ama Mukaddes Ruh’un ilhamıyla Petrus köle olan imanlıların insafsızca davranan efendilerine karşı hürmet göstermelerini istedi. Burada köleler diye tercüme edilen kelime ‘oiketai’ kelimesidir. Evde hizmet eden anlamına gelir. Kutsal Kitap’ın hizmetkârlar olarak tercüme etmesi tercih edilir. “Oiketis” köle olabilir, ücret karşılığında tutulan hür insan olabilir. İmanlılar köle olsun, hür olsun, hizmet ettikleri kişinin buyruğuna hürmetle uymaya çağırılır.

1.Petrus 2:19; “Haksız yere acı çeken kişi, vicdan namına Allah’a itaat edip buna katlanırsa, Allah’ın lütfuna nail olur.” Bu söz önceki ayette bulunan kölelere emredilen insafsız efendilere hürmet etme konusuna değinir. Oysa Petrus bu ayette konuyu genişletir. Ondan genel bir prensip çıkarır. Allah’ın isteğine göre davranan kişi haksız yere acı çekip söylenmeden dayanırsa, onun bu davranışı Allah’ı hoşnut eder. Allah böyle bir imanlıya lütf gösterir. Bu davranış Allah için çok kıymetlidir çünkü böyle davranan imanlı Allah’ı hoşnut etmek için kendi rahatından vazgeçer. Böyle bir imanlı, Allah’ın isteğini kendi menfaatinden üstün tuttuğunu gösterir. Bu ayet baskı gören imanlıların ve cemaatlerin çoğalmasının sırrını açıklar. Allah’ın lütfu ve bereketi onların üzerindedir. Günümüzde İran’da baskı gören kardeşlerimiz bunun çarpıcı bir örneğidir. Yurt içi ve dışı İranlı imanlıların sayısı git gide çoğalmaktadır.

1.Petrus 2:20; “Suç işlediğinizden dolayı dayak yer ve buna sabrederseniz, övünecek bir şey yok. Fakat iyilik yaptığınız halde acı çekip sabrederseniz, Allah’ın lütfuna nail olursunuz.” Petrus önceki ayette vurguladığı hakikati başka yönden ele alır. Suç işleyince dayak yemek ve buna sabretmek övünülecek bir şey olmadığını belirtir. Bunu yapan zaten layık olduğu cezayı çeker. Ama iyilik yaptığımız halde çektiğimiz acılara sabredersek Allah bizi bereketleyecek. Bunlar acı çeken Anadolu imanlılara cesaret ve dayanma gücünü veren sözlerdi. Günümüzdeki Anadolu’da zor şartlar altında iman hayatlarını sürdüren kardeşlerimize de dayanma gücünü versin! Rab onların üzerine bol bereketlerini döksün!

1.Petrus 2:21; “Allah sizi bunun için çağırdı. Sizin örneğiniz İsa Mesih’tir. O sizin uğruna acı çekti. Siz de O’nun izinden gitmelisiniz.” İyilik yaptıkları halde acı çekmeleri rastlantı değildi, Allah’ın onlar için planıydı. Anadolu’da dağılmış imanlılara yol gösteren yüce bir örnek vardı. İsa Mesih “ her yeri dolaşarak iyilik yaptı. Şeytan’ın baskısı altında kıvrananların hepsine şifa verdi. Çünkü Allah O’na destek oluyordu.” Oysa “O’nu çarmıha gerip öldürdüler” (Elçilerin İşleri 10:38-39).

Bu sözler Petrus'un Sezariye şehrinde Kornelius adlı yüzbaşının evinde yaptığı konuşmadan alındı. İsa Mesih, iyilik yaptığı halde acı çekip sabretti. O'nun çektiği acılar imanlıların uğrundaydı. Onların kurtuluşunu sağladı. O'nu takip ederek gördükleri baskılara sabırla dayanmaları lazımdı. Biz de İsa Mesih'in izinden gitmeliyiz!

1.Petrus 2:22; “Yeşaya Peygamber, Mesih için şöyle der: “O hiç günah işlememi, ağzından yalan söz çıkmadı.” Anadolu'da dağılmış imanlıların izlemeleri istenen kişi hiç günah işlememiş olan İsa Mesih'tir. Petrus, aldığı gibi öğrettiği hakikatleri desteklemek için Eski Ahit peygamberlerinin sözlerini kullanır. Yeşaya 53:9 ayetine değinir. Yeşaya Peygamber acı çeken Rabbin kulunu anlatırken “Şiddete başvurmadığı, Ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı” der. Petrus'un değindiği bu ayet, vurgulamak istediği hakikati güzel bir şekilde aydınlatır. Yahudilerin önderleri şiddete başvurmayan ve ağzından hileli söz çıkmayan Rabbin Kulu olan Mesih'i öldürecek, kötülerin yanında bir mezar vereceklerdi. Oysa zengin adam O'nu kendisine layık bir mezara yatıracaktı. Yeşaya'nın bu sözleri İsa Mesih'in hayatında yerine geldi. İyilik yapan Mesih korkunç acılara dayandı. Biz imanlılar için üstün örnek!

1.Petrus 2:23; “Mesih aşağılandığında karşılık vermedi; elem çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı.” Hizmeti boyunca dinî liderler İsa Mesih hakkında kötü konuşular. O'nu aşağıladılar ama O karşılık vermedi. Petrus bu ayette acı çeken Rabbin Kulu hakkında düşünmeye devam eder. Değindiği ayet şöyle: “O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını” (Yeşaya 53:7). Yargılanırken Mesih aynı davrandı: “Başrahipler O'nu suçlayınca hiç cevap vermedi. Pilatus O'na, “Seni ne kadar çok şeyle suçluyorlar! Duymuyor musun?” diye sordu. Fakat İsa bu suçlamalara cevap vermedi. Bu hali valiyi şaşırttı” (Matta 27:12-14). Çarmıhta acı çekerken O'na hakaretler yağdırdılar: “Oradan geçenler İsa'ya hakaret ettiler. Başlarını sallayıp, ‘Hani mabedi yıkıp üç günde yeniden yapacaktın! Sen önce kendini kurtar! Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan, çarmıhtan aşağı in!’ dediler. Aynı şekilde başrahipler, din âlimleri ve ileri gelenler O'nunla alay ettiler: ‘Başkalarını kurtardı, fakat kendini kurtaramıyor! Hani İsrail'in Kralı'ydı? Çarmıhtan insin de O'na inanalım. Allah'a güvendi. Allah O'ndan razıysa O'nu kurtarsın bakalım. ‘Allah'ın semavî Oğlu'yum’ dememiş miydi?’ İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler” (Matta 27:39-44). Oysa İsa karşılık vermedi. “İsa yüksek sesle, ‘Semavî Baba, ruhumu sana teslim ediyorum!’ diye seslendi. Bunu dedikten sonra son nefesini verdi” (Luka 23:46). “Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı.” Biliyordu ki, hakaret edenler tövbe etmezse, Allah'ın adil yargısına uğrayacaktı. Petrus bu örneğe göre davranmamızı buyurmuştu (ayet 21).

1.Petrus 2:24; “Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.” İsa Mesih kendisine iman edecek insanların günahlarını üstüne aldı. Günahın cezasının ölüm olduğuna göre, bu cezayı da üstüne alarak çarmıhta öldü. İlgili çekici durum şudur

ki, Petrus'un orijinal dilde çarmıh için kullandığı kelime alışagelen "stavros" değil, odun veya ağaç anlamına gelen "xulon" kelimesidir. Petrus bunu şu Eski Ahit ayetlerine değinmek için yapmış olabilir: "Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa, ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz (Yasanın Tekrarı 21:22-23). Hristiyanlığı kötölemek isteyenler hemen bu noktada iyi bir koz elde ettiklerini sanarak "Dininiz çok kolay, istediğiniz kadar günah işleyin, nasıl olsa ceza yoktur" derler. Oysa önümüzdeki ayet bu kozu ortadan kaldırır. İsa çarmıhta bizim cezamızı çekti ki "artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım." Orijinal dil "günah karşısında ölelim" diyerek bunu daha aşırı derecede ifade eder. Mesih'e bağlanan imanlının günah hayatı son bulur. Yeniden doğar. Bundan sonra bütün isteği hak yolunda yürümektir. Allah'ın iradesine göre yaşamak ister. Hemen kusursuz olmuyor. Günaha düştüğü zamanlar oluyor. Ama böyle durumlarda derin pişmanlık duyup tövbeye gelir ve doğruluk yolunda yürümeye yeniden başlar. İmanlıda günah sevgisi kalmadı, onunla ilişkisi kesildi. Petrus yine öğretişini desteklemek için yukarıda değindiği Yeşaya 53'üncü bölümden bir alıntı götürür. "Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk" (ayet 5). Mesih'in ölümü günah hastalığını çekenlere şifa verir. Günahın yıprattığı iç varlıklarını sağlığa kavuşturur. Günaha ölelim! Doğruluk için yaşayalım! İsa Mesih'in yaraları bizi de iyi etsin!

1.Petrus 2:25; "Yolunu şaşırın koyunlar gibiydiniz; fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz." Petrus öğretişini desteklemek için Yeşaya 53'üncü bölüme değinmeye devam eder: "Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi" (Yeşaya 53:6). Anadolu İmanlılar eskiden kaybolmuş koyunlar gibi atalarının ibadet ettiği Allah'tan uzaklaşarak günah yollarında avare dolaşıyordu. Oysa İyi Çoban Mesih hakkında duyunca O'na geldiler ve O'nun aracılığıyla Allah'a döndüler. Mesih onları gütmeye ve korumaya başladı. Bu satırları yazarken Petrus, İsa Mesih'in ağızından duyduğu öğretişini hatırlar olmalıydı: "Ben iyi çobanım. İyi çoban, koyunları için canını feda eder... Ben iyi çobanım. Semavî Babam beni tanır, ben de O'nu tanırım. Aynı şekilde koyunlarımı tanırım, koyunlarım da beni tanırlar. Onlar için canımı veririm. Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi duyacaklar. Böylece tek sürü ve tek çoban olacak. Semavî Babam beni sever, çünkü canımı tekrar geri almak üzere feda ederim. Hiç kimse canımı alamaz. Ben onu kendim veririm. Canımı vermeye ve sonra da geri almaya kudretim var. Bunu yapmamı semavî Babam emretti" (Yuhanna 10:11,14-18). "Farz edin sizden birinin yüz koyunu var, bir tanesi de kayboluyor. Ne yapar o kişi? Doksan dokuz koyunu kırlarda bırakıp kayıp koyunu bulana kadar aramaya devam etmez mi? Onu bulunca sevinerek omuzlarına alır. Evine dönünce arkadaşlarını ve komşularını çağırır, onlara, 'Benimle sevinin, çünkü kayıp koyunumu buldum!' der. Şunu bilin ki, aynı şekilde tövbe eden tek bir günahkâr için semada sevinç olacaktır. Bu sevinç, tövbeye muhtaç olmayan doksan dokuz sâlih insan için duyulandan daha büyüktür" (Luka 15:4-7).

1.Petrus 3:1; “Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun. Bazılarınızın kocaları Allah’ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah’a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz.” Bu ayette Petrus 2:18 ayetinde başladığı cemaatin belirli şahıslarına öğüt verme konusunu devam ettirir. Orada “Ey köleler, efendilerinize tâbi olun” diye yazar. Bu ayetteyse kadınlara yönelip benzer bir öğüt verir: “Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun.” Kocalara aileye önderlik yapma sorumluluğu verilir. Onlar aileyi geçindirip korumalıdırlar. Karılar onlara saygı göstererek bu sorumlulukta desteklemelidir. Kocalar imanlıysa onlara tâbi olmak o kadar zor olmasa gerek. Ama Petrus köleler konusunda olduğu gibi en zor durumlarda bile tâbi olmalarını buyurur. Bazı kadınların kocaları Allah’ın kelamını kabul etmese bile imanlı kadınların onlara hürmet edip tâbi olmaları lazımdı. Kadınların görevi, erdemli hayatlarıyla, kocalarına gösterdikleri hürmet ve bağlılıkla iman hayatın değerini göstermektir. Kocalarına vaaz etmemeliydiler. Hayatlarıyla kocalarını ikna edeceklerdi bir şey demeden. Elbette kocaları dürüst ve iffetli hayatlarının nedenini merak etmeye başlayıp soru sorarlarsa cevap verebilirlerdi: “Bu hayat tarzıma beni kurtaran Mesih’e borçluyum.”

1.Petrus 3:2; “Temiz ve hürmet dolu hayatınızı görmeleri yeter.” Ayet 2 birinci ayeti tamamlıyor. Bu iki ayetin daha iyi anlaşılması için beraber okunmalı. İmansız bir kocanın Allah’a dönmesi için karısının Mesih’e iman ettikten sonra ne kadar değiştiğini fark etmesi yeter. Artık karısı ona daha çok saygı gösteriyor, daha iyi hizmet ediyor ve bu yüzden aile çok daha huzurlu oluyor. Adam kendi kendine sormaya başlar: “Bu nasıl oluyor? Her halde onun bu yeni inancı onu değiştirmiş olmalı.” Ve bu inancı öğrenmeye girişir. O çağda olduğu gibi günümüzde Anadolu’da imansız kocalarla yaşamak zorunda kalan kız kardeşlerimiz vardır. Bu ayetlere göre davranabilmeleri için dua edelim. Kadınlar bir şey demeden, imansız kocaları temiz ve hürmet dolu hayatlarını görerek Mesih’e dönsünler.

1.Petrus 3:3-4; “Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, zarif giysiler gibi şeylerden gelmemeli. Bunlar sadece dış görünüşle ilgilidir. Asıl güzellik iç güzelliğidir, sakın ve yumuşak ruhun güzelliğidir. Bu güzellik hiç solmaz. Allah’ın gözünde çok değerlidir.” Petrus kadınların dış güzelliğe düşkün olduklarını biliyordu. Petrus imanlı kadınların dış güzellikten çok, iç güzelliğe önem vermelerini istedi, çünkü asıl güzellik budur. Saç örgüsü bozulur, altın takılar kaybolur, zarif giysiler eskir. Oysa sakın ve yumuşak ruhun güzelliği bozulmaz. Allah’ın takdir ettiği güzellik budur. O’nun gözünde çok kıymetlidir. Her kadın bu güzelliği geliştirebilir.

1.Petrus 3:5; “Eski çağlarda hayatlarını Allah’a vakfetmiş ve umutlarını O’na bağlamış kadınlar böyleydi. Ruhani güzelliğe önem verirlerdi. Aynı zamanda kocalarına tâbiydiler.” Petrus imanlı kadınlara Eski Ahit çağındaki mümin kadınları örnek gösterir. O kadınlar kendilerini Allah’a verdiler. Hayatlarını Allah’a güvenerek sürdürdüler. Dış güzellikten çok ruh güzelliğine önem verdiler. Allah’a ve kocalarına tâbiydiler. “Çekicilik aldatıcıdır, güzellik de geçicidir; Fakat Rabbe hürmet eden kadın övülmeye lâyıktır” (Süleymanın Meselleri 31:30).

1.Petrus 3:6; “Mesela Sara, kocası İbrahim’e itaat ederdi, ona “Efendim” diye hitap ederdi. Siz de hiçbir tehditten yılmadan iyi olanı yapın. O zaman Sara’nın kızları olursunuz.” Önceki ayette genel olarak eski çağlardaki kadınlardan bahseden Petrus burada İbrahim’in karısı Sara’yı örnek gösterir. Melek çocuk sahibi olacağını müjdelerken Sara kocasından efendisi olarak bahseder. “İçin için gülererek, ‘Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?’ diye düşündü, ‘Üstelik efendim de yaşlı’ ” (Yaratılış 18:12). Sara’nın kocasına itaat etmesi kendisini zor durumlara soktu. Buna rağmen Sara Allah’a güvendi ve Allah onu o zor durumlarda korudu. Anadolu’daki imanlı kadınlar tehditlerden korkmamalı, iyi olanı yapmaya devam etmeliydiler. O zaman Sara gibi Allah’ın onları koruduğunu görecektir. Bazıları Sara’nın soyunda oldukları gibi, Sara’nın ruhanî kızları olduklarını göstereceklerdir.

1.Petrus 3:7; “Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz.” Petrus imanlı kocalara dönüp onların aynı şekilde hayatlarını Allah’a vakfedip O’na umut bağlamalarını istedi. İmanlı erkek karısını anlamaya çalışmalı. Hangi söz ve davranışların onu incittiğini bilmeli ve bunlardan uzak durmalı. Hangi söz ve davranışların onu sevindirdiğini öğrenmeli ve uygulamalıdır. Erkekler, karılarının kolayca kırıldığı bilincinde olmalı. Erkekler karılarına hürmet etmelidir. Fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarını temin etmeli, onlar hakkında iyi konuşmalıdırlar. Onların ruhsal hayatlarını paylaşmalılar. Bu Allah’ın isteğidir. Onlarla “beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır”. Allah, karısına saygı göstermeyen imanlı erkeklerin dualarını reddedecek. Dualarınızın engellenmesini istemezseniz, karılarınızı sevindirmeye bakın. Petrus şu Eski Ahit ayetlerine değinmiş olabilir: “Yaptığınız başka bir şey var: RAB’bin sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor. ‘Neden?’ diye soruyorsunuz. Çünkü RAB seninle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin” (Malaki 2:13-14).

1.Petrus 3:8; “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.” Petrus cemaatin ayrı ayrı fertlerine özel ihtiyaçlarına göre hitab etmeyi bırakıp topluluğa tüm olarak öğüt vermeye başlar. “Sonuç olarak” sözü mektuptaki bu dönüm noktasını belirtir. Cemaatin uyumu için fertlerin ortak düşüncelerde birleşmeleri gerekir. Elbette herkes aynı düşünmez, ama iman konusunda ve cemaatin amaçları hakkında tek düşüncede olmaları lazımdı. Aynı zamanda imanlı kardeşlerin dertlerini paylaşmaları gerekti. Dertli kardeşlere destek olmalı, onlara yardım etmeliydiler. Birbirlerini kardeşçe sevmeleri lazımdı. Birbirlerine karşı iyi kalpli ve engin yürekli olmalıydılar. Sağlam toplulukların oluşması için çok yerinde öğütler! Bunlara iman hayatımızda önem verelim. Topluluklarımızı geliştirelim.

1.Petrus 3:9; “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdüa edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırdı. O zaman O’nun

nimetlerine nail olursunuz.” Petrus Yeşaya bölüm 53’te bahsedilen acı çeken Rabbin Kulu’na değinmeye devam eder. “O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı” (Yeşaya 53:7). Mesih kendisine baskı edenlere hiçi bir karşılık vermedi. Kendisini çarmıha gerenler için dua bile etti: “Kafatası denilen yere vardıklarında İsa’yı iki suçluyla beraber çarmıha gerdiler. Suçlulardan biri sağında, diğeri de solundaydı. İsa kendisini çarmıha gerenler için, ‘Semavî Baba, onları affet, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar’ dedi” (Luka 23:33-34). Petrus satırlarının yazarken İsa’nın ağzından duyduğu öğretiş de hatırlar olmalıydı: “Beni dinleyen sizlere söylüyorum, düşmanınızı sevin. Sizden nefret edenlere iyilik yapın. lânet edenler için iyilik dileyin. kötü davrananlar için dua edin” (Luka 6:27-28). İsa Mesih’i izleyenler kendilerine yöneltilen kötü davranış ve sözlere karşılık vermemeli. Tek karşılıkları böyle davranan kişilerin iyiliği için dua etmek olmalı. Allah onları İsa Mesih’in karakteri ve öğretişıyla böyle yapmaya çağırdı. Onlar böyle yaparlarsa, Allah’ın onları bereketlediğini göreceklerti.

1.Petrus 3:10; “Zebur’da yazıldığı gibi, ‘Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun. Ağzından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesin’”. Petrus dürüst ve erdemli şekilde konuşmanın bereketini anlatmak için Mezmur 34:12-15 ayetlerine baş vurur. Mezmur ayetlerine göre, hoş bir hayat yaşamak ve iyi günler görmek isteyen kişi diline hâkim olmayı öğrenmeli. Ağzına geleni söylemeyi bırakıp Allah’ın isteğine göre doğru ve dürüst konuşmayı öğrenmeli. Kötü konuşmayı ve yalanı bırakmalı. O zaman kendileri ve onları dinleyenler berekete kavuşacak.

1.Petrus 3:11; “Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın.” Petrus hoş bir hayat yaşamak ve iyi günler görmek isteyen imanlılara öğüt veren Mezmur 34 ayetlerini aktarmaya devam eder. Bu güzellikleri gönenmek isteyen kişi kötü davranışlarına son vermelidir. Sonra iyi şeylere yönelmeli. Hem iyilik yapsın hem de selâmeti amaç edinsin. Önceleri kendisi için yaşıyordu ama artık insanlara karşı yardımsever olmayı öğrenmeli. Önceleri kavgacıydı ama şimdi barışsever olmalı. İnsanlar arası ilişkilerinin yapıcı olması için gayret göstermeli. Ailede, çalıştığı yerde, imanlılar topluluğunda uyum sağlamaya çalışmalıdır. O zaman hayatı hoş olacak, iyi günler görecekt.

1.Petrus 3:12; “Çünkü Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir.” Bu ayet Petrus’un Mezmur 34’ten aktardığı parçanın sonuncu ayetidir. Rab kendisiyle ilişki kurmuş ve kendisinin “doğru insan” ilan ettiği kişilerle ilgilenir. Onlara göz kulak olur. Onları himayesinde tutar. Dualarına önem verir. Kulağını onlara yöneltip tüm ilgisini yakarışlarına verir. Oysa kötülük yapanlara yüz vermez. Yüzünü onlardan çevirir. Allah’ın dualarımıza cevap vermesini istersek kendisiyle ilişki kurmalı ve O’nun isteğine göre bir hayat yaşar olmalıyız. Bunu yaparsak Allah bizi koruyacak ve yakarışlarımıza önem verecek.

1.Petrus 3:13; “İyilik yapmakta gayretli olursanız hiç kimse kötülük etmez.” Önceki ayette gördüğümüz gibi, Rab iyilik yapmakta gayretli olan sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Rabbin koruduğu imanlılar zorluklardan geçseler bile son durumları sonsuz kurtuluştur. Kötü olan ve yardımcıları kötü insanları kullanarak

imanlılara kötülük yaparsa da imanlıların sonu selâmettir. Petrus bu satırı yazarken Pavlus'un değindiği şu konuyu düşünmüş olabilir. “Yöneticilerden korkması gerekenler iyi insanlar değildir, kötülük yapanlardır. Yönetimden korkmadan yaşamak istiyor musun? O halde iyi olanı yap. O zaman yöneticilerin takdirini kazanırsın. Başınızdaki yöneticiler iyiliğiniz için hizmet eden Allah'ın kullarıdır. Fakat kötülük yapıyorsan, korkmalısın! Çünkü yönetim haklı olarak cezalandırma yetkisine sahiptir. Kötülük yapanı cezalandırmakla Allah'a hizmet eder, O'nun gazabını dindirir” (Romalılar 13:3-4). Yöneticilerin görevi iyilik yapanları takdir etmek olduğuna göre, “iyilik yapmakta gayretli olursanız hiç kimse kötülük etmez” (1.Petrus 3:13). Petrus ikinci bölümde benzer bir konuya değinmişti: “Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun. Valilerin vazifesi suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir etmektir” 1.Petrus 2:13-14).

1.Petrus 3:14; “Doğru olanı yaptığımız için acı çekerseniz bile ne mutlu size! İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin.” Petrus Efendisi İsa'dan işittiği söze değinir: “Doğru olanı yaptığı için zulüm görenlere ne mutlu! Çünkü Semavî Hükümranlık onlarıdır. Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size! Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır” (Matta 5:10-12). Acı çeken imanlı doğru olanı yaptığı ve Allah'ı memnun ettiği için mutludur. Hem de Semavî Hükümranlığa gireceği umutla mutludur. Elbette kötü insanların tehditlerine karşı karşıya geleceğiz, ama korkup yılmamalıyız. Rab bizimle. Petrus yine Eski Ahid'e değinir: “İstediğinizi tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstediğiniz kadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir. RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak şöyle dedi: ‘Onların entrika dediği her şeye Siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın. Korkunuz, yalınız O'ndan olsun. Tapınak O olacak. İsrail'in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalim'de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak. Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek.’ ” (Yeşaya 8:10-15). Suriye ve İsrail kralları Yahuda'ya karşı birleşince Yahuda halkı kortukları bu durumdan kurtulmak için birçok entrikayı kurmaya koyuldular. Rab onları insanlardan değil Allah'tan kormaya çağırdı. Petrus Anadolu'lu imanlıları da insandan değil Allah'tan korkmaya çağırır. Bizden de aynısı istenir.

1.Petrus 3:15; “Kalplerinizde Mesih'e özel bir yer verin, O'nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun.” Petrus Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde dağılmış imanlıları Mesih'i sevmeye ve her zaman düşünmeye çağırır. Aktardığı Eski Ahit parçasından “Her Şeye Egemen RAB'bi kutsal sayın” cümlesine dayanarak İsa Mesih'in onların Efendisi olduğunu bildirir (Yeşaya 8:13). O'ndan saygıyla korkmalı ve itaat etmeliler. İsa Mesih Rab Allah'tır. Onları soran bir kişi karşısında inançlarını savunabilmek için hazırlık yapmaya çağırır. İnançlarını umut olarak ortaya koyması imanlıların her gün Mesih'in

tekrar gelişini umutla beklediklerini gösterir. Biz de inancımızı savunmak için hazırlık yapalım ve Mesih'i umutla bekleyelim.

1.Petrus 3:16; “Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin. Vicdanınızı temiz tutun. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdürdüğünüz hayatı ayıplayanlar iftiralardan utanacaklar.” Petrus Anadolu'daki imanlıların inançlarını savunurken kavgacı olmamaları gerektiğini vurgular. Bunu yumuşak huyla yapmaları lazımdır der. Belki de şu Eski Ahit ayetini düşünüyordu: “Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır, Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir” (Süleymanın Özdeyişleri 15:1). Bir şeyi savunurken ademoğlu karşısındaki insanı yıkmaya meyillidir. Petrus Anadolu'lu imanlıları karşılarındaki insana hürmet etmeye çağırır. Biz de cevap verirken yaralayıcı sözlerden uzak durarak konuştuğumuz insana ve savunduğu inancına saygı göstermeliyiz. Kendimize dikkat ederek vicdanımızı lekeleyecek davranışlardan vazgeçmeliyiz. O zaman bizi Mesih'in takipçileri olarak kötülemeye bakanları susturacağız. Kötü konuşmalarının iftira olduğunu anlayacaklar.

1.Petrus 3:17; “Eğer Allah'ın isteği ise, iyilik yapıp acı çekmek, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.” Allahımız kötü durumları imanlıların iyiliği için kullanabilir. İyilik uğruna çekilen acılar imanlıların karakterini sağlamlaştırır, imanını derinleştirir. İyilik yapan imanlılar baskı görüp acı çekerlerse bu onlara şeref tacıdır. Pavlus aynı konuyu şöyle vurgular: “Kısa bir süre için hafif sıkıntılar çekiyoruz. Fakat bu sıkıntılar bizi, hiçbir şeyle kıyaslanamayacak kadar büyük, ebedî bir izzete hazırlıyor” (2.Korintliler 4:17). Kötülük yapıp acı çekmek insana hiçbir şeref getirmez. Çektiği acılar hak ettiği ceza sayılır.

1.Petrus 3:18; “Nitekim Mesih acı çekip çarmıhta öldü. Bunu, ilk ve son kere günahlarımızı üstlenmek için yaptı. Günahsız olduğu halde günahlılar için öldü. Bunu, sizleri suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkarmak için yaptı. Bedenen öldürüldü; fakat Mukaddes Ruh tarafından diriltildi.” Allah'ın isteği kapsamında iyilik yapıp acı çekmenin en üstün örneği İsa Mesih'tir. “Mesih acı çekip çarmıhta öldü.” Petrus'un ve Anadolu'da dağılmış imanlıların günahlarını üstlenmek için yaptı bunu ve elbette çağlar boyunca Kendisine inanan herkes için. Mesih İsa'nın hiçbir günahı yoktu. O Kendini günahkârlar için feda etti. Gayesi iman eden herkesi suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkarmaktı. Kendisine iman eden her günahkâr Allah'ın huzurunda suçsuz duruyor. İsa Mesih'in kurtarma işi bu kadar güçlü ve etkilidir. “Bedenen” öldürülmesi Mesih'in insaniyetini belirtir. Mesih İsa insan olarak öldürüldü. Oysa Mesih İsa'nın başka bir yönü de vardır: O'nun ilahî ruhu. Petrus İsa'nın aynı konuyu ele alan İsa'nın şu sözleri işitmişti: “Semavî Babam beni sever, çünkü canımı tekrar geri almak üzere feda ederim. Hiç kimse canımı alamaz. Ben onu kendim veririm. Canımı vermeye ve sonra da geri almaya kudretim var. Bunu yapmamı semavî Babam emretti” (Yuhanna 10:17-18). İlahî ruhunun kudretiyle İsa Mesih canını geri aldı. Halk Dilinde İncil bahsedilen ruhun Mukaddes Ruh olduğu yolunda yaptığı yorum savunulabilirse de, birçok yorumcu “ruhça diriltildi” sözünün Mesih'in ilahî ruhuna değindiği konusunda birleşir. Yuhanna 10:17-18 ayetleri bu yorumu destekler gibi görünür.

1.Petrus 3:19-20; “Ruh vasıtasıyla zindanda olan ruhlara gidip kurtuluş müjdesini vazetti. Bu ruhlar geçmişte, Nuh’un zamanında gemi yapılıırken yaşayan insanlardı. Allah tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O’na itaat etmediler. Sadece bir avuç kişi, daha doğrusu sekiz kişi, gemiye binip suyla kurtuldu.” Bu iki ayet çok zor anlaşılır. Bunlardan bir anlam çıkarmak için Kutsal Kitab’ın diğer bölümlerinde desteği olmayan birçok varsayıma başvurulmuştur. Oysa dikkatle okununca varsayıma başvurmadan makul bir açıklama bulmak mümkündür. “Ruh vasıtasıyla” sözü önceki ayetlerdeki Mesih’in ilahî ruhu anlamına gelirse ve vaaz ettiği ruhlar “Nuh’un zamanında gemi yapılıırken yaşayan” insanlar ise demek ki Nuh “hak yolunu beyan” ederken bunu Mesih’in ilahî ruhunun kudretiyle yapıyordu (Bakınız 2.Petrus 2:5). Allah o insanların “tövbe etmelerini sabırla bekledi.” Fakat, o insanlar Mesih’in ruhunun vaazına itaat etmedi ve tufan onları öldürdü. Bütün dünya nüfusundan sadece sekiz kişi, yani Nuh ve ailesi kurtuluş müjdesini kabul edip gemiye binerek kurtuldu. İtaat etmeyenleri öldüren su, gemiye binenleri kurtardı çünkü su gemiyi kaldırıp yüzdürdü. Petrus’un yazdığı sırada o insanlar “zindanda olan ruhlar” durumundaydı. Onlar ahiret gününün mahkemesini beklemekteydiler.

1.Petrus 3:21; “Tufanın suyu vaftize işaret eder. Vaftiz bedenimizi kirden temizlemek için değildir. Allah’a yönelen temiz bir vicdanın taahhüdüdür. Mesih’in dirilişi sayesinde vaftizle kurtuluşa erersiniz.” Nuh ve ailesini boğarak öldüreceği su onları kurtardı çünkü gemideydiler. Bu imanlının Mesih’le ölümü ve dirilişinde birleşmesini işaretler. Vaftiz edilirken suya girerek simgesel olarak ölüme gömülür. Sudan çıkınca Mesih’le yeni bir hayata başladığını ilan eder. Allah’ın önünde temiz bir vicdana sahip olduğunu vurgular. Petrus vaftizin bedeninin temizlenmesiyle ilgili olmadığını açıklar. İmanlılar Mesih’le birlikte dirilerek kurtuluşa ererler. Nasıl ki, Nuh ve ailesi bir nevi diriliş yaşadılar, gemiden çıkarak kötülükten arınıp yenilenmiş bir dünyada yaşadılar.

1.Petrus 3:22; “Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah’ın sağında oturmaktadır. Bütün melekler, semavî yetkiler ve kudretler O’na tâbi kılınmıştır.” İsa’nın şakirtlerinden ikisi Kudüs’ten Emmaus isimli köye giderken dirilmiş İsa’yla karşılaştı. “İki şakirt kalkıp hemen Kudüs’e döndü. On bir havariyi ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. Havariler ve diğerleri, ‘Efendimiz İsa hakikaten dirilmiş, Simun’a görünmüş’ dediler” (Luka 24:33-34). Simun Petrus dirilmiş İsa’yı gördü. O daha sonra İsa’nın yükselişine şahitti. “İsa... havarilerin gözü önünde semaya alındı, bulut içinde gözden kayboldu, havarileri onu göremez oldular” (Elçilerin İşleri 1:9). Petrus semaya alınan İsa’nın en onurlu, en yetkili makama getirildiğini biliyordu: “Allah’ın sağında oturmaktadır.” İsa aynısını bildirirken Petrus oradadydı: “ ‘Semada ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Gidin, bütün halkları şakirtlerim yapın. Onları semavî Baba, semavî Oğul ve Mukaddes Ruh’un adıyla vaftiz edin. emrettiğim her şeye itaat etmeyi onlara öğretin. Bakın, ben dünyanın sonuna kadar hep sizinle olacağım’ ” (Matta 28:18-20). Her varlık İsa’nın buyruğuna uymak zorundadır. O yetkili Kişi çağın sonuna dek adını yüceltmeye giden her imanlıyı himayesinde tutmaya söz verdi. Gidelim!

1.Petrus 4:1; “Mesih dünyadayken bedenen acı çekti. Siz de acı çekmeye hazırlıklı olun. Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir.” Petrus acı çeken ve Anadolu’nun her bir tarafına dağılmış imanlıları yüreklendirmek için dikkatlerini acı çekmenin en üstün örneği olan İsa Mesih’e çeker. Bunu bölüm 3 ayet 18’de yapmıştı. “Mesih dünyadayken bedenen acı çekti” sözüyle aynı konuya döner. İmanlıları İsa’ya benzer olmaya, O’nun gibi düşünmeye çağırır. Öğüdünün harfi harfine tercümesi şöyledir: “Siz de aynı düşünceyle silahlanın.” Kuvvet bulmak için İsa gibi düşünmek lazım. İsa acı çekeceğini bildiği halde yolundan vazgeçmedi. Kendini kurtarmaya çalışmadı. İmanlılar da aynı düşünceyle güçlenmelidir. Müjde’yi savunurken “acı çekmeye hazırlıklı” olmalıydılar. İmanlıları için acı çekmeleri onlara ruhani kuvvet verecek ve günah hayatından uzaklaştıracaktı. Mesih’i severek, O’nun uğruna baskı gören bir imanlı kendi bencil düşüncelerinden vazgeçer, pak bir hayat sürer.

1.Petrus 4:2; “Böyle yaparsanız insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezsiniz. Hayatınızın geri kalanını Allah’ın isteğine göre yaşarsınız.” Kendisi için acı çekecek kadar İsa’yı seven bir imanlı insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmez. Böyle arzuları hayatından atmıştır. Allah’ın isteğini kendi isteklerinden üstün tutar. Baskı gören Anadolu’lu imanlıların fırsatları yoktu günahlı arzuların peşine düşmeye. Bütün ilgileri Allah’ın isteğini öğrenmek ve uygulamaktı. Vakitleri yoktu bencil isteklerini yerine getirmeye. Çektikleri acılar dikkatlerini Mesih’te odaklar. Bunu hayatlarının geri kalan yıllar boyunca yapmaları istenir. Günümüzde de acı çeken imanlıların ve cemaatlerin iman hayatının rahat yaşayan imanlarındakinin daha güçlüdür. Rahat yaşamamanın git gide ortadan kalkacağına dair işaretler çoğalıyor. Biz de acı çekmeye hazırlıklı olalım.

1.Petrus 4:3; “Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Hayatınız sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah’ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiniz.” Bu ayetteki “imansızlar” milletler anlamına gelen “ethos” kelimesidir. Petrus Anadolu’nun çeşitli bölgelerde yabancılar gibi yaşayan imanlıların Mesih’e iman etmeden önce Yahudi olmayan milletlerin hoşlandıkları şeylere uyduklarını vurgular. Bu ayet Anadolu’da dağılmış imanlıların Yahudi aslı olduğu havasını verir. Eski Ahit tarihine bakacak olursak Yahudiler’in sık sık imansız milletlerin kötü hayatına uyduklarını görürüz. Petrus’un burada sıraladığı her bir kötülükten örnekler gösterilebilir. Gerçek Allah’ı bildikleri halde putperestliğe bile düştüler. Petrus imanlıların bu şeyleri yaparak yeteri vakit harcadıklarını ve artık bu davranışlara kesin bir son vermeleri gerektiğini belirtmek ister. Bu yoldan ayet 2’deki “hayatınızın geri kalanını Allah’ın isteğine göre yaşarsınız” sözünü pekiştiriyor.

1.Petrus 4:4; “İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadığınızı görüp sizi yadırgıyorlar, kötülüyorlar.” Petrus acı çeken imanlı kardeşleri yüreklendirmek için onları kötülüklerin davranışının neye dayandığını açıklar. Bunu yaparken insan psikolojisini çok iyi bildiğini gösterir. İnsan kendisine uymayanı kötülemeye eğilimlidir, hele o insan daha önce kendisi gibi davranmışsa da. Onu

kötülüyor çünkü kendi davranışlarının kötülüğünü iyi davranışıyla açığa vurur. Kendi yolunun kötü olduğunu bildiği halde ondan vazgeçmek istemediği için vazgeçen başkalarını kötülemez koyulur. İmansızlar Anadolu İmanlıların aynı kötü davranışlara katılmadıklarını yadıgarlardı. İmanlılar hakkında çok kötü konuşurlardı. İnsanlar değişmemiştir. Bugün Mesih'in yolunda yürüyenler hakkında her türlü iftira atarlar.

1.Petrus 4:5; “Onlar Allah'a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır.” Anadolu İmanlılara cesaret vermeye devam eden Petrus dikkatlerini onları kötöleyenlerin kötü sonuna çeker. Kötöleyenler Allah'ın adil mahkemesinde durup yaptıkları her şey için yargılanacaklar. Petrus İmanlıların geleceğinin ne kadar parlak olduğunu mektubun başında kendilerine açıklamıştı: “İsa Mesih'i ölümden diriltilerek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut, Allah'ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Allah İman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” (1.Petrus 1:3-5). Mesih'in gelişinde her şey değişecek. Kötüler yargılanacak, İmanlılar kurtulacak. Pavlus Atina'da Müjde'yi duyurken Allah'ın yaşayanları ve ölümleri nasıl yargılayacağını anlatır: “Allah, geçmiş çağlardaki cahilliklere göz yumdu; fakat şimdi her yerde insanlara tövbe etmelerini emrediyor. Çünkü dünyaya hükmedeceği günü tespit etti. Bunu tayin ettiği Kişi vasıtasıyla adaletle yapacaktır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunu herkese ispatlamıştır” (Elçilerin İşleri 17:30-31). İsa Mesih geldiğinde o zaman yaşayanları yargılayacak. Dirilttiği ölümleri de yargılayacak. Kimse O'nun yargısından kaçamayacak.

1.Petrus 4:6; “Çünkü kurtuluş müjdesi ölümlere de vazedildi. Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler; fakat ruhen Allah'ın katında yaşayacaklardır.” Önceki ayette Petrus Allah'ın “yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye” hazır olduğunu vurgular. Bu ayette okuyucunun dikkatini ölümlere çeker. Daha hayattayken kurtuluş müjdesi onlara vazedildi. Bu yoldan onlara kurtuluş müdesine İman ederek “ruhen Allah'ın katında” yaşama fırsatı sunuldu. “Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler” sözü orijinal metnin mümkün tercümelerinden biridir. Orijinal metnin harfi harfine tercümesi şöyledir: “Çünkü bu amaçla ölümlere müjdelendi öyle ki beden en insanlara göre yargılsınlar, ama ruhen Allah'a göre yaşasınlar.” İngilizce Kolay Okunacak Çeviri şöyledir: “Ölmeden önce bazılarına Müjde duyuruldu. Yeryüzündeki hayatlarında onlar başkaları tarafından eleştirildiler. Ama Müjde'yi duymaları Allah'ın planıydı, öyle ki Ruh aracılığıyla yeni yaşam kavuşsunlar.” Burada ‘insanlara göre yargılanma’ ‘insanların Müjde'yi duyanları eleştirmesi’ yolunda tercüme edilir. Oysa Halk Dilinde İncil bunu onların Allah tarafından yargılanması yolunda tercüme eder. Okuyucu bu iki mümkün tercüme yolu arasında seçim yapmalı. Petrus'un “insanlara göre” ile “Allah'a göre” sözlerinin arasında tezzat kurduğu kabul edilirse İngilizce Kolay Okunacak Çeviri tercih edilebilir.

1.Petrus 4:7; “Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın.” Yahudi olan Petrus’un açısından ve Yahudi asıllı imanlıların açısından İsrail halkının her şeyin sonu yaklaşıyordu. Bir kaç yıl içinde ülkeleri, başkentleri olan Yeruslaim, mabetleri ve dolayısıyla dinlerinin en önemli törenleri Romalılar tarafından ortadan kaldırılacaktı. İsrail halkı dünyanın dört bucağına dağıtılacaktı. Petrus bunu İsa Mesih’in öğretişinden biliyordu. İsa şöyle demişti: “Ey Kudüs, peygamberleri öldüren, Allah’ın resullerini taşıyan Kudüs! Tavuk nasıl civcivlerini kanatlarının altına toplarsa, ben de kaç defa sizleri öyle toplamak istedim; fakat siz istemediniz. İşte bu yüzden Allah mabedinizi terk edecek” (Matta 23:37-38). Ama bir bakımdan bu söz hepimiz için gerçek bir uyarıdır. Bizim için de “her şeyin sonu yaklaştı.” O sonun ne zaman olacağını bilmediğimiz için iman hayatımızda tetikte durmalıyız. Akıllı olup dua etmek için ayık kalmalıyız. Bu uyarıyı verirken Petrus İsa’nın şu dediğini hatırlar olsa gerek: “Bu yüzden her an tetikte olun. Bütün bu olacakları atlatmak ve İnsanoğlu’nun huzuruna cesaretle çıkabilmek için dua edin” (Luka 21:36).

1.Petrus 4:8; “En önemlisi, birbirinizi yürekte sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.” Petrus burada iman hayatında itaat edilecek en büyük buyruğu vurgular. Bunu yaparken Efendisinin yeni emri daha kulaklarında çınlıyordu: “Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Birbirinizi benim sizi sevdiğim gibi sevin. Birbirinizi severseniz herkes benim şakirtlerim olduğunuzu anlayacaktır” (Yuhanna 13:34-35). İsa nasıl sevdi? Kurtuluşu sağlamak için canını feda ederek sevdi. Bundan anlarız ki, sevgi sadece bir duygu değildir. Sevgi sevdiği kişinin iyiliğini aramak için fedakar bir davranıştır. İmanlıların baskı gördükleri, acı çektikleri bir ortamda birbirlerinin iyiliğini araması çok önemlidir. Petrus mektubu boyunca hem Efendisi İsa Mesih’in öğretişini vurgular hem de Eski Ahit yazılarına değinir. “Çünkü sevgi birçok günahı örter” sözü Süleymanın Özdeyişlerinden aktarmadır. “Nefret çekişmeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar” (S. Özdeyişleri 10:12). Seven imanlı, mümin kardeşinin suçunu aleme yaymaz. Arkadaşının utancını örtmeye bakar. Tövbe edebilmesi için arkadaşın suçunu sevgiyle kendisine açıklar ama başkasına anlatmaz. Bu öğretişe önem verelim.

1.Petrus 4:9; “Sızlanıp söylenmeden birbirinize karşı misafirperver olun.” Petrus’un bu emri baskı görüp acı çeken cemaatler için çok önemlidir. Baskıdan kaçan bir imanlıyı evinde barındırmak ev sahibi için tehlikeli olabilir. Oysa Petrus onun bunu şikayet etmeden yapması gerektiğini vurgular. Muhtaç bir imanlıyı misafir olarak candan kabul etmek kardeşlik bağlarını pekiştiren güzel davranıştır. Kutsal Kitap çalışma toplantısı için evini açmak bir imanlı aile için berekettir. Günümüzde bu davranışlara önem verelim.

1.Petrus 4:10; “Her biriniz Allah’ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah’ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz.” Petrus her bir imanlının ruhanî bir kabiliyete sahip olduğunu öğretir. Allah’ın lütfü bunu sağlar. Onlar bu kabiliyeti öbür imanlılara hizmet etmek için kullanmalıdırlar. Mevhibesini hizmet için kullanan imanlılar Allah’ın vergisini Allah’ın isteğine göre kullanmış olur. Böylece Allah’ın “çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları” olurlar (Kutsal Kitap). Petrus’un yaşadığı çağda kâhya, zengin bir insanın

çiftliğini yönetmek için atadığı kişiydi. Kâhya çiftliğin bol ürün vermesi için çaba harcamalı ve sahibine hesap vermeliydi. Biz imanlılar Allah'tan aldığımız ruhanî kabiliyetleri ürün verici bir şekilde kullanmalıyız, çünkü hizmetimizin sonunda Allah'a hesap vermek zorunda olacağız. Allah'ın lütfü çok yönlüdür. Verdiği ruhanî kabiliyetler çeşit çeşittir. Mevhibe, sahibine ün kazandırmak için verilmez. Cemaati bina etmek için verilir. Bu nedenle mevhibeler çeşitlidir. İmanlılar topluluğunun her ihtiyacını karşılamak niteliğindedirler.

1.Petrus 4:11; “Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah'ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığımız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin. İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir. Âmin.” Vaaz mevhibesi “eğer bir konuşursa” sözlerini karşılar. Cemaatte konuşma yaparken Allah'ın imanlılara duyurmak istediği mesajı Allah'tan alıp vermek gerekir. Bunu yapabilme kabiliyeti Allah vergisidir. Ama cemaatte pratik işler yaparak hizmet eden imanlının aynı şekilde Allah'ın sağladığı kuvvete muhtaçtır. Bu şekilde hizmet etme kabiliyeti bir mevhibedir. Allah'ın verdiği kuvvetle konuşan veya hizmet eden Allah'a izzet getirecek. Böyle yapanların gayesi kendilerini değil, Allah'ı yüceltmek olmalıdır. Petrus Anadolu'nun çeşitli yerlerine dağılmış imanlılara yazarken kendini tutamadı. Ruhu Allah'a ve Mesih'e yönelip hamdeder. Bizim hizmetimiz de hamtlarla örülsün!

1.Petrus 4:12; “Çektiğiniz sıkıntılar giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın.” Petrus önümüzdeki parçada yeniden acı çekme konusunu ele alır. Bir yorumcu bu ayeti aynı bölümün yedinci ayetindeki “Her şeyin sonu yaklaştı” sözüne bağlar. Bu sonu yaklaşmakta olan Yeruşalim şehrinin yıkımı ve İsrail halkının dağılması olarak kabul eder. Bunun yanı sıra imanlılar Mesih'e bağlandıkları için baskı görmelerini işaret ettiğini bildirir. Petrus ayetin başında yazdığı Anadolu'da dağılmış imanlılara, “ey sevilenler” diye hitab eder (Halk Dilinde İncil'in birinci baskısında tercümanlar bu sözü kaçırmış olsa gerek.) Acı çekerken Allah'ın onları sevdiğinden emin olmaları lazımdı. Aksi takdirde acı çekerken büsbütün şaşacaklardı. Bu söz aynı zamanda Petrus'un onları sevdiğini belirtir. Bunun için Kutsal Kitap tercümesinde “sevgili kardeşlerim” olarak tercüme edilir. Çektikleri acılara şaşmamaları gerekir. Onları garip bir şey olarak görmemeleri lazımdı. Allah imanlarının sağlamlığını imtihan etmek için bu acılara izin verir. Bu acılar ateşten gömleğe benzediği halde hayatlarındaki cürufu yakıp yok edecek ve altına benzeyen imanlarını daha değerli ve daha parlak kılacaktı. Petrus mektubun başında aynı konuya değinmişti: “Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz gerekse bile sevinin. Çünkü sıkıntılara dayanmanız, imanınızın ne kadar samimi olduğunu gösterir. Altın ateşle arıtılsa da sonunda yok olup gider. Oysa imanınız kalıcıdır, altından daha da kıymetlidir” (1.Petrus 1:6-7).

1.Petrus 4:13; “Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız.” Petrus Anadolu'da dağılmış acı çeken imanlıları yüreklendirmek için o durumda sevinmek için iki sebep öne sürer. Efendileri

İsa gibi Müjde uğruna acı çekiyorlardı. Mesih'in bedeni olarak Allah'ın hükümranlığının ilerlemesi için sıkıntıdaydılar. (Elbette katılamadıkları Mesih'in acısı vardı: insanların kurtuluşu için çektiği acı.) Mesih gibi sıkıntı çekmeleri onlara sevinç kaynağı olmalıydı. İkinci sebep, İsa Mesih'in tekrar gelişinde O'nun ihtişamını görmeleri ve paylaşımları olacaktır. Gerçekten sevinip coşulacak durum! Pavlus Anadolu'lu Timoteos'u yüreklendirmek için benzer bir konuya değinir: "Sıkıntılara dayanırsak, O'nunla birlikte hüküm süreceğiz" (2.Timoteos 2:12). Mesih'le beraber sıkıntı çekersek, O'nunla birlikte yüceltileceğiz.

1.Petrus 4:14; "Mesih'in şakirtleri olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size! Çünkü Allah'ın Ruhü bütün haşmetiyle üzerinizdedir." Petrus acı çeken Anadolu'daki imanlıları yüreklendirmek için İsa Mesih'in öğretişini hatırlatan şunları yazar: "Mesih'in şakirtleri olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size!" İsa Mesih'in şu sözleri söylediği zaman Petrus yanındaydı: "Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size!" (Matta 5:11). Petrus'un yazdığı cümle bunun özetidir. Pentikost gününde Petrus Mukaddes Ruh'un kuvvetini yaşamıştı. Kendisi de çok defa acı çekmişti ama Ruh'un tesellisini defalarca yaşadı. Bunun için acı çeken imanlılara şu vaatte bulunabilir: "Allah'ın Ruhü bütün haşmetiyle üzerinizdedir". Allah'ın Ruhü onlara acılarını unutturan harika bir sevinç ve cennetin ihtişamını tattırarak. Petrus bunu kendi tecrübelerinden biliyordu. Günümüzde Anadolu'da Mesih'in izleyicileri oldukları için kardeşlerimiz hakarete uğramaktadır. Aynı harika teselli onların üzerinde olsun!

1.Petrus 4:15; "Belki sıkıntı çekeceksiniz. Fakat sıkıntılarınız cinayet işlemekten, hırsızlık yapmaktan, fesat çıkarmaktan ya da başkalarının işine karışmaktan olmasın." Petrus daha önce değindiği bir konuya döner. Bölüm üçte konuyu "eğer Allah'ın isteği ise, iyilik yapıp acı çekmek, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir" sözleriyle vurgulamıştı (ayet 17). İmanlı dikkat etsin, çektiği acılar işlediği suçun cezası olmasın. Bir kaç suçtan örnek verir. Cezası ölüm olan cinayetle başlar. Hırsızlık da kanunun cezalandırdığı bir suçtur. Fesat çıkarmak Allah'ın önünde günahdır ama kanunun cezalandırdığı bir suç olmayabilir. Başkasının malına göz dikme günahıyla ilgilidir. Başkalarının işine karışmak günahdır; kanunun cezalandırdığı suç olabilir, olmayabilir de. İşine karıştığı kişiden sert bir tepkiye sebep olabilir. Kaba kuvvete veya mahkemeye baş vurmasıyla sonuçlanabilir. İmanlılar bütün bu işlerden uzak durmalı ve onları yaptıkları için sıkıntı çekmemelidir.

1.Petrus 4:16; "Mesih'in şakirdi olduğu için acı çeken bundan utanmasın. Aksine, Mesih'in adıyla anıldığı için Allah'a hamdetsin." "Mesih'in şakirdi" sözü orijinaldaki "hristianos" kelimesini karşılar. Hristiyan "hristianos" kelimesinin Türkçe yazılış şeklidir. Bu kelime yalnız burada ve Elçilerin İşleri 11:26 ayetinde bulunur: "Sonra Barnaba Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. Onu bulunca da Antakya'ya getirdi. Saul ve Barnaba bir yıl boyunca oradaki cemaatle bir araya geldiler ve birçok kişiyi eğittiler. İsa'nın şakirtlerine ilk kez Antakya'da Hristiyan adı verildi" (11:25-26). Uzmanlar bunun düşmanları tarafından imanlılara verilen aşağılayıcı bir ad olduğunu kabul

etmiştir. Buna göre bu ad onlara Yahudilerin verdikleri Nasaranî, Celileli veya tarikat anlamında kullandıkları “O Yol” adı gibi kötülecek niyetiyle takılırdı. Oysa Mesih'in şakirtlerinin Yahudi olmayanlar arasında kendilerini tanıtmak için kullandıkları bir ad olduğuna dair tarihî bir belge mevcuttur. Bu belge Antakyalı Yuhanna aittir.

'Meshedilmiş Olan'ın peşine giden 'meshedilmiş' olanlar İsa'nın şakirtleri için gerçekten yerinde bir isimdir. Anadolu'da bulunan imanlılar ezici bir çoğunluk tarafından kötülenince ve baskıya uğrayınca kolyaca utanabilirlerdi. İnsanın normal bir tepkisidir. Oysa Petrus onları bunu bir şeref bilmeye teşvik eder. Mesih'in şakirdi olarak Hristiyanlar, yüce Mesih'in adını taşımaktaydılar. Bunu bir şeref sayarak bu yüzden Allah'a hamdetmeliydiler. Günümüzde Petrus'un bu teşvik sözü Anadolu'daki kardeşlerimiz için büyük önem taşır.

1.Petrus 4:17; “Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak?” Hesap gününün yaklaşması ne anlama geliyor? Bazı yorumcular bunun Allah'ın Mesih'i reddeden İsrail milletiyle hesaplaşma günü olduğunu vurgular. Aynı konuyu bölüm 2 ayet 8'i yorumlarken belirttik: “Allah'ın seçtiği kıymetli Köşe Taşı olan Mesih'i reddetmenin sonucu yargı ve cezadır. Tarihten bu cezanın Romalı Komutan Titus'un M.S. 70 yılında Kuddüs'ü ele geçirmesiyle gerçekleştiğini biliyoruz. İsrail halkının çoğu Mesihlerini tanımak istemediler. Allah'ın O'nu açıklayan kelâmını dinlemediler. Bunun için O onlara Köşenin baş taşı değil, takılıp sürçtükleri taş ve tökezledikleri kaya oldu. Kurtuluşu reddeden yargıya uğrar.” Petrus'un yazdığı zaman Titus'un Kuddüs'ü ele geçirmesi yaklaşıyordu. Orijinal dildeki “yargının Allah'ın evinden başlayacağı” sözü bu yorumu destekler. Yargı Allah'ın evi olan mabette başlayacaktı. Eski Ahit peygamberliğine dayanır: “ ‘Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemenen öldürün’ dediğini duydum... ‘Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.’ ” (Hezekiel 9:5-6). Oysa Oysa Petrus'un burada Allah'ın evini Mesih'in cemaati olarak yorumladığı görülür çünkü “eğer Allah önce bizden hesap soracaksa” sözünü ekler. Bu yönden Halk Dilinde İncil tercümanlarının “Allah'ın evi” deyimini “kendi ev halkı” olarak yorumlaması yerinde bir davranıştır. Ahiretteki hesap günü yaklaşıyor. O zaman Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Petrus bunu yazarken “buna hazır mıyız?” sorusunu ima ediyordu. “Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak?” Allah kurtuluş müjdesine itaat edenleri hayatları için hesap vermeye çağırarak. Buna göre kurtuluş müjdesini reddedenlerin uğrayacakları yargı korkunçtur.

1.Petrus 4:18; “ ‘Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’ ” Petrus yine öğretisini aydınlatmak için Eski Ahit yazılarına değinir. Süleyman'nın Özdeyişlerinin Eski Grekçe tercümesini aktarır. İbranicesi Kutsal Kitap'ta şöyle tercüme edilir: “Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa, kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir” (11:31). Grekçesi ayete insanın nasıl kurtulacağı açısından bakar. İbranicesi ise insanın nasıl bir karşılık aldığı açısından bakar. Doğru kişinin günahları için dünyada terbiye edilmek üzere

ceza çeker ama bu hayattan sonra çekmez. “Oğlum, RAB’bin terbiye edişini hafife alma, O’nun azarlamasından usanma. Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi, sevdiğini azarlar” (Süleyman’ın Özdeyişleri 3:11-12). Kurtulması için bir çok engeli aşması gerekir. Allah’ı saymayan günahkâr ise uyarılmak üzere günahları için dünyada acı çekince, uyarıya önem verip tövbe etmezse ebediyen kurtulamayacak.

1.Petrus 4:19; “Bu sebeple Allah’ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan’a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâıktır.” İmanlılar Allah’ın isteğini yaptıkları halde acı çekebilir. “Allah’ın isteğini yaptıkları” sözünü “Allah’ın isteği uyarınca acı çekenler” diye tercüme etmek mümkündür. Böylece acı çekmelerinin bir rastlantı olmadığı görülür. Allah’ın isteğine göre acı çekiyorlardı. Allah başlarına neler geldiğini teker teker biliyordu. Acı çekenler bu durumda canlarını itimada lâıık olan Yaradan’a emanet etmeliler. “Yaradan” sözü imanlılara sağlam teselli vermek niteliğindedir. Allah’ın onları korumak için yeterli kudret ve hikmet sahibi olduğunu vurgular. Aynı zamanda Yaradan olması onlarla ilgilendiğini belirtir. O Yaradan, onlarsa yaratık. Yaradan yaratıkları için sorumluluk duyar. O onları koruyacak ve ebedî kurtuluşa kavuşturacak. O durumda korkmadan iyi ameller yapmaya devam etsinler.

1.Petrus 5:1; “Cemaatinizin önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih’in çektiği acılara şahit oldum. Mesih’in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum.” Petrus bütün topluluğa hitap ettikten sonra tekrar imanlılar cemaatinde belirli şahıslara yönelir. Bu sefer öğüt verdiği şahıslar cemaatin önderleridir. Önce onlara öğüt vermek için kendi yetkisini ortaya koyar. Kendisi onlar gibi önderdir. Dirilmiş Mesih onu bu göreve atadı. Yemekten sonra İsa, Simun Petrus’a şöyle dedi: “Kuzularımı otlat... Koyunlarımı güt... Koyunlarımı otlat” (Yuhanna 21:15-17). Önderin görevlerini ve çekeceği zorlukları kendi tecrübesinden yakından bilir. “Önder” ihtiyar anlamına gelen ama bunun yanı sıra kurul üyesi için kullanılan “presbutros” sözünü karşılar. Bir cemaatin bakımı ve diğer kurul üyeleriyle birlikte cemaatin sorunlarının çözümü için karar vermeye yükümlü kişiydi. Petrus Mesih’in çektiği acılara şahitti. Çarmıha gerilişini kendi gözleriyle görmüştü. Görkemli dirilişini ve göğe yükselişini de gördü. Bu yüzden imanımızın en önemli öğelerinin gerçek olgular olduğunu biliyordu. Petrus Mesih’in açıklanacak yüceliğine ortak biriydi. Dağ tepesinde Mesih’in yüceliğini görmüştü (Matta 17:1-9) ve Mesih’in tekrar gelişinde bunu paylaşacağını biliyordu.

1.Petrus 5:2; “Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah’ın emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah’ın istediği budur.” Petrus her önderi hizmetinde fedakâr olmaya çağırır. Cemaati sürüye ve önderleri sürüyü canı pahasına güden çobana benzetir. Bunları yazarken yine Efendisi İsa’nın sözlerini hatırlatıyordu: “Ben iyi çobanım. İyi çoban, koyunları için canını feda eder. Koyunları gütmek için parayla tutulan işçiye çoban gibi değildir... İşçi kaçır; çünkü parayla tutulmuştur, koyunlar için endişe duymaz” Yuhanna 10:11-13). Önderleri İyi Çoban İsa’ya benzer olmaya çağırır. Aynı zaman da Petrus İsa’nın kendisine verdiği görevi aklına getiriyordu. İsa

kendisini inkâr eden Petrus'u yeniden kabul ettiğini öbür şakirtlerin önünde belirtirken şöyle demişti: “ ‘Yuhanna oğlu Simun, beni diğer şakirtlerden daha çok seviyor musun?’ Petrus, ‘Evet Rab, seni sevdiğimi bilirsin’ diye cevap verdi. İsa, ‘Kuzularımı otlat’ dedi. Sonra İsa ona tekrar, ‘Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?’ diye sordu. Petrus, ‘Evet Rab, seni sevdiğimi bilirsin’ dedi. İsa, ‘Koyunlarımı güt’ dedi” (Yuhanna 21:15-16).). Petrus İsa'nın sevgisiyle yönlendirilerek Allah'ın halkıyla ilgilenmeliydi. Önderler sürüye göz kulak olmalı. Koyunları otlatmalı yani ruhanî ihtiyaçlarını gidererek imanda büyütmeli. Aynı zamanda onları gütmeli, iman yolunda nasıl yaşayacakları konusunda eğitmeli. Bu hizmeti kazanç için değil, Allah için gönüllü yapmalı.

1.Petrus 5:3; “Allah'ın emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun.” Önderler unutmamalı ki, Allah topluluğu onlara emanet etmişti. Onların topluluğu değildir. Topluluğa egemen değiller. Diktatörlük yapmamaları lazım. Cemaate Allah için hizmet etmelidir. Onların iyiliğini gözetmelidir. Topluluğu eğitime yöntemleri kendi hayatlarıyla örnek gösterme yolunda olmalı. Onların başına buyrukçu olmamalıdır.

1.Petrus 5:4; “Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek.” Önderleri tayin eden Mesih tüm imanlıları güden İyi Çobandır. Tüm imanlılar topluluğunda en yüksek yetki sahibi Mesih'tir. Önderler O'na sorumludur. İsa Mesih tekrar geldiğinde cemaat önderlerini hizmetleri için ödül verecek. Tıpkı Petrus'un yaşadığı çağdaki spor karşılaşmalarında birinciliğini kazananlara yapıldığı gibi onlara taç giydirecek. O çağdaki taçlar güzel ağaçların dallarından ve çiçeklerden yapıldıkları için çok geçmeden solarlardı. Oysa İsa'nın önderlere giydireceği muhteşem zafer tacı hiç solmayacak. İhtişam tacıdır. Önderler Mesih'in şanını paylaşacaklardı. Bu olay Vahiy bölüm dördte canlandırılır. “Aynı anda yirmi dört ihtiyar tahtta oturan, ebetler ebedince var olan Allah'ın önünde yere kapanır, O'na secde ederler. Onlara ödül olarak verilmiş taçlarını tahtın önüne serip şöyle derler: ‘Rabbimiz ve Allahımız! İzzete, hürmete ve kudrete lâıyk olan sensin. Her şeyi sen yarattın. Var olan her şey senin iradenle var oldu’ ” (Vahiy 4:10-11). Önderler taçlarını tahtın önüne sererek Allah'ın lütfuyla taçlarını kazandıklarını açıklarlar. Taçlarını Allah'a sunarak O'na şükrederler. Petrus kazanacakları taçlarla önderleri candan hizmet etmeye teşvik eder. Çektikleri zorluklara bakmadan, hizmete devam etsinler. Mesih'in gelişinde bunun bütün zahmetlere değer olduğunu görecekler.

1.Petrus 5:5; “Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder.” Petrus gençleri önderlerin öğütlerine önem vermeye çağırır. Önceki ayetlerde önder diye tercüme edilen kelimenin ‘ihtiyar’ anlamına geldiğini ama bunun yanı sıra kurul üyesi için kullanılan “presbutros” sözcüğünü karşıladığını görmüştük. Bir cemaatin bakımı ve diğer kurul üyeleriyle birlikte cemaatin sorunlarının çözümü için karar vermeye yükümlü kişiydi. Buna göre genç diye tercüme edilen “neoteros” kelimesinin önder olmayan topluluk üyesi anlamına gelebileceği anlaşılır. Cemaatteki imanlılar önderlerin öğretişini kabul edip

hayatlarına uygulamaları gerekir. Dik kafalı olmamalıdır. Diğer imanlılara karşı da alçakgönüllü olmayı kabul etmeleri lazım. Orijinal metin “alçakgönüllülüğü bir giysi gibi üstünüze alın” anlamındadır. Petrus her zamanki gibi öğretişini Eski Ahit’ten bir alıntıyla destekler. “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder” sözü Süleymanın Özdeyişleri 3:34 ayetinin Grekçe tercümesine dayanır. Allah’ın bereketlerini gönenmek isteyen imanlı, topluluktaki diğer kardeşlerine karşı yumuşak huylu davranmalıdır. Bencilikle davranan imanlılar Allah’ın kendilerine karşı durduğunu görecekler.

1.Petrus 5:6; “Allah’ın kudreti karşısında alçakgönüllü olun. O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir.” Petrus bütün imanlıları Allah’ın önünde yumuşak huylu olmaya çağırır. Kendileri için Allah’ın isteğini kabul etmeleri gerekir. İbranilere Mektup konuya ışık saçar: “Allah sizi terbiye ettiği zaman acılara katlanın. Allah bir baba gibi davranıyor. Her baba oğlunu terbiye eder... Terbiye edilmek ilk başta insana hoş gelmez. İnsanın canını yakar. Fakat böyle eğitilenler en sonunda bunun yararını görür. Sâlih hayatın ürünü olan selâmete erişirler” (İbraniler 12:7,11). Allah’ın önünde alçak gönülle davranan imanlılar, Allah’ın er geç onları yücelteceğini görecekler. Allah’ın bunu yapmaya kudretinde olduğu şüphesiz. Allah bunun zamanını seçecek, biz değil. Bu hayatta olabilir, olmayabilir ama bu hayattan sonra mutlaka olacaktır.

1.Petrus 5:7; “Bütün kaygılarınızı Allah’a havale edin. O sizi kayırır.” Petrus Mezmur 55:22 ayetinin Grekçe tercümesini aktarır. İbranicesi aynı düşünceyi değişik bir şekilde ifade eder: “Yükünü RAB'be bırak, O sana destek olur” (Mezmur 55:22). Kaygı zaten bir yük gibi ve onu Allah’a havale edebilmemiz bize büyük bir teselli. Şöyle dua edebiliriz: “Allah’ım, bu sorunu nasıl çözeceğimi bilmiyorum. Onu senin ellerine bırakıyorum. Sen onu çözer misin?” Bizi kayıran Allahımız çözümü bulacak. “Bütün” kelimesine dikkat edin. Büyük küçük, önemli önemsiz bütün kaygılarımızı O’na havale etmemiz istenir. Anadolu’da dağılmış imanlılar büyük bir teşvik ve teselli olsa gerek! Bize de!

1.Petrus 5:8; “Ayık ve uyanık kalın. Hasmınız İblis, ortalıkta kükreyerek dolaşan bir aslan gibi, yutacak birini arıyor.” Petrus mektubunun başında Anadolu’da dağılmış imanlıları tetikte olmaya çağırmıştı: “Bu sebeple zihinlerinizi Allah’a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih’in gelişinde bahşedilecek lütfâ bağlayın” (1:13). Orada Allah’a hizmet etmek ve Mesih’in tekrar gelişi için hazır olmalarını istedi. Bu ayetteyse Şeytan’a karşı durmaya hazır olmalarını ister. İsa Mesih tekrar gelişi için benzer bir şey söyledi. Petrus her halde mektubunu yazarken bu sözü hatırlıyordu. “Bu yüzden uyanık kalın. Çünkü Efendiniz’in ne gün geleceğini bilemezsiniz” (Matta 24:42;25:13). Aynı zamanda İsa’nın Getsemane bahçesinde söyledikleri aklında kalmış olsa gerek: “Sonra onlara, ‘Ölüm derecesinde kederliyim’ dedi. ‘Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.’ ... ‘Uyanık kalın, ayartılmamak için dua edin’ ” (Matta 26:38,41). Bu söz uyanık kalmanın dua etmekle sıkı bir bağlantısı olduğunu gösterir. Şeytan’ın saldırıların karşı durabilmek için dua etmeliyiz ve saldırıları fark etmek için tetikte olmalıyız. İblis için kullanılan hasım adı Grekçe’de ‘antidikos’ kelimesidir. Davcı anlamına gelir. Şeytan’ın “mümin kardeşlerimizin

suçlayıcısı” olduğu Vahiy 12:11 ayetinde belgelenir. O “onları Allahımız’ın önünde gece gündüz” suçlayandır. O bizi suçlayarak Allah’ın bizi cezalandırmasını sağlamaya çalışır. Bizi bize suçlayarak günaha karşı dirençlerimizi sarsıp günaha batırmaya bakar. Allah’ı suçlayarak O’na güvenmemizi baltalamak ister. Bizi korkutarak şahitlik vermemize son vermek için uğraşır. Aslan kükreyerek avını korkuyla paralyze etmeye çalışır. Onu yutmak o zaman çok kolay olur. Şeytan bize karşı aynı yöntemi kullanır.

1.Petrus 5:9; “İmanınız sarsılmasın, İblis’e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor.” Şeytan’a karşı durmak için iman lazım. O seni suçlarken günahının Mesih’in kanıyla silindiğine iman edip ikrar etmen lazım. Aynı öğretiş Vahiy’de vurgulanır: “Kardeşlerimiz Kuzu’nun kanıyla ve ettikleri şahitlikle Şeytan’ı alt ettiler” (Vahiy 12:12). Senin kulağında Allah’ı suçlarken Allah’ın iyi olduğuna iman edip bunu ikrar etmelisin. O seni ölümle tehdit ederek iman yolundan vazgeçirmeye çalışırken Vahiy’de bahsedilen imanlı kardeşler gibi “ölümü göze alacak kadar can sevgisinden” vazgeçmelisin (Vahiy 12:12). O zaman İblis seni imandan vazgeçiremeyecek. Petrus yazdığı imanlıların çektiklerinin garip bir şey olmadığını belirtmek için “dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor” diye yazar. O çağda baskı ve sıkıntı imanlılar için normal bir şeydi. Günümüzde de yaygınlaşmaktadır.

1.Petrus 5:10; “Allah daima lütfkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır.” Allah daima lütfkârdır. Her türlü Lütuf Sahibidir. İmanlılara her zaman her çeşit lütuf gösterir. Petrus baskı altında acı çeken Anadolu’da dağılmış imanlıları gelecekteki parlak durumlarını özleyerek bu baskılara dayanmaya çağırır. Allah’ın ihtişamını paylaşacaklardı. Bunu mektubunun başında vurgulamıştı: ‘Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih’i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut, Allah’ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar’ (1.Petrus 1:3-4). Sıkıntı çekiyorlardı ve çekeceklerdi. Ama bu ancak kısa bir zaman içinde olacaktı. Ondandır Allah onları yeniden eski durumlarına döndürecek. İmanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktı. Baskı altındaki imanlılara teselli verecek vaatler! Bu sözler günümüzde Anadolu’da sıkıntı içindeki imanlı kardeşlerimize de teselli versin!

1.Petrus 5:11; “Bütün kudret ebediyen Allah’ındır. Âmin.” Petrus Allah’ın sıkıntı çeken imanlılar için yapacağı güçlü işleri hakkında yazarken kendini tutamadı. Ruhu Allah’a ve Mesih’e yönelip hamdederek. Bütün hakimiyetin ve bunu yerine getirmek için bütün kudretin ancak Allah’a ait olmasını diler. Bunun zaten olacağına inandığını belirtmek için “Âmin” sözünü ekler. Baskı altında sıkıntı çekenler için bütün kudretin ebediyen Allah ait olduğuna iman etmek büyük bir teşvik ve teselli kaynağıdır. Onlara dayanma gücünü verecek. Biz de âminimizi katıp bu dayanma gücünü alalım!

1.Petrus 5:12; “Bu kısa mektubu Silvanus’un yardımıyla yazdım. Onu itimada lâyık bir mümin kardeş sayıyorum. Maksadım sizi cesaretlendirmektir. Mektubumda

Allah'ın lütfundan bahsettim. Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyorum. Siz de bu lütfu bağlı kalın.” Petrus’un cesaretlendirmek niteliğindeki mektubu Pavlus’un eğitmek amacıyla yazdığı Romalılara olan mektubuna göre kısadır. Buradaki “Silavanus” Elçilerin İşlerinde Silas olarak tanınan kardeş olduğu sanılır. Pavlus’un mektuplarında da adı “Silavanus” diye geçer (1.Selanıklılar 1:1; 2.Korintliler 1:19). Silas Pavlus’un yardımcısıydı. Pavlus Kudüs’e gitmeden önce Silas’ın onunla beraber olduğu anlaşılır (Elçilerin İşleri 18:5). Onda sonra Elçilerin İşlerinde Silas’ın adı geçmiyor. Onun ne zaman, nasıl ve nerede Petrus’la çalışmaya başladığı bilinmiyor. Petrus’un eliyle bu mektubu yazdırdığı “Silvanus’un yardımıyla yazdım” sözlerinden anlaşılabilir. Anadolu’yu Pavlus’la gezen Silas’ın mektubu oradaki imanlılara ulaştırmış olmasını da sanmak mümkündür. Orijinal metinde bunu destekleyen bir ima vardır “size itimada lâyık bir mümin kardeş”. Silas’ın mektubu alacak olan bazı imanlıları tanımış olabilirdi. Mektubun içeriğini incelerken sık sık gördüğümüz gibi Petrus baskı altında sıkıntı çeken imanlıları cesaretlendirmek için yazıyordu. Mektubunda Allah’ın buna layık olmayan insanlara lutuf gösterdiğini anlatmıştı. Bu lütfun uydurma olmayıp gerçek olduğunu teyit ediyor. Onlara destek olacak bu lütfu iman etmeleri hayatî önem taşıyordu. Ona bağlı kalıp Allah’tan iyilik beklemeleri gerekirdi. Biz de Allah’ın lütfuna ümit bağlıyalım.

1.Petrus 5:13; “Babil’deki cemaat selamlarını gönderiyor. Onlar da sizin gibi Allah tarafından seçilmişlerdir. Ortak imanımız sayesinde öz oğlum gibi olan Markos’un da selamı var.” Orijinal metinde bulunan ‘Babil’deki’ sözü değişik yorumlara yol açmıştır. Bazıları sözün Roma için kullanılan bir şifre olduğunu ileri sürer. Bazıları ise Petrus’un burada mektubunu nereden yazdığını belirttiğini düşünür. Babil İsrail halkının sürgün edildiği yerdir. Günümüzdeki Irak’tadır. Esasında İsrail halkının birçokları sürgünden dönmemişti. Babil’de kalmışlardı. Orada Yahudi inancında önemli yer tutan Talmud adındaki şeriat yorum kitabı yazıldı. Petrus’un kendisini öldürmeye çalışan Kudüs’teki Yahudi önderlerden kaçınca Babil’e sığınmış olduğunu sanmak uygundur. Kimden selam gönderdiği orijinal dilden net anlaşılmıyor. Çoğu tercümanlar “Babil’deki” sözüne “cemaat”, “kilise” gibi sözler eklerler. Orada Petrus’un çalışması sonucunda bir müminler cemaatinin oluştuğu sanmak ta uygundur. Oysa bu konuda kesin bir kanıt yoktur. Selam verenler Anadolu’da dağılmış imanlı kardeşler gibi İsrail halkından Allah’ın seçtiği insanlardı. Petrus öz oğlu saydığı Markos adında birinin kendisiyle beraber olduğunu belirtir. Petrus melek tarafından hapisneden kaçırıldıktan sonra “Markos diye tanınan Yuhanna’nın annesi Meryem’in evine gitti” (Elçilerin İşleri 12:12). Petrus “ortak imanımız sayesinde öz oğlum” sözüyle Markos’u iman getirdiğini yoksa yalnız kendisinden genç olduğunu mu söylemek istiyordu? Buna kesin cevap vermek için yeterli bilgiye sahip değiliz. Eski kilise atalarının yazılarında aynı Markos’un Markos İncili yazarı ve Petrus’un tercümanı olduğundan bahsedilir. Markos önce Pavlus ve Barnaba’yla hizmet etmişti ve sonra yalnız Barnaba’yla. Ne zaman Petrus’la çalışmaya başladığı bilinmiyor. Markos da Anadolu’da dağılmış imanlılara da selam söyler. Eğer bu imanlılardan bazıları Pentikost günü Kudüs’te imana gelmiş ise, Markos onları tanımış olabilirdi.

1.Petrus 5:14; “Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Mesih’e ait olanlarınızın hepsine selâmet dileriz.” Yahudiler arasında yakınlarının birbirlerini dostça selamlamak için yanaklardan öpme adeti vardı. O çağda Mesih imanlılar da aynısını yapardı. Petrus İsa’nın emrini hatırlayarak bunun sadece dostça bir ifade olarak kalmaması gerektiğini vurgular. İmanlılar birbirlerini candan sevmeliydiler. İsa demişti ki: “Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Birbirinizi benim sizi sevdiğim gibi sevin. Birbirinizi severseniz herkes benim şakirtlerim olduğunuzu anlayacaktır” (Yuhanna 13:34-35). Petrus’un sevgiden esinlenmeyen en çarpıcı öpme örneği Yahuda’nın O’nu ele verirken İsa’yı öpmesiydi. İmanlıların birbirlerini sevmesi onları tanıma işaret olmalıdır. Petrus mektubunu tamamlarken Anadolu’da dağılmış Mesih’e ait tüm imanlılar için ruhça ve bedence huzur ve refah diler. Petrus’un birinci mektubu üzerinde ayet ayet yazdığım bu teşvik sözlerini tamamlarken ben de Anadolu’da dağılmış (hatta Türkiye’nin ve dünyanın her bir tarafında dağılmış) Türk mümin kardeşlerime aynısını dilerim.

Petrus'un birinci mektubu Kutsal Kitab'ın tarihçesindeki yeri nedir?

Kutsal Kitap baştan sona kadar tek bir tarihçedir. Farklı edebiyat çeşitleriyle yazıldı. Farklı insanların kaleminden çıktı. Yaklaşık 1500 yıl zarfında yazıldı. Çok değişik kısa hikayelerden meydana geldi. Ama Kutsal Kitab'ın her kitapçığı Allah'ın kurtarma işinin bir parçasını anlatır. Petrus'un birinci mektubu Kutsal Kitab'ın tarihçesindeki yeri nedir? Bir kaç soru sorarak konuyu aydınlığa kavuşturmaya çalışacağız.

Sorular

1. 1.Petrus nasıl bir kitapçıktır? Mektup olduğu anlaşılır. O çağdaki mektup yazma üslubuna uygun olarak yazar ilkin kendini tanıtır sonra mektubu yazdığı kişileri sıralar: “İsa Mesih'in havarisi ben Petrus, Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminlere selam ederim” (1.Petrus 1:1). Bir mektubun yeri nedir Kutsal Kitab'ta? Mektup kişisel veya toplumsal ilişkileri pekiştirmek veya devam ettirmek için yazarın kendisinden uzak bir mesafede bulunan okuyucuya yazıp gönderdiği bir yazıdır. Kutsal Kitab'a dahil edilen mektuplar İsa Mesih'in havarilerinin ya bir Mesih inanlısı topluluğuna ya da inanan bir kişiye yazdıkları yazılardır. Yeni Ahit kitabı bir araya getirilince havarilerinin aracılığıyla İsa'nın öğretişini tam yansıttıkları için bu kıymetli mektuplar ona dahil edilmiştir. Böyle mektupların sadece tek bir toplulukta okunmadığını biliriz. Pavlus Kolose'deki cemaate şöyle buyurur: “Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya'daki cemaate gönderin, onlar da okusun. Siz de Laodikyalılara yazdığım mektubu alıp okuyun” (Koloselilere Mektup 4:16). Koloselilere mektubun Yeni Ahit kitabına dahil edildiği halde Pavlus'un Laodikyalılara yazdığı mektup ortadan kayboldu. Mektuplar uzakta bulunan imanlılara öğretiş ve teşvik sözlerini ulaştırmak için uygun bir araçtır.

2. Petrus kimdi, hangi millettendi?

Mektubun birinci ayetini incelerken Petrus'un kimliğini şöyle açıklamıştık: “Petrus” taş veya kaya anlamına gelen İsa'nın Simun'a verdiği takma addır. Bu olay Yuhanna bölüm 1'de şöyle anlatılır: “Yahya ertesi gün iki şakirdiyle birlikteydi. İsa'nın oradan geçtiğini görünce, ‘İşte Allah Kuzusu!’ dedi. Yahya'nın bu sözünü işiten iki şakirt İsa'nın ardından gittiler. Bu şakirtlerden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. Andreas'ın ilk yaptığı şey gidip kardeşi Simun'u bulmak oldu. Ona, ‘Mesih'i bulduk’ dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. Ardından Simun'u İsa'ya götürdü. İsa, Simun'a baktı ve şöyle dedi: ‘Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Bundan sonra sana Kefas denilecek.’ Kefas veya Petrus, kaya demektir” (1:35,40-42). Simun kendini mektubun başında İsa'nın verdiği takma adla tanıtıyor. Bu ad onun için derin bir anlam taşıyor olmalıydı. Mektub'un ikinci bölümünde bütün imanlılar ilgili bu adın bir yorumunu yapar: “Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. Sizler de

O'nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O'na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız" (1.Petrus 2:4-5).

Kardeşi Andreas'un Simun Petrus'u İsa'yla tanıştırmamasından sonra Petrus'un balıkçılık mesleğine döndüğü anlaşılır. Ama İsa onu unutmadı. "İsa Celile Gölü'nün kıyısında dolaşıyordu. Orada Simun'u ve onun kardeşi Andreas'ı gördü. Bu iki kardeş balıkçıydı; göle ağlarını seriyorlardı. İsa onlara, 'Peşimden gelin, balık yerine insan tutmayı öğreteceğim' dedi. Simun'la Andreas hemen ağlarını bırakıp İsa'nın peşinden gittiler" (Markos 1:16-18). İsa'nın çağrısına hemen "evet" cevabını vermek ne bereketli şey!

İsa, peşinden gidip kendisinden öğrenen şakirtleri arasından havari diye tanınan görevliler seçti. Simun Petrus onlardandı "İsa bir tepeye çıktı. İstedığı kişileri yanına çağırdı. Onlar da geldiler. İsa orada on iki havarisini seçti. On iki havari O'nunla birlikte olacak, kurtuluş müjdesini vazedeceklerdi. Aynı zamanda İsa onlara cinleri kovma yetkisi verecekti. İşte böylece şu on iki kişiyi seçti: Simun (İsa ona Petrus, yani Kaya adını verdi), Zebedi'nin oğulları Yakub ve Yuhanna (İsa onlara Beni-Regeş, yani Gökğürültüsü Oğulları adını verdi), Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay'ın oğlu Yakub, Taday, Yurtsever Simun ve sonradan İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariyot" (Markos 3:13-19)."

Petrus'un Yahudi milletinden olduğu anlaşılır. Elçilerin İşleri bölüm 10'da anlatılan olayda Petrus'un Musa'nın şeriatına göre hareket ettiği görülür: Bir ses ona "Petrus, kalk, kes ve ye!" deyince, "Petrus, 'Hâşâ ya Rab!' dedi. 'Hiçbir zaman murdar ya da haram herhangi bir şey yemedim' " (ayet 13 ve 14). Petrus gördüğü bu görümden sonra Yahudi törelerine aykırı olarak Yahudi olmayanlara misafir olmayı kabul etti. Kendisi durumu şöyle anlattı: "“Biliyorsunuz, bir Yahudi'nin yabancı biriyle yakın ilişki kurması, onu ziyaret etmesi törelerimize aykırıdır. Fakat Allah bana hiç kimseyi murdar ya da haram görmemem gerektiğini gösterdi. Bu yüzden beni çağırttığınızda hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi söyleyin, beni ne amaçla çağırttınız?" " (ayet 28 ve 29).

Yahudi milletinden olan Pavlus ta Galatyalılar'a Mektubunda, "Yakub, Petrus ve Yuhanna, Kudüs'teki cemaatin önderleriydi. Allah'ın bu özel vazifeyi bana lütfettiğini fark ettiler; beni ve Barnaba'yı kabul ettiler. El sıkıştık. Bizlerin diğer milletlere, kendilerininse Yahudilere havarilik etmesini uygun gördüler" diye yazar (bölüm 2 ayet 9). Petrus Yahudi idi ve Yahudilere havarilik etmeye çağrılmıştı. Buna rağmen Yahudi olmayan Kornelius ve arkadaşlarına Müjde'yi duyurmaya seçildi.

3. Yahudi milleti nasıl bir millettir?

Musa İsrail halkına Allah'ın onları seçtiğini şöyle anlattı: " 'Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti. RAB'bin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız. RAB sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısır'dan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavunu'nun elinden sizi kurtardı' " (Yasa'nın Tekrarı 7:6-8).

İsrail halkı iki krallığa bölündü: kuzey krallık ve güney krallık. Kuzey krallık ülkeden sürüldü. Güney krallığını yönetenlerin Yahuda boyundan olduğu için o çağda İsrail halkına Yahudi adı verildi. Allah'ın İsrail halkını seçmesindeki amacı onların aracılığıyla bütün insanlara kurtuluş sağlamaktı. İbrahim'i çağırırken Rab şöyle dedi: "Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığınla kutsanacak" (Yaratılış 12:3). İsa Mesih bu kutsamanın kurtuluş olduğunu belirtir. Samiriyeli kadına: "Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir" dedi (Yuhanna 4:22). Yeşaya peygamber Mesih'ten Rabbin Kulu olarak bahseder. O Rabbin kurtuluşunu uluslara ulaştıracaktı: "Yakup'un oymaklarını canlandırmak, Sağ kalan İsraililer'i geri getirmek için Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, kurtuluşum yeryüzünün dört bucağına ulaşsın" (Yeşaya 49:6).

4. Mektubun ilk okuyucular kimdi, hangi millettendi?

Onlar "Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan" müminlerdi (1.Petrus 1:1). Pontus, bugünkü Samsun, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize ve Artvin illeridir. Galatya, Eskişehir Ankara ve Konya illerini içine alırdı. Kapadokya bugünkü Kayseri ve Nevşehir illeridir. Asya ili, Türkiye'nin Ege bölgesidir. Bitinya ise, İstanbul'un Anadolu yakasıyla İzmit ve Bursa illerinden ibarettir.

Kimdi Anadolu'nun bu bölgelerinde "dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan" müminler? Pavlus Galatyalılar 2:7'de Petrus'un görevinin Yahudi aslı insanlara yönelik olduğunu açıklar. Buna göre Petrus'un yazdığı insanların diğer halklar arasında yaşayan İsa'yı Mesih olarak kabul etmiş Yahudiler olduğu olasılık yüksektir. Anadolu'da dağılmış olan bu imanlılardan bazılarının Petrus'un Pentikost günündeki vaazı aracılığıyla İsa Mesih'e iman ettiğini kabul etmek yerinde bir düşünce olsa gerek. Onların aracılığıyla Yahudi olmayan bazı kişiler Mesih'e iman ederek imanlı topluluklarına katılmış olabilirdi.

5. Yazar 1.Petrus kitapçığını niçin yazdı? Gayesi, amacı neydi?

Petrus bunu şöyle açıklar: "Maksadım sizi cesaretlendirmektir" (1.Petrus 5:12). Cesaretlendirmek istediği kişiler "Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan" müminlerdi. Ayetlere ayrıntılı olarak baktığımızda bu yerlerin Anadolu'da olduğunu görmüştük. Petrus'un oradaki imanlılarla olan bağlantısından kesin bilgimiz yoktur. Tek bildiğimiz şey Petrus'un Pentekost gününde Yeruşalim'de Müjde'yi duyurduğu zaman onu dinleyenler arasında "Kapadokya'da, Pontus ve Asya ilinde, Frigya ve Pamfilya'da" yaşayanlar vardı. Bunlar hemen hemen aynı yerlerdir. Petrus'un "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun" sözünü kabul edenlerin arasında Anadolu'da yaşayanların bulunduğunu tahmin edebiliriz. Petrus'un onların baskı altında acı çektiklerini duyunca onları cesaretlendirmek için mektup yazdı. Bu haberi o yerlerle bağlantısı olan Silas'ın (Silvanus) Petrus'a getirmiş olabilirdi. Silas'ın Petrus'un yanında olması bu tahminimizi kuvvetlendirir. O oradan Petrus'un yanına gelmiş olabilirdi. "Silvanus'un yardımıyla yazdım" sözünün Petrus'un Silas'a mektubu dikte ettiği anlamına gelebilir (1.Petrus 5:12). Ama bunun yanı sıra Silas'ın yardım etmesi,

onun o mektubu Anadolu'nun o çeşitli yerlerine ulaştırmış olduğu anlamına gelebilir. Silas'ın veya başkasının Anadolu'nun dağlarını aşp o yerleri tek tek dolaşarak mektubu cemaatlere okuduğunu yüzde yüz bilmiyoruz. Olabilir ki Silas bir kaç kopya yazıp veya yazdırıp her bir merkeze ulaştırmak üzere başkalarının eline verdi. Bildiğimiz bir şey vardır. Bu mektup ulaştığı imanlılara o kadar değerli oldu ki onu atmamışlar. Yeni Ahit kitabı bir araya getirilince havarisi aracılığıyla İsa'nın öğretişini yansıtan bu kıymetli mektup ona dahil edilmiştir.

6. 1.Petrus kitapçığı Kutsal Kitab'ın en büyük hikayesinde yeri nedir?

Petrus'un mektubu kendisinin İsa'nın havarilere verdiği "Gidin, bütün halkları şakirtlerim yapın" buyruğunu yerine getirmekte olduğunu gösterir (Matta 28:18-20). Mektubun ayetlerini teker teker incelediğimizde Petrus'un İsa'nın öğrencisi olarak yetiştirdiği kişilere İsa'nın havarilere emrettiği her şeye itaat etmeyi onlara öğrettiğini gördük (Matta 28:18-20). Petrus'un İsa'nın öğretişini topluluklara ve onların önderlerine uyguladığını görebiliriz.

Kutsal Kitab'ı Anlamakta Üç Adım

- 1) Gör ne vardır!
- 2) Bil ne demektir!
- 3) Yap ne lazımsa!

1) Görmek Adımı

1) Gör ne vardır! Bu adımda çalıştığımız parçanın içeriğini çıkarmaya çalışıyoruz. Bunu yapabilmek için altı soru sormak lazım. Bir "K" ve beş "N"!

Kim? Kim var? Parçada bulunan kişileri ortaya çıkarıyor.

İsa Mesih'in havarisi **Petrus**(1:1)

Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan **müminler**(1:1)

Eski peygamberler (1:10)

Melekler (1:12; 3:22)

Semavî yetkiler ve kudretler (3:22)

Atalarınızdan miras aldığınız boş hayattan kurtuldunuz (1:18).

Rab İsa'yı reddeden insanlar (2:4); **iman etmeyenler**(2:7-8,12); **imansızlar** (4:3-5)

Her insanî müessesese: **imparator, valiler**(2:13-17)

Köleler (2:18)

Efendiler (2:18)

Kadınlar (3:1-6)

Kocalar (3:7)

Hepiniz(3:8-10); **her biriniz**(4:7-11); **birbiriniz**(5:14)

İyi günler görmek isteyen (3:10-11)

Sâlihler(3:12); **sâlih kişi**(4:18)

Kötülük yapanlar (3:12); **takvasız günahkâr** (4:18)

zindanda olan **ruhlar**(3:19).

Nuh'un zamanında (3:20).

Cemaatin önderleri (5:1-4)

Gençler (5:5)

İblis (5:8-9)

Silvanus (5:12)

Babil'deki (5:13)

Markos (5:13)

Ne? Ne var, ne oldu? Parçada bulunan şeyleri ve olayları ortaya çıkarıyor.

Petrus, imanlılara mektup yazar (1:1; 5:12).

Bu imanlılar Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde dağılmış olarak yaşarlar (1:1).

Allah imanlıları ezeli öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih'e itaat etmelerini ve O'nun kanı vasıtasıyla günahlarından arınmalarını istedi (1:2).

Allah Petrus'a ve imanlılara yeni hayat verdi, ebedi bir umuda kavuşturdu (1:3).

Allah semada onlara miras tahsis etti (1:4).

Allah onları ebedi kurtuluş için muhafaza etmektedir (1:5).

Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklardı (1:5).

Bu sebeple sevinçle coşuyorlar (1:6).

Kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekerler (1:6).

Sıkıntılara dayanmaları, imanlarının ne kadar samimi olduğunu gösterir (1:7)

Mesih'i görmediler, fakat O'nu seviyorlar, O'na iman edip sevinçle coşuyorlar (1:8).

Eski peygamberler onlara bahşedilen lütuftan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar (1:10).

Ruh peygamberlere Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi (1:11).

Peygamberler Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar (1:11).

İlettikleri bilgilerle gelecek çağdaki imanlılara hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi (1:12).

Bu bilgileri imanlılara kurtuluş müjdesini verenler iletiler (1:12).

Mukaddes Ruh semadan gönderildi (1:12).

Kurtuluş müjdesini verenler Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazedyorlar (1:12).

Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar (1:12).

İmanlılar Allah'ın evlatlarıdır. Eskiden cahildiler, kendi ihtiraslarının peşinden gittiler(1:14).

İmanlılar aatalarından miras aldıkları boş hayattan kurtuldular (1:18).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi (1:20).

Bu ahir zamanda da Mesih'i imanlıların uğruna dünyaya gönderdi (1:20).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar(1:22).

Şimdi mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar (1:22).

İmanlılar ruhen yeniden doğdular(1:23).

Bu doğuş, ölümsüz bir tohum olan Allah'ın kelâmındandır (1:23).

Allah'ın kelâmı hayat veren ve ebediyen geçerlidir (1:23).

Allah'ın kelâmı imanlılara müjdelenmiştir (1:25).

İmanlılar iman ettiler (2:7).

İmanlılar bu taşın kıymetini bilirler (2:7).

İman etmeyenler Allah'ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah'ın takdiridir (2:8).

İmanlılar Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler (2:9).

Bir zamanlar imanlılar Allah'a ait değildiler; fakat şimdi O'nun halkıdır. Bir zamanlar Allah'ın merhametinden mahrumdular; fakat şimdi merhamete erdiler (2:10).

Valilerin vazifesi suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir etmektir (2:14).

İmanlılar iyilik yaptıkları halde acı çekip sabrederlerse, Allah'ın lütfuna nail olurlar(2:20)

Allah imanlıları bunun için çağırdı (2:21).

İmanlıların örneği İsa Mesih'tir. O onların uğruna acı çekti. Onlar da O'nun izinden gitmeliler (2:21).

Mesih hiç günah işlemedi. İmanlıların günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemezler, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı (2:22-24).

O'nun yaralarıyla imanlılar şifa buldular (2:24).

İmanlılar yolunu şaşırın koyunlar gibiydiler; fakat şimdi onları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndüler (2:25).

İmanlılar iyilik yapmakta gayretli olurlarsa hiç kimse onlara kötülük etmez (3:13).

İmanlılar doğru olanı yaptıkları için acı çekseler bile ne mutlu onlara! İnsanların tehditlerinden korkmamalıdır (3:14).

İmanlılar vicdanlarını temiz tutsunlar. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdürdükleri hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar. Eğer Allah'ın isteği ise, iyilik yapıp acı çekmek, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir (3:16-17).

Ruh vasıtasıyla zindanda olan ruhlara gidip kurtuluş müjdesini vazetti. Bu ruhlar geçmişte, Nuh'un zamanında gemi yapılıırken yaşayan insanlardı. Allah tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O'na itaat etmediler. Sadece bir avuç kişi, daha doğrusu sekiz kişi, gemiye binip suyla kurtuldu (3:19-20).

Tufanın suyu vaftizi işaret eder. Vaftiz bedenimizi kirden temizlemek için değildir. Allah'a yönelen temiz bir vicdanın taahhüdüdür (3:21).

İmanlılar Mesih'in dirilişi sayesinde vaftizle kurtuluşa ererler (3:21).

Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır. Bütün melekler, semavî yetkiler ve kudretler O'na tâbi kılınmıştır (3:22).

Mesih dünyadayken bedenen acı çekti (4:1).

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdır. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir (4:1).

İmanlılar geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadılar. Hayatları sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah'ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiler (4:3).

İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadıklarını görüp onları yadırgıyorlar, kötülüyorlar (4:4).

İmansızlar Allah'a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır (4:5).

Kurtuluş müjdesi ölümlere de vazedildi. Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler; fakat ruhen Allah'ın katında yaşayacaklardır (4:6).

İmanlıların çektikleri sıkıntılar onlara giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorlar. Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdır (4:12).

Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce Petrus ve imanlılardan hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? (4:17).

Süleyman Peygamber şöyle der: "Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?" (4:18).

İmanlılar ayık ve uyanık kalmalıdır. Hasımları İblis, ortalıkta kükreyerek dolaşan bir aslan gibi, yutacak birini arıyor (5:8).

Petrus mektubunda Allah'ın lütfundan bahsetti. Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyor. İmanlılar de bu lütfu bağlı kalmalıdır (5:12).

Ne zaman? Ne zaman oldu? Parçada bulunan zamanları ortaya çıkarıyor.

Semavî Babamız Allah sizi ezeli öngörüsüyle seçti (1:2).

Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız (1:5).

Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz lazım olabilir (1:6).

Eski peygamberler bahşedilen lütfudan söz ettiler (1:10).

Peygamberler O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar (1:11).

Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi (1:12).

Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarıdır. Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın (1:14).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu sizin uğrunuzla dünyaya gönderdi (1:20).

Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz (1:22).

Allah'ın kelâmı hayat veren ve ebediyen geçerlidir (1:23).

Müjde imanlılara duyurulmuştu (1:25).

Bir zamanlar imanlılar Allah'a ait değildiler; fakat şimdi O'nun halkıdır. Bir zamanlar Allah'ın merhametinden mahrumdular; fakat şimdi merhamete erdiler (2:10).

İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırap iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah'ı yüceltecekler (2:12).

İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun (3:15).

Bu ruhlar geçmişte, Nuh'un zamanında gemi yapılıırken yaşayan insanlardı (3:20).

Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır (3:22).

Mesih dünyadayken bedenen acı çekti (4:1).

Hayatınızın geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarsınız (4:2).

Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız (4:3).

Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler (4:6).

Her şeyin sonu yaklaştı (4:7).

İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir (4:11).

Allah'ın hesap günü yaklaştı (4:17).

Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak (5:1).

Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek (5:4).

O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir (5:6).

Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek (5:10).

Bütün kudret ebediyen Allah'ındır (5:11).

Nerede? Nerede oldu? Parçada bulunan yerleri ortaya çıkarıyor.

Pontus'ta, Galatya'da, Kapadokya'da, Asya ili ve Bitinya'da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan müminler (1:1).

Allah'ın semada tahsis ettiği miras (1:4).

semadan gönderilen Mukaddes Ruh (1:12).

Babil'deki cemaat selamlarını gönderiyor. Onlar da sizin gibi Allah tarafından seçilmişlerdir (5:13).

Niçin? Niçin oldu? Parçada bulunan sebepleri ortaya çıkarıyor.

Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz (1:5-6).

Çünkü sıkıntılara dayanmanız, imanınızın ne kadar samimi olduğunu gösterir (1:7).

Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar. Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih'in gelişinde bahşedilecek lütfaya bağlayın (1:12-13).

Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarıdır (1:14).

Sizi halkı olmaya çağırın Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun (1:15).

Allah'ı "semavî Baba" diye çağırıyorsunuz. O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmayın. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanınızı takva içinde geçirin (1:17).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu sizin uğrunuz dünyaya gönderdi. O'nun sayesinde Allah'a iman ediyorsunuz. Allah O'nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah'a iman ediyorsunuz, O'na umut bağlıyorsunuz (1:20-21).

Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin (1:22).

Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır (1:23).

"Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız" Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülüğten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durun (1:25-2:1).

Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz (2:9)

Sevgili dostlarım, bu dünyada garipler ve misafirler gibisiniz. Bu sebeple yalvarıyorum, nefsinizin arzularından kaçın. Bu arzular canınıza karşı savaşıyor (2:11).

Sizin örneğiniz İsa Mesih'tir. O sizin uğrunuz acı çekti. Siz de O'nun izinden gitmelisiniz (2:21).

Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı (2:24).

Bazılarınızın kocaları Allah'ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah'a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz (3:1).

Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah'ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz (3:7).

Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdüa edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırdı. O zaman O'nun nimetlerine nail olursunuz (3:9).

Kalplerinizde Mesih'e özel bir yer verin, O'nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun. Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin. Vicdanınızı temiz tutun. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdürdüğünüz hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar (3:15-16).

Nitekim Mesih acı çekip çarmıhta öldü. Bunu, ilk ve son kere günahlarımızı üstlenmek için yaptı. Günahsız olduğu halde günahlılar için öldü. Bunu, sizleri suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkarmak için yaptı (3:18).

Çünkü kurtuluş müjdesi ölümlere de vazedildi. Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler; fakat ruhen Allah'ın katında yaşayacaklardır (4:6).

Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın (4:7).

“Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?” Bu sebeple Allah’ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan’a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır (4:18-19).

Nasıl? Nasıl oldu? Parçada bulunan durumları ve havayı ortaya çıkarıyor.

sevinçle coşuyorsunuz (1:6).

Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar (1:12).

Benzer şeyleri not etmek lazım.

Kıyaslanan şeyleri not etmek lazım.

Tekrarlanan şeyleri not etmek lazım.

2) Anlamak Adımı

Anla metin ne demektir! Bu adımda parçayı anlamaya ve yorumlamaya çalışıyoruz.

Kitapçıkta Allah hakkında ne öğreniyoruz?

Baba, Mukaddes Ruh ve İsa Mesih birlikte imanlıların kurtuluşunda etkindir. Baba onları ezelî öngörüsüyle seçti. Mukaddes Ruh onları takdis etti. İsa Mesih çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla onları günahlarından arındırdı (1:2).

Allah imanlıları halkı olmaya çağırır (1:15).

Allah paktır, mukaddestir. Bu sebeple imanlılar da yaptıkları her şeyde kendilerini pak tutmalıdır. Allah Tevrat’ta şöyle emrediyor: “Ben pak olduğum gibi siz de pak olun” (1:15-16).

İmanlılar Allah’ı “semavî Baba” diye çağırırlar. Allah insanlar arasında hiç ayırım yapmaz. Bu sebeple imanlılar dünyadaki gurbet zamanlarını takva içinde geçirmelidirler (1:17).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih’e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O’nu imanlıların uğruna dünyaya gönderdi (1:20).

Allah Mesih’i ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için imanlılar Allah’a iman ediyorlar, O’na umut bağlıyorlar (1:21).

İnsanlar Rab İsa’yı reddettiler; fakat Allah O’nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı (2:4).

İman etmeyenler Allah’ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah’ın takdiridir (2:8).

Allah'ın istediği şey imanlıların iyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarmalarıdır (2:15).

İmanlılar iyilik yaptıkları halde acı çekip sabrederlerse, Allah'ın lütfuna nail olurlar. Allah onları bunun için çağırdı (2:20-21).

Allah adaletle hükmedendir (2:23).

Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir (3:12).

Geçmişte Allah, Nuh'un zamanında gemi yapılırken yaşayan insanların tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O'na itaat etmediler (3:20).

Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır (3:22).

Allah hayattayken işledikleri ameller için insanlardan hesap isteyecek (4:5).

Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır (4:5).

İnsanlar ruhen Allah'ın katında yaşayacaklar (4:6).

Allah lütfederek her bir imanlıya bir mevhibe vermiştir (4:10).

Allah'ın lütfü çok yönlüdür (4:10).

Allah konuşur. "Vaaz mevhibesini olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun" (4:11).

Allah hizmet etmek için bazı imanlılara hizmet mevhibesıyla kuvvet sağlar (4:11).

Allah'ın hesap günü yaklaştı (4:17).

Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce müminlerden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? (4:17).

Allah itimada lâyık olan Yaradan'dır (4:19).

Allah insanları önderlere emanet etti (5:2,3).

"Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder" (5:5).

Allah kudret sahibidir (5:6).

Allah, kendi kudreti karşısında alçakgönüllü olanları zamanı geldiğinde yüceltecektir (5:6).

Allah daima lütufkârdır (5:10).

Allah Mesih vasıtasıyla imanlıları ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır (5:10).

İmanlılar bir süre sıkıntı çekecektiken sonra Allah eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır (5:10).

Bütün kudret ebediyen Allah'ındır (5:11).

Allah'ın lütfü hakikattir (5:12).

Kitapçıkta Baba Allah hakkında ne öğreniyoruz?

Semavî Babaları Allah müminleri ezelî öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh'un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih'e itaat etmenizi ve O'nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi (1:2).

İmanlılar Allah'ı "semavî Baba" diye çağırıyorlar (1:17).

Semavî Baba insanlar arasında hiç ayırım yapmaz (1:17).

Kitapçıkta Mesih hakkında ne öğreniyoruz?

İsa Mesih kendisine itaat edenleri O'nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarından arındırır (1:2).

Mesih'in Ruhu eski zaman peygamberlerinin içlerindeydi. Ruh onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi (1:11).

İmanlıları kurtaran Mesih'in kıymetli kanıdır (1:18).

Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer (1:18).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi (1:20).

Bu ahir zamanda Allah Mesih'i imanlıların uğruna dünyaya gönderdi (1:20).

Mesih'in sayesinde imanlılar Allah'a iman ediyorlar (1:21).

Allah Mesih'i ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için imanlılar Allah'a iman ediyor, O'na umut bağlıyorlar (1:21).

Rab'bin iyiliğini tattıkları için imanlılar Rab İsa'ya gelmelidir (2:4).

Rab İsa cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı (2:4).

İmanlılar seçkin, kıymetli köşe taşı olan Mesih'in kıymetini bilirler. Fakat iman etmeyenler için, "İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu" (2:6-7).

Mesih "İnsanların takılıp sürçtükleri taş ve tökezledikleri kaya oldu" (2:8).

İyilik yaptığı halde acı çekip sabrettiği için, imanlıların örneği İsa Mesih'tir (2:20-21).

İsa Mesih imanlıların uğruna acı çekti (2:21).

İmanlılar İsa Mesih'in izinden gitmelidirler (2:21).

Yeşaya Peygamber, Mesih için şöyle der: "O hiç günah işlemedi, ağzından yalan söz çıkmadı" (2:22).

Mesih aşağılandığında karşılık vermedi; elem çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı (2:23).

İmanlıların ve Petrus'un günahlarını üstlenip çarmıhta öldü (2:24).

İsa Mesih bunu, artık imanlılar ve Petrus günah işlemeyip, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı (2:24).

İmanlılar İsa Mesih'in yaralarıyla şifa buldular (2:25).

Mesih imanlıları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayandır (2:25).

İmanlıların kalplerinde Mesih'e özel bir yer vermeli, O'nun Rab olduğunu anlamalıdır (3:15).

Nitekim Mesih acı çekip çarmıhta öldü. Bunu, ilk ve son kere imanlıların günahlarını üstlenmek için yaptı (3:18).

İsa Mesih günahsız olduğu halde günahlılar için öldü (3:18).

İsa Mesih bunu, imanlıları suçsuz olarak Allah'ın huzuruna çıkarmak için yaptı (3:18).

İsa Mesih bedenen öldürüldü; fakat Mukaddes Ruh tarafından diriltildi (3:18).

Mesih Ruh vasıtasıyla zindanda olan ruhlara gidip kurtuluş müjdesini vazetti. Bu ruhlar geçmişte, Nuh'un zamanında gemi yapılıırken yaşayan insanlardı. Allah tövbe etmelerini sabırla bekledi, fakat O'na itaat etmediler. Sadece bir avuç kişi, daha doğrusu sekiz kişi, gemiye binip suyla kurtuldu (3:19-20).

İmanlılar Mesih'in dirilişi sayesinde vaftizle kurtuluşa ererler (3:21).

Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır. Bütün melekler, semavî yetkiler ve kudretler O'na tâbi kılınmıştır (3:22).

Mesih dünyadayken bedenen acı çekti (4:1).

Her bir imanlı Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahiptir. İmanlılar bu mevhibelerle birbirlerine hizmet etmelidirler. İmanlılar bunu yapınca İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirecekler (4:10-11).

İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir. Âmin (4:11).

İmanlılar Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaklar (4:13).

Petrus Mesih'in çektiği acılara şahit oldu. Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olacak (5:1).

Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman önderlere hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek (5:4).

Allah Mesih vasıtasıyla imanlıları ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır (5:10).

Kitapçıkta Kutsal Ruh hakkında ne öğreniyoruz?

Mukaddes Ruh Allah'ın seçtiği imanlıları takdis etti (1:2).

Mesih'in Ruhu eski zaman peygamberlerinin içlerindeydi. Ruh onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. Onlar da Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar (1:11).

Mesih bedenen öldürüldü; fakat Mukaddes Ruh tarafından diriltildi (3:18).

Mesih Ruh vasıtasıyla zindanda olan ruhlara gidip kurtuluş müjdesini vazetti. Bu ruhlar geçmişte, Nuh'un zamanında gemi yapılıırken yaşayan insanlardı (3:19-20).

Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle Mesih'in şakirtleri oldukları için hakarete uğrayanların üzerindedir (4:14).

Kitapçıkta insan hakkında ne öğreniyoruz?

İmanlılar iman ettiler. Bu taşın kıymetini bilirler (2:7).

Fakat iman etmeyenler Allah'ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah'ın takdiridir (2:8).

İmanlılar insanların tehditlerinden korkmamalı, onlardan ürkmemelidir (3:14).

İmanlıların Mesih'in takipçileri olarak sürdükleri hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar (3:16).

Mesih dünyadayken bedenen acı çekti. İmanlılar da acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparlarsa insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezlar. Hayatlarının geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarlar (4:1-2).

İmanlılar geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadılar. Hayatları sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah'ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiler (4:3).

İmansızlar imanlıların kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadıklarını görüp onları yadırgıyorlar, kötülüyorlar. İmansızlar Allah'a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır (4:4-5).

Belki imanlılar sıkıntı çekecekler. Fakat sıkıntıları cinayet işlemekten, hırsızlık yapmaktan, fesat çıkarmaktan ya da başkalarının işine karışmaktan olmamalıdır (4:15).

Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? Süleyman Peygamber şöyle der: "Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?" (4:17-18).

Kitapçıkta günah hakkında ne öğreniyoruz?

Günah kendi ihtiraslarının peşinden gitmektir "Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarısınız. Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın" (1:14).

Ruhen yeniden doğup hakikate itaat etmek günahtan arınmak yoludur. "Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin. Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır" (1:22-23).

Petrus bazı günah türlerini sıraladıktan sonra onlardan uzak durmanın yolunun Allah'ın kelâmına göre yaşamak olduğunu bildirir. "Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülüğten, kıskançlıktan, ifiradan uzak durun. Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah'ın kelâmını öyle özleyin. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz. 'Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız'" (2:1-3).

Nefsin arzuları imanlının canına karşı savaşıyor. "Sevgili dostlarım, bu dünyada garipler ve misafirler gibisiniz. Bu sebeple yalvarıyorum, nefsinizin arzularından kaçın. Bu arzular canınıza karşı savaşıyor" (2:11).

Mesih imanlıların günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık imanlılar günah işlemesinler, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı (2:24).

İmanlılar günahta yaşarken yolunu şaşırın koyunlar gibiydiler. "Yolunu şaşırın koyunlar gibiydiniz; fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz" (2:25).

Kötülüğe kötülükle karşılık vermek ve sövenlere sövmek günahdır. “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin” (3:9).

Tehdit etmek günahdır. “İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin” (3:14).

Ayıplamak, iftihar atmak utanılacak günahlardır. “O zaman Mesih’in takipçileri olarak sürdürdüğünüz hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar” (3:16).

İmanlı olarak acı çekmek günah işlemekten vazgeçmek demektir. “Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir” (4:1).

Günah insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmektir. Allah’ın isteğine göre yaşamamaktır. “Böyle yaparsanız insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezsiniz. Hayatınızın geri kalanını Allah’ın isteğine göre yaşarsınız” (4:2).

Günah imansızların hoşlandıkları şeylerden ibarettir. Bu şeyler sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemleri ve Allah’ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde etmektir. “Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Hayatınız sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah’ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiniz (4:3).

İmansızlar hoşlandıkları şeylerden vazgeçtikleri için imanlıları kötülerler. Bunun için imansızlar Allah’a hesap verecekler. “İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadığınızı görüp sizi yadırgıyorlar, kötülüyorlar. Onlar Allah’a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır” (4:4-5).

Günah örnekleri: cinayet işlemek, hırsızlık yapmak, fesat çıkarmak, başkalarının işine karışmak (4:15).

Kitapçıkta kurtuluş hakkında ne öğreniyoruz?

Semavî Baba ezelî öngörüsüyle imanlıları seçti. Mukaddes Ruh onları İsa Mesih’e itaat etmeye yönlendirir. İsa Mesih çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla onları günahlarından arıtır. “Semavî Babamız Allah sizi ezelî öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh’un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih’e itaat etmenizi ve O’nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi” (1:2).

Semavî Baba büyük merhametiyle imanlıların yeniden doğmalarını sağlar. İsa Mesih’i ölümden dirilterek onları ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut semada çürümeyen mirastan ibarettir. Allah onları kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklar. “Efendimiz İsa Mesih’in semavî Babası Allah’a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih’i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut, Allah’ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” (1:3-5).

İmtihani geçen imanlıların imanları İsa Mesih tekrar geldiği zaman onlara övgü, şan ve şeref kazandıracaktır. İmanlarının sonucu olarak canlarının kurtuluşuna nail

oluyorlar. “İmtihanı geçen bu imanınız, İsa Mesih tezahür ettiği zaman övgü, şan ve şeref kazandıracaktır. Mesih’i görmediniz, fakat O’nu seviyorsunuz. Şimdi O’nu görmediğiniz halde O’na iman ediyorsunuz; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorsunuz. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna nail oluyorsunuz” (1:7-9).

Eski zaman peygamberleri imanlılara bahşedilen lütuf ve kurtuluş hakkında incelemeler ve araştırmalar yaptılar. İçlerindeki Mesih’in Ruhunu onlara Mesih’in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. “Eski peygamberler bahşedilen lütuftan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. Mesih’in Ruhunu içlerindeydi. Ruh onlara Mesih’in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. Onlar da Ruh’un kimden söz ettiğini ve O’nun ne zaman geleceğini araştırdılar. Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh’un kuvvetiyle vaz ediyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar” (1:10-12).

İsa Mesih’in gelişinde imanlılara lütuf bahşedilecek. “Bu sebeple zihinlerinizi Allah’a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih’in gelişinde bahşedilecek lütfu bağlayın” (1:13).

İmanlılar Allah’ın evlatlarıdır. “Allah’a itaat edin; çünkü artık O’nun evlatlarıdır” (1:14).

Kurtuluş imanlıların atalarından miras aldıkları boş hayattan kurtuluştur. Onları kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih’in kıymetli kanıdır. “Bildığınız gibi atalarınızdan miras aldığınız boş hayattan kurtuldunuz. Sizi kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih’in kıymetli kanıdır. Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer” (1:18).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih’e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O’nu imanlıların uğruna dünyaya gönderdi. Mesih’in sayesinde Allah’a iman ediyorlar. Allah Mesih’i ölümden diriltilti ve yüceltilti. İşte onun için imanlılar Allah’a iman ediyorlar, O’na umut bağlıyorlar. “Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih’e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O’nu sizin uğruna dünyaya gönderdi. O’nun sayesinde Allah’a iman ediyorsunuz. Allah O’nu ölümden diriltilti ve yüceltilti. İşte onun için Allah’a iman ediyorsunuz, O’na umut bağlıyorsunuz (1:20-21).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Bu yüzden artık mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar. “Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin” (1:22).

Kurtuluş imanlıların ruhen yeniden doğmalarını içerir. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum olan Allah’ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmı neticesinde oldu. “Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah’ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır” (1:23).

İmanlılar Allah'ın kelâmıyla beslenirlerse büyüyüp kurtuluşa erecekler. “Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah'ın kelâmını öyle özleyin. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz (2:2).

İmanlılar seçilmiş bir nesil olarak şimdi merhamete erdiler. “Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar'ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah'ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz. Bir zamanlar Allah'a ait değildiniz; fakat şimdi O'nun halkısınız. Bir zamanlar Allah'ın merhametinden mahrumdunuz; fakat şimdi merhamete erdiniz” (2:9-10).

İsa Mesih Petrus'un ve imanlıların günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, onlar artık günah işlemesinler, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı. Mesih'in yaralarıyla onlar iyi edildiler. “Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz (2:24).

İmanlılar eskiden yolunu şaşırın koyunlar gibiydiler ama artık onları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndüler. “Yolunu şaşırın koyunlar gibiydiniz; fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz (2:25).

İmansız bir kocanın imanlı karısının ona tâbi olup olumlu hayat sürmesiyle karısının bir şey söylemesine gerek kalmadan Allah'a dönebilir. “Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun. Bazılarınızın kocaları Allah'ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah'a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz. Temiz ve hürmet dolu hayatınızı görmeleri yeter” (3:1-2).

Kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu kötüdür. ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’ “Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’” (4:17-18).

Kitapçık cennet hakkında ne öğretir?

Allah imanlıları ebedî bir umuda kavuşturdu, onlara semada miras ayırdı. Allah iman edenleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklar. “Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih'i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut, Allah'ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” (1:3-5).

Mukaddes Ruh semadan gönderildi. “Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri kurtuluş müjdesini verenler iletiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazediyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar” (1:12).

İsa Mesih'in gelişinde imanlılara lütuf bahşedilecek. Umutlarını tamamen buna bağlamalıdır. "Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih'in gelişinde bahşedilecek lütfaya bağlayın" (1:13).

Allah'ın Mesih'i ölümden dirilttiği ve yücelttiği için imanlılar O'na umut bağlıyorlar. "O'nun sayesinde Allah'a iman ediyorsunuz. Allah O'nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah'a iman ediyorsunuz, O'na umut bağlıyorsunuz" (1:21)

Dirilen Mesih semaya çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır. Semadaki varlıklar O'na itaat etmektedir. "Dirilen Mesih arşa çıktı; şimdi Allah'ın sağında oturmaktadır. Bütün melekler, semavî yetkiler ve kudretler O'na tâbi kılınmıştır" (3:22).

İmanlılar içlerindeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olmalıdır. "Kalplerinizde Mesih'e özel bir yer verin, O'nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun." (3:15).

Kitapçıkta Allah için yaşamak hakkında ne öğreniyoruz?

Allah büyük merhametiyle Petrus'a ve imanlılara yeni hayat verdi. İsa Mesih'i ölümden dirilterek onları ebedî bir umuda kavuşturdu "Efendimiz İsa Mesih'in semavî Babası Allah'a hamtlar olsun! Büyük merhametiyle bize yeni hayat verdi. İsa Mesih'i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu" (1:3).

Kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacakları için imanlılar sevinçle coşuyorlar. Kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeleri gerekse bile sevinmelidirler "Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız. Bu sebeple sevinçle coşuyorsunuz. Şimdi kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeniz gerekse bile sevinin" (1:5-6).

Çünkü sıkıntılara dayanmaları, imanlarının ne kadar samimi olduğunu gösterir. İmtihani geçen bu imanları, İsa Mesih tekrar geldiği zaman onlara övgü, şan ve şeref kazandıracaktır. "Çünkü sıkıntılara dayanmanız, imanınızın ne kadar samimi olduğunu gösterir. Altın ateşle arıtılsa da sonunda yok olup gider. Oysa imanınız kalıcıdır, altından daha da kıymetlidir. İmtihani geçen bu imanınız, İsa Mesih tezahür ettiği zaman övgü, şan ve şeref kazandıracaktır" (1:7).

Mesih'i görmediler, fakat O'nu seviyorlar. O'nu görmedikleri halde O'na iman ediyorlar; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorlar. Çünkü imanlarının sonucu olarak canlarının kurtuluşuna nail oluyorlar "Mesih'i görmediniz, fakat O'nu seviyorsunuz. Şimdi O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyorsunuz; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorsunuz. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna nail oluyorsunuz" (1:8).

Allah eski peygamberlere ilettikleri bilgilerle çağımızdaki imanlılara hizmet ettiklerini açıkça gösterdi. Kurtuluş müjdesini duyuranlar eski peygamberlerin

ilettikleri bilgileri kullanarak semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazedyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar. Bu sebeple imanlılar zihinlerini Allah'a hizmet etmek için hazırlamalı; tetikte olmalıdırlar. Umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahşedilecek lütfâ bağlamalıdırlar. "Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazedyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar. Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih'in gelişinde bahşedilecek lütfâ bağlayın" (1:12-13).

İmanlılar Allah'ın evlatları oldukları için Allah'a itaat etmelidirler. "Allah'a itaat edin; çünkü artık O'nun evlatlarısınız. Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın" (1:14).

Allah'ın mukaddes ve pak olduğu için imanlıların mukaddes olup pak bir hayat sürmeleri lazımdır. "Sizi halkı olmaya çağırın Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun. Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor: "Ben pak olduğum gibi siz de pak olun." (1:15-16).

Allah'ı 'Baba' diye çağırın imanlılar Kendisinin tarafsız bir Yargıç olduğunu hiç unutmamalıdırlar. Buna göre Kendisine gereken saygıyı gösterip O'nun istediği bir hayat sürmeleri lazımdır. "Allah'ı 'semavî Baba' diye çağırıyorsunuz. O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmayın. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanınızı takva içinde geçirin" (1:17).

Petrus'un yazdığı imanlılar Mesih'in kıymetli kanıyla atalarından miras aldıkları boş hayattan kurtuldular. "Bildığınız gibi atalarınızdan miras aldığınız boş hayattan kurtuldunuz. Sizi kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih'in kıymetli kanıdır. Mesih, kusursuz ve lekesiz kurban kuzusuna benzer" (1:18).

İmanlılar Mesih'in kanı, dirilişi ve yücelişi hakkındaki hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Ruhen yeniden doğdukları için mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar. "O'nun sayesinde Allah'a iman ediyorsunuz. Allah O'nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah'a iman ediyorsunuz, O'na umut bağlıyorsunuz. Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin. Çünkü ruhen yeniden doğdunuz. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum neticesinde oldu. O tohum da Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmıdır (1:21-23).

İmanlılar ölümsüz bir tohum olan Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmı neticesinde ruhen yeniden doğdukları için artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durmalıdırlar. Sütü özleyen yeni doğmuş bebekler gibi olup, Allah'ın kelâmını öyle özlemelidirler. Böylece büyüüp kurtuluşa erecekler. Rab'bin iyiliğini tattıkları için Allah'ın kelâmını özlemek konusunda zorluk çekmemelidirler. "Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durun. Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah'ın kelâmını öyle özleyin. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer.

Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz. ‘Çünkü Rab’bin iyiliğini tattınız’ ” (2:1-3).

Allah imanlıları öz halkı olmak üzere seçti. Onları karanlıktan kendi harika nuruna çağırarak Allah’ın iyiliklerini ilan etmek için seçildiler. “Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar’ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah’ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağırarak Allah’ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz. Bir zamanlar Allah’a ait değildiniz; fakat şimdi O’nun halkısınız. Bir zamanlar Allah’ın merhametinden mahrumdunuz; fakat şimdi merhamete erdiniz” (2:9-10).

İmanlıların iman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürmeleri lazım. Onlara kötülük yakıştırıp iftira edenler iyi işlerini görsünler ve Allah’ı yüceltsinler. “İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırıp iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah’ı yüceltecekler” (2:12).

İmanlıların Rab adına her insanî müesseseye tâbi olmaları gerekir. İmparatora ve valilere tâbi olmaları istenir. “Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun. Valilerin vazifesi suç işleyenleri cezalandırmak, iyilik yapanları da takdir etmektir” (2:13-14).

İmanlılar iyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarmalıdır. Bunu yaparlarsa Allah’ın istediğini yapmış olurlar. “İyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarın. Allah’ın istediği işte budur” (2:15).

İmanlılar hür insanlar olarak yaşamalıdır. Oysa hürriyetlerini kötülük yapmak için bahane etmemelidirler. Allah’ın kullarına lâayık bir hayat sürmelidirler. “Hür insanlar olarak yaşayın. Fakat hürriyetinizi kötülük yapmak için bahane etmeyin. Allah’ın kullarına lâayık bir hayat sürün” (2:16).

İmanlılar herkese hürmet etmelidirler. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah’tan korkun. İmparatora hürmet edin” (2:17).

İmanlılar mümin kardeşlerini sevmelidirler. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah’tan korkun. İmparatora hürmet edin” (2:17).

İmanlılar Allah’tan korkmalıdır. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah’tan korkun. İmparatora hürmet edin” (2:17).

İmanlılar İmparatora hürmet etmelidirler. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin. Allah’tan korkun. İmparatora hürmet edin” (2:17).

Köle olan imanlılar efendilerine tâbi olup tam saygı göstermelidirler. Efendileri iyi ve nazik de olsa insafsız da olsa hürmeti eksik etmemelidirler. “Ey köleler, efendilerinize tâbi olun, tam saygı gösterin. Efendiniz iyi ve nazik de olsa insafsız da olsa hürmeti eksik etmeyin” (2:18).

Haksız yere acı çeken imanlı, vicdan namına Allah’a itaat edip buna katlanırsa, Allah’ın lütfuna nail olur. Ama imanlılar suç işlediklerinden dolayı dayak yer ve buna sabrederlerse, övünecek bir şey yok. Fakat iyilik yaptıkları halde acı çekip sabrederlerse, Allah’ın lütfuna nail olurlar. Allah onları bunun için çağırdı. Onların

örneği İsa Mesih'tir. O onların uğruna acı çekti. Onlar da O'nun izinden gitmelidirler. "Haksız yere acı çeken kişi, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur. Suç işlediğinizden dolayı dayak yer ve buna sabrederseniz, övünecek bir şey yok. Fakat iyilik yaptığınız halde acı çekip sabrederseniz, Allah'ın lütfuna nail olursunuz. Allah sizi bunun için çağırđı. Sizin örneğiniz İsa Mesih'tir. O sizin uğrunuz acı çekti. Siz de O'nun izinden gitmelisiniz" (2:19-21).

Mesih, imanlılar günah işlemesinler, hak yolunda yaşasınlar diye günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. İmanlılar yolunu şaşırın koyunlar gibiydiler; fakat şimdi onları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndüler. "Mesih aşağılandığında karşılık vermedi; elem çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı. Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. Yolunu şaşırın koyunlar gibiydiniz; fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz" (2:23-25).

İmanlı kadınlar kocalarına tâbi olmalıdırlar. "Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun" (3:1).

İmanlı kadınlar, asıl güzelliğe, sakın ve yumuşak ruhtan ibaret olan iç güzelliğine önem vermeleri lazımdır. Bu güzellik hiç solmaz. Allah'ın gözünde çok değerlidir. "Asıl güzellik iç güzelliğidir, sakın ve yumuşak ruhun güzelliğidir. Bu güzellik hiç solmaz. Allah'ın gözünde çok değerlidir. Eski çağlarda hayatlarını Allah'a vakfetmiş ve umutlarını O'na bağlamış kadınlar böyleydi. Ruhani güzelliğe önem verirlerdi. Aynı zamanda kocalarına tâbiydiler" (3:4-5).

İmanlı erkekler karılarıyla anlayış içinde yaşamaladırlar. Karılarına saygı göstermeleri lazımdır. Bunu yaparlarsa, dua etmelerine engel kalmaz. "Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah'ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz" (3:7).

İmanlılar aynı düşüncede birleşmelidirler. "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" (3:8).

İmanlılar birbirlerine dert ortağı olmalıdırlar. "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" (3:8).

İmanlılar birbirlerini kardeşçe sevmelidirler. "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" (3:8).

İmanlılar şefkatli olmalıdırlar. "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" (3:8).

İmanlılar alçakgönüllü olmalıdırlar. "Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun" (3:8).

İmanlılar kendilerine sövenlere sövmemelidir. “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdüa edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırıldı. O zaman O’nun nimetlerine nail olursunuz” (3:9).

İmanlılar kendilerine sövenler için hayırdüa etmelidir. Allah onları böyle yapmaya çağırıldı. . O zaman Allah’ın nimetlerine nail olurlar. “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdüa edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırıldı. O zaman O’nun nimetlerine nail olursunuz” (3:9).

İmanlılar hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isterlerse, dillerine hâkim olmalıdırlar. Ağızlarından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesinler. Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsınlar. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsınlar. Çünkü Rab böyle davrananları gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. “Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun. Ağzından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesin. Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın. Çünkü Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir” (3:10-12).

İyilik yapmakta gayretli olan imanlılara hiç kimse kötülük etmez. Doğru olanı yaptıkları için acı çekseler bile ne mutlu onlara! İnsanların tehditlerinden korkmamalı, onlardan ürkmemelidirler. Kalplerinde Mesih’e özel bir yer vermeli, O’nun Rab olduğunu anlamalıdırlar. İçlerindeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olmalıdırlar. Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap versinler. Vicdanlarını temiz tutmalıdırlar. O zaman Mesih’in takipçileri olarak sürdüğüleri hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar. “İyilik yapmakta gayretli olursanız hiç kimse kötülük etmez. Doğru olanı yaptığınız için acı çekseniz bile ne mutlu size! İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin. Kalplerinizde Mesih’e özel bir yer verin, O’nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun. herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin. Vicdanınızı temiz tutun. O zaman Mesih’in takipçileri olarak sürdüğüünüz hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar” (3:13-16).

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparlarsa insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezler. Hayatlarının geri kalanını Allah’ın isteğine göre yaşarlar. “Mesih dünyadayken bedenen acı çekti. Siz de acı çekmeye hazırlıklı olun. Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparsanız insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezsiniz. Hayatınızın geri kalanını Allah’ın isteğine göre yaşarsınız” (4:1-2).

Petrus’un yazdığı imanlılar geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadılar. Hayatları sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah’ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiler. İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadıklarını görüp onları yadırgıyorlar, kötülüyorlar. İmansızlar Allah’a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölümlere de hükmetmeye hazırdır. “Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Hayatınız sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki

âlemlerinden ibaretti. Allah'ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiniz. İmansızlar şimdi kendileriyle aynı sefahat seline kapılmadığınızı görüp sizi yadırgıyorlar, kötülüyorlar. Onlar Allah'a hesap verecekler. Allah yaşayanlara da ölülere de hükmetmeye hazırdır" (4:3-4).

Kurtuluş müjdesini kabul edip ölenler ruhen Allah'ın katında yaşayacaklar. "Çünkü kurtuluş müjdesi ölülere de vazedildi. Neticede onlar da herkes gibi hayattayken işledikleri ameller için hesap verecekler; fakat ruhen Allah'ın katında yaşayacaklardır" (4:6).

Her şeyin sonu yaklaştığı için imanlılar akıllı olmalı, dua etmek için ayık kalmalıdır. "Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın" (4:7).

En önemlisi, birbirlerini yürekten sevmelidirler. Çünkü sevgi birçok günahı örter. "En önemlisi, birbirinizi yürekten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter" (4:8).

Şikayet etmeden birbirlerine karşı misafirperver olmalıdırlar. "Sızlanıp söylenmeden birbirinize karşı misafirperver olun" (4:9).

Her imanlı bir ruhanî bir kabiliyete sahiptir. Kabiliyetlerini birbirlerine hizmet etmek için kullanmalıdırlar. Böylece yaptıkları her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin "Her biriniz Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah'ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz. Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah'ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığınız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin" (4:10-11).

İmanlılar çektikleri sıkıntılarla imtihan ediliyorlar. Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdırlar. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler. Mesih ihtişam içinde geri geldiğinde sevinip coşacaklar. Mesih'in şakirtleri oldukları için hakarete uğrarlarsa kendilerini mutlu saymalıdırlar. Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerlerindedir. "Çektiğiniz sıkıntılar giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız. Mesih'in şakirtleri olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size! Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerinizdedir" (4:12-14).

İmanlılar Mesih'in izleyicileri oldukları için acı çekerlerse bundan utanmamalıdırlar. Aksine, Mesih'in adıyla anıldıkları için Allah'a hamdetsinler. "Mesih'in şakirdi olduğu için acı çeken bundan utanmasın. Aksine, Mesih'in adıyla anıldığı için Allah'a hamdetsin" (4:16).

4:19'deki teşvik sözü önceki ayetlerde sunulan bilgilerden bir sonuç çıkarmadır. "İmanlılar dünyada kısa bir süre için acı çekerlerse de bu acılar hiç bir şekilde imansız günahârların çekeceği sonsuz cezayla kıyaslanamaz. İmanlılar çektikleri acılara garip bir şey olarak bakmamalı, onlara şikayet etmemelidirler. Aksine sabırla onlara dayanmalıdırlar çünkü bu acılar bir raslantı değildir onlara Allah izin vermiştir, ve O'nun denetimi altında sürerler. Allah bu acıları onların iyiliği ve kendi izzeti için

atamıştır. Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler.” (John Gill Tüm Kutsal Kitap Açıklaması). “Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır” (4:19).

Önder olmayan, imanda ve yaşta daha genç imanlılar önderlerine tâbi olmalıdırlar. “Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ ” (5:5).

İmanlılar birbirlerine alçakgönüllülükle davranmalıdırlar. “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder”. “Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ ” (5:5).

İmanlılar Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olmalıdırlar. Allah da zamanı geldiğinde onları yüceltecektir “Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olun. O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir” (5:6).

İmanlılar bütün kaygılarını Allah'a havale etmelidirler. Allah onları kayırır. “Bütün kaygılarınızı Allah'a havale edin. O sizi kayırır” (5:7).

İblis saldırınca imanlılar imanlarının sarsılmamasına dikkat etmelidirler. “İmanınız sarsılmasın, İblis'e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. Allah daima lütufkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır” (5:9-10).

İblis saldırınca imanlılar ona direnmelidirler. Bilmelidirler ki, dünyanın her yerindeki imanlı kardeşleri aynı sıkıntılardan geçiyor. Lütufkâr olan Allah Mesih vasıtasıyla onları ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekecekler. Fakat ardından Allah eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır. “İmanınız sarsılmasın, İblis'e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. Allah daima lütufkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır” (5:9-10).

Kitapçıkta imanlılar topluluğu hakkında ne öğreniyoruz?

İmanlılar topluluğu imanlıları Allah'a hizmet etmek için hazırlamalıdır. “Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun” (1:13).

İmanlılar topluluğu umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahşedilecek lütfâ bağlayan insanlardan oluşur (1:13).

İmanlılar topluluğu Allah'a itaat eden, Allah'ın evlatlarından oluşur (1:14).

İmanlılar topluluğu onları halkı olmaya çağıran pak olan Allah'ın halkıdır. Bu sebeple topluluk yaptığı her şeyde kendisini pak tutmalıdır. “Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor: ‘Ben pak olduğum gibi siz de pak olun’ ” (1:15-16).

İmanlılar topluluğu Allah'ı “semavî Baba” diye çağırıyor. İmanlılar topluluğu O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmamalıdır. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanlarını takva içinde geçirmelidir (1:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Şimdi mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar. Bu sebeple birbirlerini candan ve yürekten sevmelidirler (1:22).

İmanlılar topluluğunun üyeleri yeni doğmuş bebekler gibi olmalıdırlar. Yeni doğmuş bebekler nasıl sütü özlerse onlar da Allah'ın kelâmını öyle özlemelidir. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla imanlılar topluluğu beslenmeli ki, büyüyüp kurtuluşa ersin (2:2).

Rab'bin iyiliğini tattıkları için imanlılar Rab İsa'ya yakınlaşmalıdır. Rab İsa imanlılar topluluğunun temel taşıdır. İmanlılar yaşayan taşlardır. Allah bu taşları ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. İmanlılar topluluğu bu ruhanî mabette İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunan rahipler topluluğudur. Topluluğun amacı Allah'a tapınmaktır. “Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. Sizler de O'nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O'na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız” (2:4-5).

İmanlılar topluluğu seçilmiş bir nesil, ebedî Hükümdar'ın rahipleri, mukaddes millet, Allah'ın öz halkıdır. Topluluk üyeleri onları karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın iyiliklerini ilan etmek için seçildiler. Topluluğun amacı Müjde'yi yaymaktır. “Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar'ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah'ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz” (2:9).

İmanlılar topluluğunun üyeleri iman etmeyenler arasında Allah'a layık olumlu bir hayat sürmelidirler. Hayırlı işlerini görerek onlara kötülük yakıştırıp iftira edenler Allah'ı yüceltecekler. Topluluğun amacı Allah'a layık olumlu bir hayat sürmektir. “İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırıp iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah'ı yüceltecekler” (2:12).

İmanlılar topluluğunun üyeleri Rab adına her insanî müesseseye tâbi olmalıdır. “Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun” (2:13-14).

İmanlılar topluluğunun üyeleri için Allah'ın istediği, iyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarmalarıdır. “İyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarın. Allah'ın istediği işte budur” (2:15).

İmanlılar topluluğunun üyeleri hürriyetlerini kötülük yapmak için bahane etmemek suretiyle hür insanlar olarak yaşamalıdırlar. “Hür insanlar olarak yaşayın. Fakat

hürriyetinizi kötülük yapmak için bahane etmeyin” (2:16).

İmanlılar topluluğunun üyeleri Allah’ın kullarına lâıyk bir hayat sürmelidirler. “Allah’ın kullarına lâıyk bir hayat sürün” (2:16).

İmanlılar topluluğunun üyeleri herkese hürmet etmelidirler. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin” (2:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri mümin kardeşlerini sevmelidirler. “Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin (2:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri Allah’tan korkmalıdır. “Allah’tan korkun” (2:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri İmparatora hürmet etmelidirler. “İmparatora hürmet edin” (2:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri aynı düşüncede birleşmelidirler. “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri birbirlerine dert ortağı olmalıdırlar. “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri birbirlerini kardeşçe sevmelidirler. “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri şefkatli olmalıdırlar. “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri alçakgönüllü olmalıdırlar. “Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Birbirinize dert ortağı olun. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri kendilerine sövenlere sövmemelidir. “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdua edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırdı. O zaman O’nun nimetlerine nail olursunuz” (3:9).

İmanlılar topluluğunun üyeleri kendilerine sövenler için hayırdua etmelidir. Allah onları böyle yapmaya çağırdı. . O zaman Allah’ın nimetlerine nail olurlar. “Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdua edin. Çünkü Allah sizi böyle yapmaya çağırdı. O zaman O’nun nimetlerine nail olursunuz” (3:9).

İmanlılar topluluğunun üyeleri hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isterlerse, dillerine hâkim olmalıdırlar. Ağzlarından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesinler. Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsınlar. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsınlar. Çünkü Rab böyle davrananları gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. “Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun. Ağzından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesin. Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın. Çünkü Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir” (3:10-12).

İyilik yapmakta gayretli olan imanlılar topluluğunun üyelerine hiç kimse kötülük etmez. Doğru olanı yaptıkları için acı çekseler bile ne mutlu onlara! İnsanların tehditlerinden korkmamalı, onlardan ürkmemelidirler. Kalplerinde Mesih'e özel bir yer vermeli, O'nun Rab olduğunu anlamalıdır. İçlerindeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olmalıdırlar. Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap versinler. Vicdanlarını temiz tutmalıdırlar. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdükları hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar. "İyilik yapmakta gayretli olursanız hiç kimse kötülük etmez. Doğru olanı yaptığımız için acı çekseniz bile ne mutlu size! İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin. Kalplerinizde Mesih'e özel bir yer verin, O'nun Rab olduğunu anlayın. İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun. herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin. Vicdanınızı temiz tutun. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdüğünüz hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar" (3:13-16).

İmanlılar topluluğunun üyeleri acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparlarsa insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezler. Hayatlarının geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarlar. "Mesih dünyadayken bedenen acı çekti. Siz de acı çekmeye hazırlıklı olun. Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparsanız insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezsiniz. Hayatınızın geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarsınız" (4:1-2).

Her şeyin sonu yaklaştığı için imanlılar topluluğunun üyeleri akıllı olup, dua etmek için ayık kalmalıdırlar. "Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın" (4:7).

İmanlılar topluluğunun üyelerinin yapacağı en önemli şey, birbirlerini yürekten sevmektir. "En önemlisi, birbirinizi yürekten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter" (4:8).

İmanlılar topluluğunun üyeleri birbirlerine karşı misafirperver olmalıdırlar. "Sızlanıp söylenmeden birbirinize karşı misafirperver olun" (4:9).

İmanlılar topluluğunun her bir üyesi birbirlerine hizmet etmek için Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahiptir. Bu ruhani kabiliyetler Allah'ın mesajını topluluğa iletmek ve birbirlerine hizmet etmek içindir. Bunları iyi bir şekilde kullanan topluluk İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirir. "Her biriniz Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah'ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz. Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah'ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığınız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin. İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir. Âmin" (4:10-11).

İmanlılar topluluğunun üyelerinin çektikleri sıkıntılar onlara giydirilen ateşten bir gömleğe benzer. Bu sıkıntılarla imtihan ediliyorlar. Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamamalıdırlar. "Çektiğiniz sıkıntılar giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın" (4:12).

İmanlılar topluluğunun önderleri sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın onlara emanet ettiği insanlara göz kulak olmalı, onları gözetmelidirler. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapmalıdırlar. Önderler Allah'ın onlara emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmamalıdırlar. Tersine, iyi hayatlarıyla onlara örnek olmalıdırlar. İmanlılar topluluklarını güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman önderlere hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek. “Cemaatinizin önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih'in çektiği acılara şahit oldum. Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum: Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah'ın istediği budur. Allah'ın emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun. Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek” (5:1-4).

Kitapçıkta ahir zaman hakkında ne öğreniyoruz?

İmanlıların sahip oldukları umut Allah'ın semada onlara ayırdığı mirastan oluşur. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklar. Ahir zaman İsa'nın tekrar gelişiyile ilgilidir. “Bu umut, Allah'ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” (1:4-5).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu imanlılar uğruna dünyaya gönderdi. Ahir zaman İsa Mesih'in dünyaya gelişiyile başladı. “Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu sizin uğrunuza dünyaya gönderdi” (1:20).

Burada mahşer gününden bahsedilirken “ziyaret günü” anlamına gelen bir deyim söz konusu. Mektubu yorumlarken bunun olası anlamlarını şöyle sıralamıştık: “İman etmeyenler müjdelediğimiz mesajı beğenmeyip hakkımızda kötü konuşabilir. Petrus'a göre onları susturmamızın yolu, önlerinde saygı değer bir hayat sürmemizdir. Bu da belirli bir zamanda o iman etmeyenlerin Allah'ı yüceltmelerine sebep olacak. Yorumcular bu zamanın ne vakit olacağı konusunda çeşitli cevaplar verirler. Sözün anlamı ziyaret günüdür. Halk Dilinde İncil tercümanları bu ziyaretin hüküm günü olarak yorumlarlar. Başkaları, merhametiyle Allah'ın o iman etmeyenleri ruhsal uyanışla ziyaret ettiği gün diye yorumlarlar. Başka bir öneri, üst seviyede bir yöneticinin o imanlıların oturduğu yere ziyaretidir. O zaman imanlıların kendilerine yakıştıran kötülükler için yargılanması söz konusu. Oysa yönetici olumlu hayatlarında bir kötülük bulamazdı. İnanıkları Allah'ı yüceltmek zorunda kalırdı. Hakkımızda kötü konuşanların ağızlarını hayırlı amellerimizle kapatmaya bakalım.” “İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırap iftira edenleri

vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah'ı yüceltecekler” (2:12).

İmanlılar sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler, çünkü Mesih yücelik içinde tekrar geldiğinde sevinip coşacaklar. “Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız” (4:13).

Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce imanlılardan hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? “Allah'ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’ ” (4:17-18).

Petrus önder olarak Mesih'in çektiği acılara şahit oldu. Mesih'in tekrar geldiğinde yüceliğine ortak biri olacak. “Cemaatinizin önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih'in çektiği acılara şahit oldum. Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum” (5:1).

Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih, tekrar geldiği zaman sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın onlara emanet ettiği insanlara göz kulak olan önderlere hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek. “Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah'ın istediği budur. Allah'ın emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun. Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek (5:2-4).

Daima lütfkâr olan Allah, Mesih vasıtasıyla acı çeken imanlıları (aslında bütün imanlıları) ebedî yüceliğine ortak olmaya çağırılmaktadır. “Allah daima lütfkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır” (5:10).

Yazar Kutsal Kitab'ın başka kitapçıklarının ayetlerinden nasıl alıntı yapıyor? Onları nasıl yorumluyor ve uyguluyor?

“Eski peygamberler bahşedilen lütuftan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. Mesih'in Ruhü içlerindeydi. Ruh onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi. Onlar da Ruh'un kimden söz ettiğini ve O'nun ne zaman geleceğini araştırdılar. Şimdi de iletilen bilgilerle kendilerine değil, hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazedyorlar. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar” (1:10-12). Her ne kadar Petrus bu ayetlerde Eski Ahit'ten alıntı yapmazsa da, Eski

Ahit peygamberlerinin Mesih'le ilgili verdikleri bilgilerine genel bir bakış atar. Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı yüceliği bildirdiklerini vurgular.

“Sizi halkı olmaya çağıran Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığınız her şeyde kendinizi pak tutun. Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor: ‘Ben pak olduğum gibi siz de pak olun’ ” (1:15-16). Petrus imanlıların, Allah'a ait bir halk oldukları için, Allah'a layık temiz bir hayat yaşamalarının gerekliliğini vurgulamak için Levililer kitapçığdan aynı konuya değinen ve İsrail'e veren Allah'ın emrini aktarır: “Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkararak RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım” (Levililer 11:45 Kutsal Kitap). Her ne kadar Levililer bölüm 11'in ana konusu “eti yenen pak hayvanlar ve eti yenmeyen murdar hayvanlar” konusu ise de, ayet 45 İsrail halkının Allah'a ayrılmış bir halk oldukları için kutsal bir hayat sürmelerinin gerekliliği üzerinde durur.

“Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız” (2:3). Petrus'un sözü Mezmur 34 ayet 8'e dayanır: “Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu O'na sığınan adama!” Davut çağrıda bulunurken Petrus çağrıyla kabul edip ona göre hareket etmiş kişilerin durumunu anlatır.

“Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı” (2:4). Petrus yine ele aldığı konuyu Eski Ahit ayetlerine değinerek pekiştirir. Değindiği ayet şu: “Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, ‘İşte Siyon'a sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek’ ” (Yeşaya 28:16 Kutsal Kitap). Bu sözün konteksti şudur: Allah halkının günahlarına karşı korkunç bir fırtına gibi gazabını dökenekti. Buna rağmen Yerusolim şehrinde onun üzerine yeniden kurulacağı bir temel taşı bırakacaktı. Allah, kendi hükümlerinin sağlam bir temele bağlandığı için, ne gelirse gelsin yerinde duracağına dair vaat veriyor. Gerek Yahudi gerekse Hristiyan yorumcular bu köşe taşının Mesih olduğu konusunda birleşirler. Tek fark Yahudiler İsa'nın Mesih olduğunu kabul etmezler.

Petrus ayet 6'da doğrudan Yeşaya 28:16 ayetini aktarır: “Allah, Yeşaya Peygamber'in kitabında şöyle der: ‘Bak, Kudüs'e bir taş koydum, seçkin, kıymetli bir köşe taşı koydum. O'na iman edenler hüsrana uğramayacak’ ” (2:6). Petrus'a göre İsa Mesih'e iman edenler ne gelirse gelsin hüsrana uğramayacak.

“Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı” (2:4). Petrus İsa Mesih'in kendi halkının önderleri tarafından reddedildiği mevzuyla Mezmur 118:22 ayetine değinir: “Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.” O reddedildiği halde cemaatin temeli oldu. Gelecek çağda Allah'ın hükümlerini kuracak olan da O'dur. Mesih Allah için seçkin ve değerlidir. Biz de O'na layık olduğumuz değer verelim.

“Sizler iman ettiniz. Bu taşın kıymetini bilirsiniz. Fakat iman etmeyenler için, ‘İnşaatçıların reddettiği taş, binanın köşe taşı oldu.’ ” (2:7). Petrus Anadolu'da dağılmış müminlerin imanını biliyordu. İman ettikleri için İsa onlara çok kıymetliydi. O hayatlarının temel taşıydı. Her şeyleri için O'na borçluydular. Petrus yine öğretisini Eski Ahid'in bir ayetine dayandırır: “Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu” (Mezmur 118:22). Petrus, İsa Mesih'ten aynı ayetinin Kendisi hakkında olduğunu

işitmişti. İsa yetkisine şüphe getiren Başrahipler ve ileri gelenlere “şunu sordu: ‘Siz Zebur’da şu sözleri okumadınız mı? “İnşaatçıların reddettiği taş, binanın temel taşı oldu. Bu Rab’bin işidir, gözümüzde harika bir şeydir!” açıkça söylüyorum, Allah’ın Hükümranlığı sizin elinizden alınacak, hükümranlığa yaraşır biçimde davranan başka insanlara verilecek. O taşın üzerine düşen paramparça olacak. Taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.’ ” (Matta 21:42-44). İman etmeyenlerin durumu zordu. Onların önderleri olan “inşaatçılar” İsa’yı reddettiler. Oysa Allah, onların planlarını alt üst ederek İsa’yı en yüce mevkiye getirdi. Vakit varken tövbe etmezlerse Allah’ın korkunç yargısı onları bekleyecekti.

“ ‘İnsanların takılıp sürçtükları taş ve tökezledikleri kaya oldu.’ Onlar Allah’ın kelâmını dinlemedikleri için sürçerler. Bu onlar için Allah’ın takdiridir ” (2:8). Petrus bu sözlerle Yeşaya Kitabındaki bir parçaya değinir: “RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak şöyle dedi: ‘Onların entrika dediği her şeye siz entrika demeyin; Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. Her Şeye Egemen RAB’bi kutsal sayın. Korkunuz, yılmayın O’ndan olsun. Tapınak O olacak. İsrail’in iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yerusâlim’de yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak. Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzağa düşüp ele geçecek’ ” (Yeşaya 8:11-15). Allah’ın seçtiği kıymetli Köşe Taşı olan Mesih’i reddetmenin sonucu yargı ve cezadır. Tarihten bu cezanın Romalı Komutan Titus’un M.S. 70 yılında Kuddüs’ü ele geçirmesiyle gerçekleştiğini biliyoruz. İsrail halkının çoğu Mesihlerini tanımak istemediler. Allah’ın O’nu açıklayan kelâmını dinlemediler. Bunun için O onlara Köşenin baş taşı değil, takılıp sürçtükları taş ve tökezledikleri kaya oldu. Kurtuluşu reddeden yargıya uğrar. Yargıya uğramak, kurtuluşu reddedenler için Allah’ın takdiridir.

“Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar’ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah’ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağırın Allah’ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz” (2:9). Petrus Anadolu’da dağılmış gariplere Mesih’in hükümranlığında ne kadar şanlı bir mevkiye getirildiklerini hatırlatır. Bunu yaparken yine mesajını Eski Ahit sözlerine dayandırır: “ ‘Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir. Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız.’ İsraililer’e böyle söyleyeceksin” (Çıkış 19:5-6). Dünya gözünde hor görülen Anadolulu imanlılar Allah’ın seçtiği bir halktır. O’nun görevlileridirler. Kendisine ayırdığı bir cemaattirler. O’nun öz halkıdır. Atandıkları görev de Allah’a hamd ve şükretmektir. Rahiplerin en baştaki görevi buydu. Allah’ın yüceliğini ve iyiliklerini duyurmaları isteniyordu. Allah onları günahın ve imansızlığın karanlığından Müjde vasıtasıyla Kendi huzurunun aydınlığına getirmişti. Onlar hem ibadetlerinde Allah’a şükredecek hem de şahitliklerinde O’nun kurtuluşunu başkalarına ilan edecekti. Biz de aynısını yapmaya çağırıldık.

“Bir zamanlar Allah’a ait değildiniz; fakat şimdi O’nun halkısınız. Bir zamanlar Allah’ın merhametinden mahrumdunuz; fakat şimdi merhamete erdiniz” (2:10). Petrus Anadolu’daki imanlıların geçmişini anlatmak için Peygamber Hoşea’nın vasıtasıyla

açıklanan Allah'ın Sözü'ne değinir: “Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya, ‘Adını Lo-Ruhama koy’ dedi, ‘Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım. Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla.’ Gomer Lo-Ruhama'yı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu. RAB Hoşea'ya, ‘Adını Lo-Ammi koy’ dedi, ‘Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim. Yine de İsraililer'in sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak. Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz denilen yerde, 'Yaşayan Tanrı'nın çocukları'sınız denecek. Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak’ ” (Hoşea 1:6-12). Bazı yorumcular Anadolu'daki imanlıların Yahudi olmayan milletlerden oldukları için Allah ait olmadıkları kanısındadır. Ama kontekste Allah asi İsrail'in Kuzey Krallığının halkına “siz benim halkım değilsiniz” der. Anadolu'da dağılmış imanlılar Yahudi olsun, öbür milletlerden olsun iman etmeden önce Allah'a ait değildiler. Ama iman eder etmez Allah'ın halkı oldular. Eskiden Allah'ın merhametinden mahrumdular; fakat iman edince merhamete erdiler. Biz iman etmeden önce ne haldeydik ama Allah'a şükür o bize merhamet ederek kendi halkına kattı!

“Yeşaya Peygamber, Mesih için şöyle der: ‘O hiç günah işlemedi, ağzından yalan söz çıkmadı’” (2:22). Anadolu'da dağılmış müminlerin izlemeleri istenen kişi hiç günah işlememiş olan İsa Mesih'tir. Petrus, aldığı gibi öğrettiği hakikatleri desteklemek için Eski Ahit peygamberlerinin sözlerini kullanır. Burada Yeşaya 53:9 ayetine değinir. Yeşaya Peygamber acı çeken Rabbin kulunu anlatırken “Şiddete başvurmadığı, Ağzından hileli söz çıkmadığı halde, Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zenginin yanındaydı” der. Petrus'un değindiği bu ayet, vurgulamak istediği hakikati güzel bir şekilde aydınlatır. İnsanlar şiddete başvurmayan ve ağzından hileli söz çıkmayan Rabbin Kulu olan Mesih'i öldürecek, kötülerin yanında bir mezar verceklerdi. Oysa zengin adam O'nu kendisine layık bir mezara yatıracaktı. Yeşaya'nın bu sözleri İsa Mesih'in hayatında yerine geldi. İyilik yapan Mesih korkunç acılara dayandı. Biz imanlılar için üstün örnek!

“Mesih aşağılandığında karşılık vermedi; elem çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı” (2:23). Hizmeti boyunca dinî liderler İsa Mesih hakkında kötü konuştular. O'nu aşağıladılar ama O karşılık vermedi. Petrus bu ayette acı çeken Rabbin Kulu hakkında düşünmeye devam eder. Değindiği ayet şöyle: “O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını” (Yeşaya 53:7). Yargılanırken Mesih aynı davrandı: “Başrahipler O'nu suçlayınca hiç cevap vermedi. Pilatus O'na, “Seni ne kadar çok şeyle suçluyorlar! Duymuyor musun?” diye sordu. Fakat İsa bu suçlamalara cevap vermedi. Bu hali valiyi şaşırttı” (Matta 27:12-14). Çarmıhta acı çekerken O'na hakaretler yağdırdılar: “Oradan geçenler İsa'ya hakaret ettiler. Başlarını sallayıp, ‘Hani mabedi yıkıp üç günde yeniden yapacaktın! Sen önce kendini kurtar! Eğer Allah'ın semavî Oğlu'ysan, çarmıhtan aşağı in!’ dediler. Aynı

şekilde başrahipler, din âlimleri ve ileri gelenler O'nunla alay ettiler: 'Başkalarını kurtardı, fakat kendini kurtaramıyor! Hani İsrail'in Kralı'ydı? Çarmıhtan insin de O'na inanalım. Allah'a güvendi. Allah O'ndan razıysa O'nu kurtarsın bakalım. 'Allah'ın semavî Oğlu'yum' dememiş miydi?' İsa'yla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da O'na aynı şekilde hakaret ettiler" (Matta 27:39-44). Oysa İsa karşılık vermedi. "İsa yüksek sesle, 'Semavî Baba, ruhumu sana teslim ediyorum!' diye seslendi. Bunu dedikten sonra son nefesini verdi" (Luka 23:46). "Davasını adaletle hükmeden Allah'a bıraktı." Biliyordu ki, hakaret edenler tövbe etmezse, Allah'ın adil yargısına uğrayacaktı. Petrus bu örneğe göre davranmamızı buyurmuştu (ayet 21).

"Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz" (2:24). İlgi çekici durum şudur ki, Petrus'un orijinal dilde çarmıh için kullandığı kelime alışagelen "stavros" değil, odun veya ağaç anlamına gelen "xulon" kelimesidir. Petrus bunu şu Eski Ahit ayetlerine değinmek için yapmış olabilir: "Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa, ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz (Yasanın Tekrarı 21:22-23).

"Günahlarımızı üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, artık günah işlemeyelim, hak yolunda yaşayalım diye yaptı. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz" (2:24). Petrus yine öğretişini desteklemek için yukarıda değindiği Yeşaya 53'üncü bölümden bir alıntı götürür. "Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk" (ayet 5). Mesih'in ölümü günah hastalığını çekenlere şifa verir. Günahın yıprattığı iç varlıklarını sağlığa kavuşturur.

"Yolunu şaşırان koyunlar gibiydiniz; fakat şimdi sizi fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndünüz." (2:25). Petrus öğretişini desteklemek için Yeşaya 53'üncü bölüme değinmeye devam eder: "Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık, Her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi" (Yeşaya 53:6). Anadolu İmanlılar eskiden kaybolmuş koyunlar gibi günah yollarında avare dolaşıyordu. Oysa İyi Çoban Mesih hakkında duyunca O'na geldiler ve O onları gütmeye ve korumaya başladı. Bu satırları yazarken Petrus, İsa Mesih'in ağzından duyduğu öğretişini hatırlar olmalıydı: "Ben iyi çobanım. İyi çoban, koyunları için canını feda eder... Ben iyi çobanım. Semavî Babam beni tanır, ben de O'nu tanırım. Aynı şekilde koyunlarımı tanırım, koyunlarım da beni tanırlar. Onlar için canımı veririm. Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi duyacaklar. Böylece tek sürü ve tek çoban olacak. Semavî Babam beni sever, çünkü canımı tekrar geri almak üzere feda ederim. Hiç kimse canımı alamaz. Ben onu kendim veririm. Canımı vermeye ve sonra da geri almaya kudretim var. Bunu yapmamı semavî Babam emretti" (Yuhanna 10:11,14-18). "Farz edin sizden birinin yüz koyunu var, bir tanesi de kayboluyor. Ne yapar o kişi? Doksan dokuz koyunu kırlarda bırakıp kayıp koyunu bulana kadar aramaya devam etmez mi? Onu bulunca sevinerek omuzlarına alır. Evine dönünce arkadaşlarını ve komşularını çağırır, onlara, 'Benimle sevinin, çünkü kayıp koyunumu buldum!' der. Şunu bilin ki, aynı şekilde tövbe eden tek bir günahkâr

için semada sevinç olacaktır. Bu sevinç, tövbeye muhtaç olmayan doksan dokuz sâlih insan için duyulandan daha büyüktür” (Luka 15:4-7).

Zebur’da yazıldığı gibi, “Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun. Ağzından kötü söz çıkmamasın, yalan söylemesin” (3:10). Petrus dürüst ve erdemli şekilde konuşmanın bereketini anlatmak için Mezmur 34:12-15 ayetlerine baş vurur. Mezmur ayetlerine göre, hoş bir hayat yaşamak ve iyi günler görmek isteyen kişi diline hâkim olmaya öğrenmeli. Ağzına geleni söylemeyi bırakıp Allah’ın isteğine göre doğru ve dürüst konuşmayı öğrenmeli. Kötü konuşmayı ve yalanı bırakmalı.

“Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın.” (3:11). Petrus hoş bir hayat yaşamak ve iyi günler görmek isteyen imanlılara öğüt veren Mezmur 34 ayetlerini aktarmaya devam eder. Bu güzellikleri gönenmek isteyen kişi kötü davranışlarına son vermelidir. Sonra iyi şeylere yönelmeli. Hem iyilik yapsın hem de selâmeti amaç edinsin. Önceleri kendisi için yaşıyordu ama artık insanlara karşı yardımsever olmayı öğrenmeli. Önceleri kavgacıydı ama şimdi barışsever olmalı. İnsanlar arası ilişkilerinin yapıcı olması için gayret göstermeli. Ailede, çalıştığı yerde, imanlılar topluluğunda uyum sağlamaya çalışmalıdır. O zaman hayatı hoş olacak, iyi günler görecektir.

“Çünkü Rab sâlihleri gözetir, onların yakarışlarına kulak verir. Fakat kötülük yapanlardan yüz çevirir” (3:12). Bu ayet Petrus’un Mezmur 34’ten aktardığı parçanın sonuncu ayetidir. Rab kendisiyle ilişki kurmuş ve kendisinin “doğru insan” ilan ettiği kişilerle ilgilenir. Onları himayesinde tutar. Dualarına önem verir. Kulağını onlara yöneltip tüm ilgisini yakarışlarına verir. Oysa kötülük yapanlara yüz vermez. Yüzünü onlardan çevirir. Allah’ın dualarımıza cevap vermesini istersek kendisiyle ilişki kurmuş ve O’nun isteğine göre bir hayat yaşar olmalıyız.

“Allah’ın hesap günü yaklaştı. Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa, kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak?” (4:17). Hesap gününün yaklaşması ne anlama geliyor? Bazı yorumcular bunun Allah’ın Mesih’i reddeden İsrail milletiyle hesaplaşma günü olduğunu vurgular. Aynı konuyu bölüm 2 ayet 8’i yorumlarken belirttik: “Allah’ın seçtiği kıymetli Köşe Taşı olan Mesih’i reddetmenin sonucu yargı ve cezadır. Tarihten bu cezanın Romalı Komutan Titus’un M.S. 70 yılında Kuddüs’ü ele geçirmesiyle gerçekleştiğini biliyoruz. İsrail halkının çoğu Mesihlerini tanımak istemediler. Allah’ın O’nu açıklayan kelâmını dinlemediler. Bunun için O onlara Köşenin baş taşı değil, takılıp sürçtükleri taş ve tökezledikleri kaya oldu. Kurtuluşu reddeden yargıya uğrar.” Petrus’un yazdığı zaman Titus’un Kuddüs’ü ele geçirmesi yaklaşıyordu. Orijinal dildeki “yargının Allah’ın evinden başlayacağı” sözü bu yorumu destekler. Yargı Allah’ın evi olan mabette başlayacaktı. Eski Ahit peygamberliğine dayanır: “ ‘Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemedi öldürün’ dediğini duydum.. ‘Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.’ ” (Hezekiel 9:5-6). Daha genel bir yorum mümkündür. Ahiretteki hesap günü yaklaşıyor. O zaman Allah önce kendi ev halkından hesap soracak. “Eğer Allah önce bizden hesap soracaksa,

kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu ne olacak?” Allah kurtuluş müjdesine itaat edenleri hayatları için hesap vermeye çağırarak. Buna göre kurtuluş müjdesini reddedenlerin uğrayacağı son korkunçtur.

“Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’ ” (4:18). Petrus yine öğretişini aydınlatmak için Eski Ahit yazılarına değinir. Süleyman’ın Özdeyişlerinin Eski Grekçe tercümesini aktarır. İbranicesi Kutsal Kitap’ta şöyle tercüme edilir: “Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa, kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir” (11:31). Grekçesi ayete insanın nasıl kurtulacağı açısından bakar. İbranicesi insanın nasıl bir karşılık aldığı açısından bakar. Doğru kişinin günahları için dünyada terbiye edilmek üzere ceza çeker ama bu hayattan sonra çekmez. Kurtulması için bir çok engelin aşılması gerekir. Allah’ı saymayan günahkârın uyarılmak üzere günahları için acı çekerse de, uyarıya önem verip tövbe etmezse ebediyen kurtulamayacak.

Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder” (5:5). Petrus gençleri önderlerin öğütlerine önem vermeye çağırır. Önceki ayetlerde önder diye tercüme edilen kelimenin ‘ihtiyar’ anlamına geldiğini ama bunun yanı sıra kurul üyesi için kullanılan “presbutros” sözünü karşıladığını görmüştük. Bir cemaatin bakımı ve diğer kurul üyeleriyle birlikte cemaatin sorunlarının çözümü için karar vermeye yükümlü kişiydi. Buna göre genç diye tercüme edilen “neoteros” kelimesinin önder olmayan topluluk üyesi anlamına gelebileceği anlaşılır. Cemaatteki imanlılar önderlerin öğretişini kabul edip hayatlarına uygulamaları gerekir. Dik kafalı olmamalıdır. Diğer imanlılara karşı da alçakgönüllü olmayı kabul etmeleri lazım. Orijinal metin “alçakgönüllülüğü bir giysi gibi üstünüze alın” alamındadır. Petrus her zamanki gibi öğretişini Eski Ahit’ten bir alıntıyla destekler. “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder” sözü Süleyman’ın Özdeyişleri 3:34 dayanır. Allah’ın bereketlerini gönenmek isteyen imanlı topluluktaki diğer kardeşlerine karşı yumuşak huylu davranmalıdır. Bencilikle davranan imanlılar Allah’ın kendilerine karşı durduğunu görecekle.

“Bütün kaygılarınızı Allah’a havale edin. O sizi kayırır” (5:7). Petrus Mezmur 55:22 ayetinin Grekçe tercümesini aktarır. İbranicesi aynı düşüncüyü değişik bir şekilde ifade eder: “Yükünü RAB’be bırak, O sana destek olur” (Mezmur 55:22). Kaygı zaten bir yük gibi ve onu Allah’a havale edebilmemiz bize büyük bir teselli. Şöyle dua edebiliriz: “Allah’ım, bu sorunu nasıl çözeceğimi bilmiyorum. Onu senin ellerine bırakıyorum. Sen onu çözer misin?” Bizi kayıran Allahımız çözümü bulacak. “Bütün” kelimesine dikkat edin. Büyük küçük, önemli önemsiz bütün kaygılarımızı O’na havale etmemiz istenir. Anadolu’da dağılmış imanlılar büyük bir teşvik ve teselli olsa gerek! Bize de!

Petrus Eski Ahitte bulunan 18 parçaya değinir.

Kitapçığın hikayesi daha büyük hikayeye uyuyor mu? Uyuyorsa nasıl uyuyor?

Petrus'un mektubu kendisinin İsa'nın havarilere verdiği "Gidin, bütün halkları şakirtlerim yapın" buyruğunu yerine getirmekte olduğunu gösterir (Matta 28:18-20). Mektubun ayetlerini teker teker incelediğimizde Petrus'un İsa'nın öğrencisi olarak yetiştirdiği kişilere İsa'nın atadığı havarilere emrettiği her şeye itaat etmeyi onlara öğrettiğini gördük (Matta 28:18-20). Petrus'un İsa'nın öğretişini topluluklara ve onların önderlerine uyguladığını görebiliriz. Petrus Anadolu'da dağılmış imanlıların baskı altında acı çektiklerini duyunca onları cesaretlendirmek için bu mektubu yazdı. Bunu yaparken dünya yaratılmadan önce Allah'ın kurduğu kurtarma planından başlayarak kavuşacakları semadaki mirasına kadar imanlıların kurtuluşunun birçok yönünü açıklar. Büyük hikayenin ana hatları budur.

Kitapçıktaki ana temalar nedir?

- 1/ Mesih'in şakirdi olarak acıya dayanmak
- 2/ Allah'ın ebedi kurtuluş planı.
- 3/ Lütuf
- 4/ Mesih inancına göre evlilik
- 5/ Yerel kilise topluluğunun amacı ve düzeni
- 6/ Yerel kilise topluluğunda önderlik ve hizmet
- 7/ Allah için yaşamak konusundaki İsa'nın emirleri

Kutsal Ruh yazarın aracılığıyla neleri bildirmek istedi?

1/ Mesih'in şakirdi olarak acıya dayanmak

Allah imanlıları ebedî bir umuda kavuşturdu (1:3). Kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacakları için imanlılar sevinçle coşuyorlar. Kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çekmeleri gerekse bile sevinmelidirler (1:5-6).

İmtihanı geçen bu imanları, İsa Mesih geldiği zaman onlara övgü, şan ve şeref kazandıracaktır (1:7).

Mesih'i görmediler, fakat O'nu seviyorlar. Şimdi O'nu görmedikleri halde O'na iman ediyorlar; tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorlar çünkü canlarının kurtuluşuna nail oluyorlar (1:8-9).

Haksız yere acı çeken imanlı, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur. Allah onları bunun için çağırdı. Onların örneği İsa Mesih'tir. O onların uğruna acı çekti. Onlar da O'nun izinden gitmelidirler (2:19-21).

İmanlılar kendilerine sövenlere sövmemelidir. İmanlılar kendilerine sövenler için hayırdua etmelidir. Allah onları böyle yapmaya çağırdı. O zaman Allah'ın nimetlerine nail olurlar (3:9).

İyilik yapmakta gayretli olan imanlılara hiç kimse kötülük etmez. Doğru olanı yaptıkları için acı çekseler bile ne mutlu onlara! İnsanların tehditlerinden korkmamalı, onlardan ürkmemelidirler. Kalplerinde Mesih'e özel bir yer vermeli, O'nun Rab olduğunu anlamalıdır. İçlerindeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olmalıdırlar. Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap versinler. Vicdanlarını temiz tutmalıdırlar. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdükları hayatı ayıplayanlar iftiralarından utanacaklar (3:13-16).

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparlarsa insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezler. Hayatlarının geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarlar (4:1-2).

İmanlılar çektikleri sıkıntılarla imtihan ediliyorlar. Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdırlar. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler. Mesih ihtişam içinde geri geldiğinde sevinip coşacaklar. Mesih'in şakirtleri oldukları için hakarete uğrarlarsa kendilerini mutlu saymalıdırlar. Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerlerindedir (4:12-14).

İmanlılar Mesih'in izleyicileri oldukları için acı çekerlerse bundan utanmamalıdırlar. Aksine, Mesih'in adıyla anıldıkları için Allah'a hamdetsinler (4:16).

4:19'daki teşvik sözü önceki ayetlerde arz edilen bilgilerden bir sonuç çıkarmadır. "İmanlılar dünyada kısa bir süre için acı çekerlerse de bu acılar hiç bir şekilde imansız günahârların çekeceği sonsuz cezayla kıyaslanamaz. İmanlılar çektikleri acılara garip bir şey olarak bakmamalı, onlara şikayet etmemelidirler. Aksine sabırla onlara dayanmalıdırlar çünkü bu acılar bir raslantı değildir onlara Allah izin vermiştir, ve O'nun denetimi altında sürerler. Allah bu acıları onların iyiliği ve kendi izzeti için atamıştır. Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler." (John Gill Tüm Kutsal Kitap Açıklaması). "Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır" (4:19).

İmanlılar bütün kaygılarını Allah'a havale etmelidirler. Allah onları kayırır (5:7).

İblis saldırınca imanlılar imanlarının sarsılmamasına dikkat etmelidirler. İblis saldırınca imanlılar ona direnmelidirler. Bilmelidirler ki, dünyanın her yerindeki imanlı kardeşleri aynı sıkıntılardan geçiyor. Lütufkâr olan Allah Mesih vasıtasıyla onları ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekecekler. Fakat ardından Allah eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır. "İmanınız sarsılmasın, İblis'e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. Allah daima lütufkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır" (5:9-10).

Özet:

Kısa bir süre için çeşitli sıkıntılar çeken imanlılar ebedî kurtuluş umuduyla sevinmeli (1:5-6).

İmanlıların sıkıntılara dayanmaları, imanlarının samimiyetini gösterir (1:7).

İmtihani geçen imanları, İsa Mesih'in tekrar gelişinde onlara övgü kazandıracaktır (1:7).

Sıkıntılar içinde Mesih'i seviyorlar ve tarif edilemeyecek kadar büyük bir sevinçle coşuyorlar çünkü canlarının kurtuluşuna nail oluyorlar (1:8-9).

Haksız yere acı çeken imanlı, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur (2:19-21).

İmanlılar kendilerine sövenler için hayırdüa etmelidir (3:9).

İmanlılar doğru olanı yaptıkları için acı çekseler bile ne mutlu onlara! İnsanların tehditlerinden korkmamalıdır (3:14).

İçlerindeki umudun sebebini soran herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap vermek için her zaman hazırlıklı olmalıdırlar. Vicdanlarını temiz tutmalıdırlar. O zaman Mesih'in takipçileri olarak sürdükleri hayatı ayıplayanlar iftiralardan utanacaklar (3:15-16).

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar (4:1).

İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Hayatlarının geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarlar (4:1-2).

İmanlılar çektikleri sıkıntılarla imtihan ediliyorlar (4:12).

Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdırlar. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler. Mesih ihtişam içinde geri geldiğinde sevinip coşacaklar (4:13).

Mesih'in şakirtleri oldukları için hakarete uğrarlarsa kendilerini mutlu saymalıdırlar. Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerlerindedir (4:14).

İmanlılar Mesih'in izleyicileri oldukları için acı çekerlerse bundan utanmamalıdırlar. Aksine, Mesih'in adıyla anıldıkları için Allah'a hamdetsinler (4:16).

İmanlılar dünyada kısa bir süre için acı çekerlerse de bu acılar hiç bir şekilde imansız günahârların çekeceği sonsuz cezayla kıyaslanamaz. Bu sebeple Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır (4:16-19).

Acı çeken imanlılar bütün kaygılarını Allah'a havale etmelidirler. Allah onları kayırır (5:7).

İblis saldırınca imanlılar imanlarının sarsılmamasına dikkat etmelidirler (5:9).

İblis saldırınca imanlılar ona direnmelidirler. Bilmelidirler ki, dünyanın her yerindeki imanlı kardeşleri aynı sıkıntılardan geçiyor (5:9).

Allah daima lütüfkârdır. Mesih vasıtasıyla acı çeken imanlıları ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır (5:10).

Bir süre sıkıntı çekecekler. Fakat ardından Allah eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır" (5:10).

2/ Allah'ın ebedi kurtuluş planı.

Semavî Baba ezeli öngörüsüyle imanlıları seçti. Mukaddes Ruh onları İsa Mesih'e itaat etmeye yönlendirir. İsa Mesih çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla onları

günahlarından arıtır (1:2).

Semavî Baba büyük merhametiyle imanlıların yeniden doğmalarını sağlar. İsa Mesih'i ölümden dirilterek onları ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut semada çürümeyen mirastan ibarettir. Allah onları kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklar (1:3-5).

İmtihanı geçen imanlıların imanları İsa Mesih tekrar geldiği zaman onlara övgü, şan ve şeref kazandıracaktır. İmanlarının sonucu olarak canlarının kurtuluşuna nail oluyorlar (1:7-9).

Eski zaman peygamberleri imanlılara bahşedilen lütuf ve kurtuluş hakkında dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. İçlerindeki Mesih'in Ruhu onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi (1:10-11).

İmanlılara iletilen bilgilerle kendilerine değil, imanlılara hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri imanlılara kurtuluş müjdesini verenler ilettiler. Onlar semadan gönderilen Mukaddes Ruh'un kuvvetiyle vazettiler. Melekler bile bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar (1:12).

İmanlılar Allah'ın evlatlarıdır (1:14).

Kurtuluş imanlıların atalarından miras aldıkları boş hayattan kurtuluştur. Onları kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih'in kıymetli kanıdır (1:18).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtuluş vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu imanlıların uğruna dünyaya gönderdi. Mesih'in sayesinde Allah'a iman ediyorlar. Allah Mesih'i ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için imanlılar Allah'a iman ediyorlar, O'na umut bağlıyorlar (1:20-21).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Bu yüzden artık mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar (1:22).

Kurtuluş imanlıların ruhen yeniden doğmalarını içerir. Bu doğuş, ölümlü bir tohum değil, ölümsüz bir tohum olan Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmı neticesinde oldu (1:23).

İmanlılar Allah'ın kelâmıyla beslenirlerse büyüüp kurtuluşa ereyecekler (2:2).

İmanlılar seçilmiş bir nesil olarak şimdi merhamete erdiler (2:9-10).

İsa Mesih imanlıların günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, onlar artık günah işlemesinler, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı. Mesih'in yaralarıyla onlar iyi edildiler (2:24).

İmanlılar eskiden yolunu şaşırın koyunlar gibiydiler ama artık onları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndüler (2:25).

İmansız bir kocanın imanlı karısının ona tâbi olup olumlu hayat sürmesiyle karısının bir şey söylemesine gerek kalmadan Allah'a dönebilir (3:1-2).

Kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu kötüdür. 'Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?' (4:17-18).

Özet:

Kurtuluş, Baba'nın ezeli öngörüsüyle imanlıları seçmesi, Mukaddes Ruh'un onları İsa Mesih'e itaat etmeye yönlendirmesi ve İsa Mesih çarmıhta dökülen

kanının onları günahlarından arıtmasıyla gerçekleşir (1:2).

Semavî Baba büyük merhametiyle imanlıların yeniden doğmalarını sağlar. İsa Mesih'i ölümden dirilterek onları semada çürümeyen mirastan ibaret olan ebedî bir umuda kavuşturdu (1:3-4).

Allah onları kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir (1:5).

Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaklar (1:5).

İmanlılar imanlarının sonucu olarak canlarının kurtuluşuna nail oluyorlar (1:7-9).

Eski zaman peygamberleri imanlılara bahşedilen lütuf ve kurtuluş hakkında dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar. İçlerindeki Mesih'in Ruhu onlara Mesih'in çekeceği acıları ve ardından kavuşacağı ihtişamı bildirdi (1:10-11).

İmanlılara iletilen bilgilerle kendilerine değil, imanlılara hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu bilgileri imanlılara kurtuluş müjdesini verenler ilettiler (1:12).

Melekler bile kurtuluş müjdesiyle ilgili bu hakikatleri yakından görmeye büyük hasret duyarlar (1:12).

İmanlılar Allah'ın evlatlarıdır (1:14).

Kurtuluş imanlıların atalarından miras aldıkları boş hayattan kurtuluştur. Onları kurtaran altın ya da gümüş gibi fani şeyler değil, Mesih'in kıymetli kanıdır (1:18).

Allah daha kâinatı yaratmadan önce Mesih'e kurtarıcı vazifesini verdi. Bu ahir zamanda da O'nu imanlıların uğruna dünyaya gönderdi. Allah Mesih'i ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için imanlılar Allah'a iman ediyorlar (1:20-21).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Bu yüzden artık mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar (1:22).

Kurtuluş imanlıların ruhen yeniden doğmalarını içerir. Bu doğuş, ölümsüz bir tohum olan Allah'ın hayat veren ve ebediyen geçerli olan kelâmı neticesinde oldu (1:23).

İmanlılar Allah'ın kelâmıyla beslenirlerse büyüüp kurtuluşa ereyecekler (2:2).

Onları karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler (2:9).

İmanlılar bir zamanlar Allah'ın merhametinden mahrumdu; fakat şimdi merhamete erdiler (2:10).

İsa Mesih imanlıların günahlarını üstlenip çarmıhta öldü. Bunu, onlar artık günah işlemesinler, hak yolunda yaşasınlar diye yaptı (2:24).

İmanlılar Mesih'in yaralarıyla iyi edildiler (2:24).

İmanlılar eskiden yolunu şaşırıp koyunlar gibiydiler ama artık onları fedakâr bir çoban gibi güden ve kollayan Mesih'e döndüler (2:25).

İmansız bir kocanın imanlı karısının ona tâbi olup olumlu hayat sürmesiyle karısının bir şey söylemesine gerek kalmadan Allah'a dönebilir (3:1-2).

Kurtuluş müjdesine itaat etmeyenlerin sonu kötüdür. ‘Sâlih kişi bile zor kurtulacak. Öyleyse takvasız günahkâr nasıl kurtulacak?’ (4:17-18).

3/ Lütuf

“Bu kısa mektubu Silvanus’un yardımıyla yazdım. Onu itimada lâıyk bir mümin kardeş sayıyorum. Maksadım sizi cesaretlendirmektir. Mektubumda Allah’ın lütfundan bahsettim. Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyorum. Siz de bu lütfu bağı kalın (5:12).

“Semavî Babamız Allah sizi ezeli öngörüsüyle seçti, Mukaddes Ruh’un vasıtasıyla takdis etti. Çünkü İsa Mesih’e itaat etmenizi ve O’nun çarmıhta dökülen kanı vasıtasıyla günahlarınızdan arınmanızı istedi. Allah lütfunu ve selâmetini bol bol ihsan etsin!” (1:2).

“Eski peygamberler bahşedilen lütfan söz ettiler; bu kurtuluşla ilgili dikkatli incelemeler ve araştırmalar yaptılar” (1:10).

“Bu sebeple zihinlerinizi Allah’a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun. Umudunuzu tamamen İsa Mesih’in gelişinde bahşedilecek lütfu bağlayın” (1:13)

“Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz.” (3:7).

“Her biriniz Allah’ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah’ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz” (4:10).

“Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ ” (5:5).

“Allah daima lütfkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır” (5:10).

Özet:

Petrus’un kitapçığı yazmaktaki amacı Allah’ın hakikî lütfu hakkında şahitlik etmektir. İmanlılar bu lütfu bağı kalmalıdır (5:12).

Petrus Allah’ın lütfunu imanlılara bol bol ihsan etmesi için dua eder (1:2).

Eski peygamberler imanlıların kavuşacakları lütuf ve kurtuluşu önceden bildirdiler (1:10).

İmanlılar umutlarını tamamen İsa Mesih’in gelişinde onlara bahşedilecek lütfu bağlamalıdır (1:13).

İmanlı karı kocalar beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır (3:7).

Allah’ın çok yönlü lütfunu iyi kullanan imanlılar aldıkları ruhanî kabiliyetle birbirlerine hizmet etmelidirler (4:10).

İmanlılar birbirlerine alçakgönüllülükle davranmalıdır, çünkü ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ (5:5).

Allah daima lütüfkârdır. İmanlıların bir süre sıkıntı çekmelerinin ardından O eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır (5:10).

4/ Mesih inancına göre evlilik

İmanlı kadınlar kocalarına hürmet edip ailede önderlik yapmaya izin vermelidirler. “Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun” (3:1).

Kocaları imansız ise imanlı kadınlar onlara vaaz etmemelidir. İmansız kocalar, karılarının temiz ve hürmet dolu hayatlarını görerek Allah’a dönebilirler. “Bazılarınızın kocaları Allah’ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah’a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz. Temiz ve hürmet dolu hayatınızı görmeleri yeter” (3:1-2).

İmanlı kadınlar dış güzelliğinden çok ruhani güzelliğe önem vermelidirler. Hayatlarını Allah’a vakfetmiş ve umutlarını O’na bağlamış olarak , sakın ve yumuşak ruhun güzelliğine sahip olmalıdırlar. “Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, zarif giysiler gibi şeylerden gelmemeli. Bunlar sadece dış görünüşle ilgilidir. Asıl güzellik iç güzelliğidir, sakın ve yumuşak ruhun güzelliğidir. Bu güzellik hiç solmaz. Allah’ın gözünde çok değerlidir. Eski çağlarda hayatlarını Allah’a vakfetmiş ve umutlarını O’na bağlamış kadınlar böyleydi. Ruhani güzelliğe önem verirlerdi. Aynı zamanda kocalarına tâbiydiler. Mesela Sara, kocası İbrahim’e itaat ederdi, ona ‘Efendim’ diye hitap ederdi. Siz de hiçbir tehditten yılmadan iyi olanı yapın. O zaman Sara’nın kızları olursunuz” (3:3-6).

Petrus imanlı kocalara dönerek onların aynı şekilde hayatlarını Allah’a vakfedip O’na umut bağlamalarını istedi. İmanlı erkek karısını anlamaya çalışmalı. Hangi söz ve davranışların onu incittiğini bilmeli ve bunlardan uzak durmalı. Hangi söz ve davranışların onu sevindirdiğini öğrenmeli ve uygulamalıdır. Erkekler, karılarının kolayca kırıldığı bilincinde olmalı. Erkekler karılarına hürmet etmelidirler. Fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarını temin etmeli, onlar hakkında iyi konuşmalıdırlar. Onların ruhsal hayatlarını paylaşmalılar. Bu Allah’ın isteğidir. Onlarla “beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır”. Allah, karısına saygı göstermeyen imanlı erkeklerin dualarını reddedecek “Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz” (3:7).

Özet:

İmanlı kadınlar kocalarına hürmet edip ailede önderlik yapmaya izin vermelidirler (3:1).

İmanlı kadınlar imansız kocalarına vaaz etmemelidir. İmansız kocalar, karılarının temiz ve hürmet dolu hayatlarını görerek Allah’a dönebilirler (3:1-2).

İmanlı kadınlar dış güzelliğinden çok ruhani güzelliğe önem vermelidirler (3:3-5).

Erkekler, karılarının kolayca kırıldığı bilincinde olmalı (3:7).

Erkekler karılarına hürmet etmelidirler (3:7).

5/ Yerel kilise topluluğunun amacı ve düzeni

İmanlılar topluluğu imanlıları Allah'a hizmet etmek için hazırlamalıdır. "Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun" (1:13).

İmanlılar topluluğu umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahşedilecek lütfâ bağlayan insanlardan oluşur (1:13).

İmanlılar topluluğu Allah'a itaat eden, Allah'ın evlatlarından oluşur (1:14).

İmanlılar topluluğu onları halkı olmaya çağıran pak olan Allah'ın halkıdır. Bu sebeple topluluk yaptığı her şeyde kendisini pak tutmalıdır. "Nitekim Allah Tevrat'ta şöyle emrediyor: 'Ben pak olduğum gibi siz de pak olun' " (1:15-16).

İmanlılar topluluğu Allah'ı "semavî Baba" diye çağırıyor. İmanlılar topluluğu O'nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmamalıdır. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanlarını takva içinde geçirmelidir (1:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri hakikate itaat ederek kendilerini arıttılar. Şimdi mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar. Bu sebeple birbirlerini candan ve yürekten sevmelidirler (1:22).

İmanlılar topluluğunun üyeleri yeni doğmuş bebekler gibi olmalıdırlar. Yeni doğmuş bebekler nasıl sütü özlerse onlar da Allah'ın kelâmını öyle özlemelidir. Allah'ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla imanlılar topluluğu beslenmeli ki, büyüyüp kurtuluşa ersin (2:2).

Rab'bin iyiliğini tattıkları için imanlılar Rab İsa'ya yakınlaşmalıdır. Rab İsa imanlılar topluluğunun temel taşıdır. İmanlılar yaşayan taşlardır. Allah bu taşları ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. İmanlılar topluluğu bu ruhanî mabette İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunan rahipler topluluğudur. Topluluğun amacı Allah'a tapınmaktır. "Onun için Rab İsa'ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O'nu reddettiler; fakat Allah O'nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı. Sizler de O'nun gibisiniz, yaşayan taşlarsınız. Allah sizleri ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. Hayatlarını O'na vakfeden rahipler cemaatisiniz. İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunmalısınız" (2:4-5).

İmanlılar topluluğu seçilmiş bir nesil, ebedî Hükümdar'ın rahipleri, mukaddes millet, Allah'ın öz halkıdır. Topluluk üyeleri onları karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler. Topluluğun amacı Müjde'yi yaymaktır. "Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar'ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah'ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz" (2:9).

İmanlılar topluluğunun üyeleri iman etmeyenler arasında Allah'a layık olumlu bir hayat sürmelidirler. Hayırlı amellerini görerek onlara kötülük yakıştırıp iftira edenler Allah'ı yüceltecekler. Topluluğun amacı Allah'a layık olumlu bir hayat sürmektir. "İman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürün. Belki içlerinde kötülük yakıştırıp iftira edenleri vardır. Bırakın, onlar hayırlı amellerinizi görsünler. O zaman mahşer gününde Allah'ı yüceltecekler" (2:12).

Özet:

İmanlılar topluluğu imanlıları Allah'a hizmet etmek için hazırlamalıdır (1:13).

İmanlılar topluluğu umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahşedilecek lütfâ bağlayan insanlardan oluşur (1:13).

İmanlılar topluluğu Allah'a itaat eden, Allah'ın evlatlarından oluşur (1:14).

İmanlılar topluluğu onları halkı olmaya çağırarak pak olan Allah'ın halkıdır. Bu sebeple topluluk yaptığı her şeyde kendisini pak tutmalıdır (1:15-16).

İmanlılar topluluğu "Baba" diye çağırıldığı Zat'ın insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını hatırlayarak dünyadaki gurbet zamanlarını Allah korkusu içinde geçirmelidir (1:17).

İmanlılar topluluğunun üyeleri hakikate itaat ederek kendilerini arıttıkları için mümin kardeşlerini riyasızca sevebiliyorlar. Bu sebeple birbirlerini candan ve yürekten sevmelidirler (1:22).

İmanlılar topluluğu Allah'ın kelâmıyla beslenmeli ki, büyüyüp kurtuluşa ersin (2:2).

Rab'bin iyiliğini tattıkları için imanlılar topluluğunun üyeleri Rab İsa'ya yakınlaşmalıdır (2:4).

Rab İsa imanlılar topluluğunun temel taşıdır (2:4).

Topluluğun amacı Allah'a tapınmaktır. İmanlılar yaşayan taşlardır. Allah bu taşları ruhani bir mabet yapmak için kullanıyor. İmanlılar topluluğu bu ruhanî mabette İsa Mesih vasıtasıyla Allah'ı hoşnut eden ruhani kurbanlar sunan rahipler topluluğudur (2:5).

Topluluk üyeleri onları karanlıktan kendi harika nuruna çağırarak Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler. Topluluğun amacı Müjde'yi yaymaktır (2:9).

Topluluğun amacı Allah'a layık olumlu bir hayat sürmektir (2:12).

6/ Yerel kilise topluluğunda önderlik ve hizmet

İmanlılar topluluğu imanlıları Allah'a hizmet etmek için hazırlamalıdır. "Bu sebeple zihinlerinizi Allah'a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun" (1:13).

İmanlılar topluluğunun her bir üyesi birbirlerine hizmet etmek için Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahiptir. Bu ruhani kabiliyetler Allah'ın mesajını topluluğa iletmek ve birbirlerine hizmet etmek içindir. Bunları iyi bir şekilde kullanan topluluk İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirir. "Her biriniz Allah'ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah'ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz. Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah'ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah'ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığımız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getsin. İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih'e aittir. Âmin" (4:10-11).

İmanlılar topluluğunun önderleri sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın onlara emanet ettiği insanlara göz kulak olmalı, onları gözetmelidirler. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapmalıdırlar. Önderler Allah'ın onlara emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmamalıdırlar. Tersine, iyi hayatlarıyla onlara örnek olmalıdırlar. İmanlılar topluluklarını güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman Allah'ın isteğine göre hizmet eden önderlere hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek. "Cemaatinizin

önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih'in çektiği acılara şahit oldum. Mesih'in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum: Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah'ın istediği budur. Allah'ın emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun. Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek" (5:1-4).

Petrus gençleri önderlerin öğütlerine önem vermeye çağırır. Önder diye tercüme edilen "presbutros" kelimesi 'ihtiyar' anlamına gelebilir ama bunun yanı sıra kurul üyesi için kullanılır. Bir cemaatin bakımı ve diğer kurul üyeleriyle birlikte cemaatin sorunlarının çözümü için karar vermeye yükümlü kişidir. Buna göre genç diye tercüme edilen "neoteros" kelimesinin önder olmayan topluluk üyesi anlamına gelebileceği anlaşılır. Cemaatteki imanlılar önderlerin öğretişini kabul edip hayatlarına uygulamaları gerekir. Dik kafalı olmamalıdır. Diğer imanlılara karşı da alçakgönüllü olmayı kabul etmeleri lazım. "Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: 'Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder' " (5:5).

Özet:

İmanlılar topluluğu imanlıları Allah'a hizmet etmek için hazırlamalıdır (1:13).

İmanlılar topluluğunun her bir üyesi Allah'ın mesajını topluluğa iletme ve birbirlerine hizmet etmek için Allah'ın lütfettiği bir ruhani kabiliyete sahiptir. Bunları iyi bir şekilde kullanan topluluk İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirir (4:10-11).

Topluluğun önderleri sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah'ın onlara emanet ettiği insanlara göz kulak olmalıdır. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapmalıdırlar (5:2).

Önderler Allah'ın onlara emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmamalıdır. Tersine, iyi hayatlarıyla onlara örnek olmalıdır (5:3).

İmanlılar topluluklarını güden önderlerin başı Mesih'tir. Mesih tekrar geldiği zaman Allah'ın isteğine göre hizmet eden önderlere hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek (5:4).

Cemaatteki imanlılar önderlerin öğretişini kabul edip hayatlarına uygulamaları gerekir. Dik kafalı olmamalıdır. Diğer imanlılara karşı da alçakgönüllü olmayı kabul etmeleri lazım (5:5).

7/ Allah için yaşamak konusundaki İsa'nın emirleri

İmanlılar zihinlerini Allah'a hizmet etmek için hazırlamalı, tetikte olmalıdırlar (1:13). İsa buna günlük hayattan bir örnekle açıklar: "Bu, seyahate çıkmadan evini kölelerine emanet eden adama benzer. Adam kölelerini evinden sorumlu kılar, hepsine birer vazife verir. Kapıya bakan köleye her zaman tetikte olmasını tembihler. Ben de aynısını söylüyorum" (Markos 13:34).

Umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahsedilecek lütfâ bağlamalıdır (1:13). İsa bu umudu şöyle açıklar: "Semavî Babam'ın evinde kalacak çok yer vardır. Öyle olmasa söyledim. 'Oraya yer hazırlamak için gideceğim' der miydim? Gidip yer hazırladıktan sonra geri döneceğim. Benim bulunduğum yerde olabilmeniz için gelip sizi yanıma alacağım" (Yuhanna 14:2-3).

İmanlılar Allah'ın evlatları oldukları için Allah'a itaat etmelidirler (1:14). İsa insanların Allah'ın evlatları olmak için Allah gibi davranmaları gerektiğini açıklar: "Fakat siz düşmanlarınızı sevin, onlara iyilik yapın ve karşılık beklemeden ödünç verin. Böylece mükâfatınız büyük olur, Yüceler Yücesi Allah'ın evlatları olursunuz. Çünkü Allah nankör ve zalim kişilere bile inayet eder. Semavî Babanız merhametli olduğu gibi siz de merhametli olun" (Luka 6:35).

Allah'ın mukaddes ve pak olduğu için imanlıların mukaddes olup pak bir hayat sürmeleri lazımdır (1:15-16). İsa aynı konuyu vurguladı: "Velhasıl, semavî Babanız kâmil olduğu gibi siz de kâmil olun" (Matta 5:48).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttıkları için birbirlerini candan ve yürekten sevmelidirler (1:22). Birbirlerini sevmeye gerekliliği İsa'nın en çok önem verdiği emirdir (Yuhanna 3:21; Yuhanna 8:32; Yuhanna 16:13; Yuhanna 17:17; Yuhanna 13:34-35).

İmanlılar ruhen yeniden doğdukları için artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, ifiradan uzak durmalıdırlar (2:1). Bu günahlardan uzak durulması İsa'nın öğretisinde de vurgulanır (Matta 22:18; Matta 23:28; Markos 7:20-23; Luka 12:1). İsa yeniden doğmanın gerekliliğini vurgular (Yuhanna 3:3-8).

İmanlılar yeni doğmuş bebekler gibi olmalı. Onlar nasıl sütü özlerse imanlılar da Allah'ın kelâmını öyle özlemeli. Katıksız süte benzeyen Allah'ın kelâmıyla beslenmeli ki, büyüüp kurtuluşa ersinler (2:2-3). İsa'nın sözleri Allah'ın kelâmıyla aynı önemi taşır. İmanlılar İsa'nın sözlerine göre yaşamalıdır (Matta 24:35; Markos 8:38; Yuhanna 14:23; Yuhanna 15:7; Matta 28:19-20).

İmanlılar onları karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler (2:9-10) İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Dünyanın her yanına gidin, kurtuluş müjdesini herkese vazedin. Her kim inanır ve vaftiz olursa kurtulacak. Ancak inanmayanlar mahkûm olacaktır (Markos 16:15-16).

İmanlıların iman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürmeleri lazım. Onlara kötülük yakıştırıp iftira edenler hayırlı amellerini görsünler ve Allah'ı yüceltsinler (2:12). Petrus'un bu öğretisi İsa Mesih'in şu emrine dayanır: "Aynı şekilde sizin ışığınız da bütün insanları aydınlatmalıdır. Böylece herkes hayırlı amellerinizi görecek ve semavî Babanız'a hamededecek" (Matta 5:16).

İmanlıların Rab adına her insanî müesseseye tâbi olmaları gerekir. İmparatora ve valilere tâbi olmaları istenir (2:13-14,17). Petrus'un bu öğretisi İsa'nın şu öğretiğine dayanır: "Onlar, 'Sezar'ın' diye cevap verdiler. O zaman İsa, 'O halde Sezar'ın hakkını Sezar'a, Allah'ın hakkını Allah'a verin!' dedi" (Matta 22:21).

İmanlılar iyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarmalıdırlar. Bunu yaparlarsa Allah'ın istediğini yapmış olurlar (2:15). Petrus'un

bu öğretişi İsa Mesih'in şu emrine dayanır: "Aynı şekilde sizin ışığınız da bütün insanları aydınlatmalıdır. Böylece herkes hayırlı amellerinizi görecek ve semavî Babanız'a hamededecek" (Matta 5:16). "Fakat siz düşmanlarınızı sevin, onlara iyilik yapın ve karşılık beklemeden ödünç verin. Böylece mükâfatınız büyük olur, Yüceler Yücesi Allah'ın evlatları olursunuz. Çünkü Allah nankör ve zalim kişilere bile inayet eder. Semavî Babanız merhametli olduğu gibi siz de merhametli olun" (Luka 6:35-36).

İmanlılar hür insanlar olarak yaşamalıdır. Oysa hürriyetlerini kötülük yapmak için bahane etmemelidirler. Allah'ın kullarına lââyık bir hayat sürmelidirler (2:16). İmanlılar İsa'nın kınadığı din âlimleri gibi olmamalıdır. "Vay halinize ikiyüzlü din âlimleri ve Ferisiler! Badanalı mezarlar gibisiniz. Bu mezarlar dıştan güzel görünür, fakat içleri ölü kemikleri ve murdarlıkla doludur. Aynı şekilde siz de dıştan sâlih görünüyorsunuz, fakat içiniz ikiyüzlülük ve kötülükle doludur" (Matta 23:27-28). "İsa onlara, 'Sizi ikiyüzlüler!' dedi. 'Yeşaya Peygamber'in sizin hakkınızda söylediği şu sözler ne kadar doğrudur! 'Bu halk beni dudaklarıyla sayar, fakat kalpleri benden uzaktır' " (Markos 7:6).

İmanlılar herkese hürmet etmelidirler (2:17). İsa dolaylı olarak aynı emri vurgulamıştır: " 'Ebedî hayata sahip olmak istiyorsan Allah'ın emirlerini yerine getir.' Adam, 'Hangi emirleri?' diye sordu. Bunun üzerine İsa şöyle dedi: 'Adam öldürme, zina etme, hırsızlık yapma, yalan yere şahitlik etme, annene babana hürmet et' ve 'komşunu kendini sevdiğin gibi sev' " (Matta 19:17-19).

İmanlılar mümin kardeşlerini sevmelidirler (2:17). Petrus bu emri bizzat İsa'dan duymuştu: "Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Birbirinizi benim sizi sevdiğim gibi sevin. Birbirinizi severseniz herkes benim şakirtlerim olduğunuzu anlayacaktır" (Yuhanna 13:35-36).

İmanlılar Allah'tan korkmalıdır (2:17). Petrus bu emri bizzat İsa'dan duymuştu: "Dostlarım, şunu söyleyeyim, insanlardan korkmayın. Bedeni öldürebilirler, fakat ondan fazlasını yapamazlar. Esas kimden korkmanız gerektiğini söyleyeyim. Sizi öldürüp cehenneme atma gücü olan Allah'tan korkmalısınız. Evet, diyorum, esas korkmanız gereken Allah'tır" (Luka 12:4-5).

Köle olan imanlılar efendilerine tâbi olup tam saygı göstermelidirler. Efendileri iyi ve nazik de olsa insafsız da olsa hürmeti eksik etmemelidirler (2:18). Petrus'un bu emri İsa'nın genel öğretiğine dayanır. İsa'nın bu konuda öğrettiği İncil'de yazılı değildir.

Haksız yere acı çeken imanlı, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur. Ama imanlılar suç işlediklerinden dolayı dayak yer ve buna sabrederlerse, övünecek bir şey yok. Fakat iyilik yaptıkları halde acı çekip sabrederlerse, Allah'ın lütfuna nail olurlar. Allah onları bunun için çağırdı. Onların örneği İsa Mesih'tir. O onların uğruna acı çekti. Onlar da O'nun izinden gitmelidirler (2:19-21). Petrus haksız yere acı çekme konusunu öğrettiklerine değil, doğrudan İsa'nın yaptığına dayandırır.

İmanlı kadınlar kocalarına tâbi olmalıdırlar (3:1). İmanlı erkekler karılarıyla anlayış içinde yaşamalıdırlar. Karılarına saygı göstermeleri lazımdır. Bunu yaparlarsa,

dua etmelerine engel kalmaz (3:7). İncil kayıtlarına baktığımızda İsa Mesih'in evlilik ve kadının ile erkek yerleri hakkında çok az öğrettiğini görürüz. Bu tür öğretileri Kutsal Ruh'un havarilere tam hakikate yol göstermesine bıraktığı görülür. "Yardımcı, yani Hakikat Ruhu gelince yol gösterip sizi tam hakikate kavuşturacak. Çünkü kendi adına konuşmayacak. Sadece işittiğini söyleyecek ve gelecekte olacakları bildirecek. O benden aldıklarını bildirecek ve böylece beni yüceltecek. Size, 'O benden aldıklarını bildirecek' dedim. Çünkü semavî Babam'ın nesi varsa benimdir" (Yuhanna 16:14-16). Yine de İsa'nın boşanmakla ilgili öğretisinin evliliği korumak niteliğini taşıdığı görülür: "Bazı Ferisiler İsa'nın yanına geldi. O'nu kendi sözleriyle tuzağa düşürmek niyetindeydiler. "Bir adamın herhangi bir sebeple karısını boşaması caiz midir?" diye sordular. İsa şöyle cevap verdi: "Başlangıçta Allah insanları 'erkek ve dişi olarak yarattı.' Bunu Tevrat'ta okumadınız mı? Allah şöyle dedi: 'Bu sebeple adam annesini babasını bırakacak, karısıyla birleşecek, ikisi tek beden olacak.' Onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Allah'ın birleştirdiğini hiç kimse ayırmasın" (Matta 19:3-6).

İmanlılar aynı düşüncede birleşmelidirler (3:8). İncil kayıtlarına baktığımızda İsa Mesih'in imanlılar topluluğu ve oradaki ilişkiler hakkında çok az öğrettiğini görürüz. Bu tür öğretileri Kutsal Ruh'un havarilere tam hakikate yol göstermesine bıraktığı görülür. "Yardımcı, yani Hakikat Ruhu gelince yol gösterip sizi tam hakikate kavuşturacak. Çünkü kendi adına konuşmayacak. Sadece işittiğini söyleyecek ve gelecekte olacakları bildirecek. O benden aldıklarını bildirecek ve böylece beni yüceltecek. Size, 'O benden aldıklarını bildirecek' dedim. Çünkü semavî Babam'ın nesi varsa benimdir" (Yuhanna 16:14-16). Yine de İsa imanlıların birbirlerini affetmek ve bunun imanlı topluluğunda nasıl düzenlenmesi gerektiğini Matta bölüm 18'de açıklar: "Eğer mümin kardeşin sana karşı günah işlerse gidip yanlışını göster. Mesele ikinizin arasında kalsın. Eğer seni dinlerse onu kazanmış olursun. Fakat dinlemezse bir ya da iki kişiyi yanına al, tekrar onunla görüş; böylece 'her suçlama iki ya da üç şahitle desteklenmelidir.' Onları dinlemeyi reddederse, meseleyi cemaate bildir. Cemaati de dinlemezse, onu putperestlerle ya da vergicilerle aynı kefeye koy" (Matta 18:15-17). Konu şakirtlerin İsa'ya "Semavî Hükümranlık'ta en büyük kimdir?" sormalarıyla açılır. İsa'nın cevabı Petrus'un öğretilerine temel sağlamak niteliğinde: "Bana iman eden şu mütevazı şakirtlerden birini yoldan çıkarmanın vay haline!" (Matta 18:6).

İmanlılar birbirlerine dert ortağı olmalı, birbirlerini kardeşçe sevmeli ve şefkatli olmalıdırlar (3:8). Petrus'un bu öğretisi İsa Mesih'in öğretilerine dayanır: "Eğer sadece sizi sevenleri severseniz, bu itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar bile onları sevenleri sever! Eğer sadece iyilik yapanlara iyilik yaparsanız bu itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar da aynısını yapar. İnsanlara ödünç verdiğinizde hep karşılık beklerseniz bu itibar kazandırır mı? Hayır, çünkü günahkârlar da verdiklerini geri almak şartıyla diğer günahkârlara ödünç verirler. Fakat siz düşmanlarınızı sevin, onlara iyilik yapın ve karşılık beklemeden ödünç verin. Böylece mükâfatınız büyük olur, Yüceler Yücesi Allah'ın evlatları olursunuz. Çünkü Allah nankör ve zalim kişilere bile

inayet eder. Semavî Babanız merhametli olduğu gibi siz de merhametli olun” (Luka 6:32-36)

İmanlılar kötülüğe kötülükle karşılık vermememeli, kendilerine sövenlere sövmemelidir. Tersine onlara hayırdua etmelidirler (3:9). Petrus’un bu öğretisi İsa Mesih’in öğretiğine dayanır: “Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size! Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır. Sevinin, çünkü sizden önce yaşamış peygamberlere de böyle zulmettiler” (Matta 5:11-12). “ ‘Göze göz, dişe diş’ emrini duydunuz. Fakat ben şunu diyorum, kötülük yapana karşılık vermeyin. Sağ yanağına vurana öteki yanağını da uzat. Senden davacı olup gömleğini almak isteyene abanı da ver. Seni bin adım yürümeye zorlayanla iki bin adım yürü. Senden dileyene ver. Ödünç isteyen den yüz çevirme. Fakat ben şunu diyorum, düşmanlarınızı sevin. zulmedenler için dua edin (Matta 5:38-41,44).

İmanlılar hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isterlerse, dillerine hâkim olmalıdırlar. Ağızlarından kötü söz çıkmasın, yalan söylemesinler. Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsınlar. Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsınlar. Çünkü Rab böyle davrananları gözetir, onların yakarışlarına kulak verir (3:10-12). İsa, insanın kötü yüreğinden çıkan kötülükleri hakkında uyarır: “Biliyorsunuz, ağızdan giren her şey mideye iner, oradan da dışarı atılır. Fakat ağızdan çıkan sözler insanın kalbinden doğar. İşte insan bu şekilde kirlenir. Bunu söylüyorum, çünkü fesat, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan ve iftira hep kalpten doğar. İnsanı kirleten şey, bu kötülüklerdir. Fakat elleri dini kaidelere göre yıkamadan yemek yemek, insanı kirletmez’ ” (Matta 15:16-20). Doğru konuşmanın önemini vurgular: “Yine atalarımıza, ‘Yeminini bozma’ ve ‘Rab’bin huzurunda verdiği sözünü yerine getir’ dendiğini duydunuz. Fakat ben şunu diyorum, birine söz verdiğinizde onu yeminle pekiştirmeyin. Sema üzerine yemin etmeyin, çünkü sema Allah’ın tahtıdır. Yeryüzü üzerine de yemin etmeyin, çünkü yeryüzü Allah’ın ayağını koyduğu taburedir... ‘Evet’ demek için sadece ‘evet’, ‘hayır’ demek için sadece ‘hayır’ deyin, yeter. Bundan fazlası Şeytan’dandır” (Matta 5:33-37). “Tuz faydalıdır. Ancak tuz etkisini kaybederse, artık işe yaramaz. İçinizde tuz olsun. Birbirinizle barış içinde yaşayın” (Markos 9:50). Pavlus İsa’nın bu öğretisini imanlıların başkalarıyla konuşma şekline uygular: “Konuşmalarınız tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufkâr olsun. O zaman herkese gereken cevabı verebilirsiniz” (Koloseliler 4:6).

İmanlılar insanların tehditlerinden korkmamalı, onlardan ürkmemelidirler (3:14). İsa bunu konuyu çarpıcı bir şekilde vurgular: “Şakirt hocası gibi, köle de efendisi gibi muamele görmeye razı olmalıdır. Eğer insanlar evin efendisi olan bana Baalzevul, yani Şeytan diyorlarsa, evin halkı olan sizlere daha da kötüsünü söyleyecekler. Bu yüzden insanlardan korkmayın. Örtülü olan her şey açığa çıkarılacak, gizli olan her şey bilinecektir. gizlide söylediğim her şeyi halka açıkça söyleyin. Kulağınıza fısıldadığım sözleri damlardan bağıracak duyurun. İnsanlar bedeni öldürebilir, fakat ruhu öldüremezler. Öyleyse onlardan korkmayın. Allah’tan korkun. O, hem bedeni hem ruhu cehennemde helâk etmeye muktedir. İki serçe ancak bir metelik eder. Fakat bu

küçücük kuşların teki bile semavî Babamız'ın rızası olmadan ölmez. Allah başınızdaki saç tellerinin sayısını bile bilir. Onun için korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz. İnsanların önünde bana iman ettiğini ikrar eden ben de semavî Babam'ın önünde ikrar edeceğim. Fakat insanların önünde beni inkâr edenleri ben de semavî Babam'ın önünde inkâr edeceğim” (Matta 10:25-33).

İmanlılar kalplerinde Mesih'e özel bir yer vermeli (3:15). Petrus'un bu öğretisi İsa'nın şu sözlerine dayanır: “Ben asmayım, siz dallarsınız. Bende kalırsanız ve ben sizde kalırsam çok meyve verirsiniz. Benden ayrı olarak hiçbir şey yapamazsınız” (Yuhanna 15:5).

İmanlılar Mesih'in Rab olduğunu anlamalıdır (3:15). Petrus'un bu öğretisi İsa'nın şu sözlerine dayanır: “Siz bana, ‘Hocamız’, ‘Efendimiz’ diye hitap ediyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü öyleyim. Ben Efendiniz ve Hocanız olduğum halde ayaklarınızı yıkıyorsam, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Bunu örnek olmak için yaptım. Siz de başkalarına, benim hizmet ettiğim gibi hizmet edin (Yuhanna 13:13-15). Tomas dirilimiş İsa'yla karşılaşırken bunu ikrar etti ve İsa onun ikrarını kabul etti: “Sonra Tomas'a dönüp, ‘Parmağını uzat. Ellerime bak, elini uzatıp böğrüme koy. Şüphe duymayı bırak ve iman et!’ dedi. Tomas O'na, ‘Rabbim ve Allahım!’ diye karşılık verdi. O zaman İsa ona, ‘Beni gördüğün için mi iman ettin? Beni görmeden iman edenlere ne mutlu!’ dedi” (Yuhanna 20:27-29). İsa kendisini görmemiş olanların aynı ikrarda bulunmalarını ister.

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar. İmanlı olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir. Böyle yaparlarsa insanların arzuladığı şeylerin peşinden gitmezler. Hayatlarının geri kalanını Allah'ın isteğine göre yaşarlar (4:1-2). Petrus'un bu öğretisi İsa Mesih'in öğretilerine dayanır: “Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size! Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır. Sevinin, çünkü sizden önce yaşamış peygamberlere de böyle zulmettiler” (Matta 5:11-12).

Her şeyin sonu yaklaştığı için imanlılar akıllı olmalı, dua etmek için ayık kalmalıdır (4:7). İsa'nın bahçede söyledikleri daha Petrus'un kulaklarında çınlıyor olsa gerek: “Şakirtlerinin yanına dönünce onları uyumuş buldu. Petrus'a, ‘Benimle bir saat uyanık kalamadınız mı?’” dedi. ‘Uyanık kalın, ayartılmamak için dua edin. Doğru olanı yapmaya isteklisiniz, fakat bedenleriniz zayıftır’ ” (Matta 26:40-41).

En önemlisi, birbirlerini yürekten sevmelidirler. Çünkü sevgi birçok günahı örter (4:8). Petrus Süleyman'ın Mesellerindeki “Nefret çekişmeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar” ayetine değinir (10:12). Petrus'un öğretisi İsa Mesih'in şu sözüne dayanır: “Size yeni bir emir veriyorum: Birbirinizi sevin. Birbirinizi benim sizi sevdiğim gibi sevin. Birbirinizi severseniz herkes benim şakirtlerim olduğunuzu anlayacaktır” (Yuhanna 13:34-35). İsa barışmanın ve bağışlamanın önemini şu çarpıcı sözlerle vurgular: “Mabette, sunakta adağını sunarken birinin senden şikâyetçi olduğunu hatırlarsan ne yapacaksın? Adağını orada bırak, git önce o kişiyle barış. Sonra gel adağını sun” (Matta 5:23-24). “Evet, eğer insanların yaptığı kötülükleri bağışlarsanız

semavî Babanız da sizi bağışlayacaktır. Fakat bağışlamazsanız o zaman semavî Babanız da sizi bağışlamayacaktır” (Matta 6:14-15).

Şikayet etmeden birbirlerine karşı misafirperver olmalıdırlar (4:9). Petrus bu öğretişi verirken İsa'nın misafirperverliğini hatırlamış olsa gerek: “Akşama doğru on iki havari İsa'ya gelip şöyle dediler: ‘İnsanlara söyle de dağılsınlar. Burası تنها bir yer. Gidip çevre köylerde ve çiftliklerde kendilerine yiyecek ve yatacak yer bulsunlar.’ Fakat İsa şakirtlerine, ‘Onlara siz yiyecek verin’ dedi. Şakirtler, ‘Bizde sadece beş ekmek ve iki balık var’ ” (Luka 9:12-13). Dirilmiş İsa aynı misafirperverliği gösterdi: ‘İsa onlara, ‘Gelin, yemek yiyin’ dedi. Şakirtlerden hiçbiri O'na, ‘Sen kimsin?’ diye sormaya yeltenmedi. Çünkü O'nun Rab olduğunu biliyorlardı. İsa gidip ekmek aldı ve onlara verdi. Ayrıca onlara balık da verdi” (Yuhanna 21:12-13).

Her imanlı bir ruhanî bir kabiliyete sahiptir. İmanlılar kabiliyetlerini birbirlerine hizmet etmek için kullanmalıdırlar. Böylece yaptıkları her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah'a izzet getirsin (4:10-11). İsa hem kendi örneğiyle hem de öğretişiyle hizmet etme önemini gösterir: “İsa onlara şöyle dedi: ‘Krallar halklarına tahakküm eder, ileri gelenleri de halka ‘Velinimetimiz’ dedirtirler. Fakat siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun. Kim daha üstün? Sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Fakat ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum’ ” (Luka 22:25-27). “Sadık ve akıllı bir köle düşünün. Efendisi onu diğer kölelerin başına getirir ve onlara zamanında yiyecek vermekle vazifelendirir. Efendisi eve döndüğünde iş başında bulacağı o köleye ne mutlu! Emin olun, efendisi onu bütün mallarının başına koyacak” (Matta 24:45-47). İsa Mesih doğrudan ruhanî mevhibelere bahsetmez. Oysa imanlıların hayatında Mukaddes Ruh'un önemini vurgular: “Hangi baba ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse yılan verir? Ya da yumurta isterse akrep verir? Siz kötü yürekli olsanız bile çocuklarınıza güzel hediyeler vermeyi biliyorsunuz. Öyleyse semavî Baba kendisinden dileyenlere mutlaka Mukaddes Ruh'u da verecektir” (Luka 11:11-13).

İmanlılar çektikleri sıkıntılarla imtihan ediliyorlar. Başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdırlar. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler. Mesih ihtişam içinde geri geldiğinde sevinip coşacaklar. Mesih'in şakirtleri oldukları için hakarete uğrarlarsa kendilerini mutlu saymalıdırlar. Çünkü Allah'ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerlerindedir (4:12-14). İsa Mesih aynı konuyu şu çarpıcı sözlerle vurgular: “ ‘Doğru olanı yaptığı için zulüm görenlere ne mutlu! Çünkü Semavî Hükümler onlarıdır. Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size! Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük olacaktır. Sevinin, çünkü sizden önce yaşamış peygamberlere de böyle zulmettiler’ ” (Matta 5:10-12).

İmanlılar Mesih'in izleyicileri oldukları için acı çekerlerse bundan utanmamalıdırlar. Aksine, Mesih'in adıyla anıldıkları için Allah'a hamdetsinler (4:16). Petrus'un öğretisinin İsa Mesih'ine dayandığı görülür: “ ‘Peşimden geldiğiniz için insanlar hakaret edecekler, zulmedecekler. Yalan yere türlü türlü kötü sözler söyleyecekler. O zaman ne mutlu size! Sevinçle coşun, çünkü semada mükâfatınız büyük

olacaktır. Sevinin, çünkü sizden önce yaşamış peygamberlere de böyle zulmettiler' ” (Matta 5:10-12).

Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çeken imanlılar, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır (4:19). İsa acı çekecek olan şakirtlerine hem Allah hem de kendisine güvenmeyi emretti. “İsa şakirtlerine şöyle dedi: ‘Yüreğiniz sıkılmasın. Allah'a iman edin. Bana da iman edin’ ” (Yuhanna 14:1). “Sözlerime kulak verin. Öyle bir zaman geliyor ki, hepimiz dağılıp evlerinize döneceksiniz; beni yalnız bırakacaksınız. Bunun zamanı geldi bile. Fakat ben yalnız değilim, çünkü semavî Baba benimle birliktedir. Bunları, benim sayemde selâmete kavuşasınız diye söyledim. Bu dünyada sıkıntı çekeceksiniz. Fakat cesur olun! Çünkü ben dünyayı yendim” (Yuhanna 16:32-33).

Önder olmayan, imanda ve yaşta daha genç imanlılar önderlerine tâbi olmalıydılar (5:5). İncil kayıtlarına baktığımızda İsa Mesih'in imanlılar topluluğundaki ilişkiler hakkında çok az öğrettiğini görürüz. Bu tür öğretişleri Kutsal Ruh'un havarilere tam hakikate yol göstermesine bıraktığı görülür. “Yardımcı, yani Hakikat Ruhu gelince yol gösterip sizi tam hakikate kavuşturacak. Çünkü kendi adına konuşmayacak. Sadece işittiğini söyleyecek ve gelecekte olacakları bildirecek. O benden aldıklarını bildirecek ve böylece beni yüceltecek. Size, ‘O benden aldıklarını bildirecek’ dedim. Çünkü semavî Babam'ın nesi varsa benimdir” (Yuhanna 16:14-16). Yine de İsa'nın yumuşak huylu olmanın önemini vurguladığı görülür: “Yumuşak huylu olanlara ne mutlu! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar!” (Matta 5:5).

İmanlılar birbirlerine alçakgönüllülikle davranmalıydılar. “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder” (5:5). İsa'nın yumuşak huylu olmanın önemini vurguladığı görülür: “Yumuşak huylu olanlara ne mutlu! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar!” (Matta 5:5).

İmanlılar Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olmalıydılar. Allah da zamanı geldiğinde onları yüceltecektir (5:6). İsa bu konuda kendisini örnek gösterir, şakirtlerine bu örneğe göre davranmayı emreder: “Benim boyunduruğumu takın ve benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huyluyum, alçakgönüllüyüm. Sayemde gönül rahatlığına kavuşursunuz” (Matta 11:29). Petrus bu konudaki öğretişini İsa'nın şu sözünden almış olabilir: “Büyüklik taslayan herkes küçük düşürülür. Alçakgönüllü olan ise el üstünde tutulur” (Luka 14:11).

İmanlılar bütün kaygılarını Allah'a havale etmelidirler. Allah onları kayırır (5:7). Petrus'un öğretişini İsa Mesih'in bu konudaki öğretişine dayanır: “Bu yüzden derim ki yiyecek, içecek ve giyecek için kaygılanmayın. Hayatınız yemekten, bedeniniz de giyecekten daha önemlidir... Velhasıl ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’, ‘Ne giyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. Allah'ı tanımayanlar hep böyle şeyleri düşünüp dururlar. Fakat semavî Babanız bunlara muhtaç olduğunuzu bilir. Siz Allah'ın Hükümranlığı'na ve hak yoluna öncelik verin. O zaman diğer her şey verilecektir.” (Matta 6:25; 31-33).

İblis saldırınca imanlılar ona direnmelidirler. Bilmelidirler ki, dünyanın her yerindeki imanlı kardeşleri aynı sıkıntılardan geçiyor. Lütüfkâr olan Allah Mesih vasıtasıyla onları ebedî izzetine ortak olmaya çağırılmaktadır. Bir süre sıkıntı

çekecekler. Fakat ardından Allah eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır (5:9-10). Petrus'un öğretisi İsa Mesih'in bu konudaki öğretiğine dayanır: "Bakın, Şeytan'ın emrindeki cinler, yılanlara ve akreplere benzer. Ben bunları ayak altına alma yetkisini verdim. Düşmanınız Şeytan'a galip geleceksiniz. hiçbir şey zarar veremeyecek" (Luka 10:19).

Özet:

İmanlılar zihinlerini Allah'a hizmet etmek için hazırlamalı, tetikte olmalıdırlar (1:13; Markos 13:34).

Umutlarını tamamen İsa Mesih'in gelişinde onlara bahsedilecek lütfâ bağlamalıdırlar (1:13; Yuhanna 14:2-3).

İmanlılar Allah'ın evlatları oldukları için Allah'a itaat etmelidirler (1:14; Luka 6:35).

Allah'ın mukaddes ve pak olduğu için imanlıların mukaddes olup pak bir hayat sürmeleri lazımdır (1:15-16; Matta 5:48).

İmanlılar hakikate itaat ederek kendilerini arıttıkları için birbirlerini candan ve yürekten sevmelidirler (1:22; 2:17; 4:8; Yuhanna 3:21; Yuhanna 8:32; Yuhanna 16:13; Yuhanna 17:17; Yuhanna 13:34-35).

İmanlılar ruhen yeniden doğdukları için artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülükten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durmalıdırlar (2:1; Yuhanna 3:3-8; Matta 22:18; Matta 23:28; Markos 7:20-23; Luka 12:1).

İmanlılar yeni doğmuş bebekler gibi olmalı. Onlar nasıl sütü özlerse imanlılar da Allah'ın kelâmını öyle özlemeli. Katıksız süte benzeyen Allah'ın kelâmıyla beslenmeli ki, büyüyüp kurtuluşa ersinler (2:2-3; Matta 24:35; Markos 8:38; Yuhanna 14:23; Yuhanna 15:7).

İmanlılar onları karanlıktan kendi harika nuruna çağırın Allah'ın faziletlerini ilan etmek için seçildiler (2:9-10; Markos 16:15-16).

İmanlıların iman etmeyenler arasında olumlu bir hayat sürmeleri lazım. Onlara kötülük yakıştırıp iftira edenler hayırlı amellerini görsünler ve Allah'ı yüceltsinler (2:12; Matta 5:16).

İmanlıların Rab adına her insanî müesseseye tâbi olmaları gerekir. İmparatora ve valilere tâbi olmaları istenir (2:13-14,17; Matta 22:21).

İmanlılar iyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarmalıdırlar. Bunu yaparlarsa Allah'ın istediğini yapmış olurlar (2:15; Matta 5:16; Matta 35-36).

İmanlılar hür insanlar olarak yaşamalıdırlar. Oysa hürriyetlerini kötülük yapmak için bahane etmemelidirler. Allah'ın kullarına lâıyk bir hayat sürmelidirler (2:16; Matta 23:27-28; Markos 7:6).

İmanlılar herkese hürmet etmelidirler (2:17; Matta 19:17-19).

İmanlılar Allah'tan korkmalıdırlar (2:17; Luka 12:4-5).

Haksız yere acı çeken imanlı, vicdan namına Allah'a itaat edip buna katlanırsa, Allah'ın lütfuna nail olur. Onların örneği İsa Mesih'tir. O onların uğruna acı çekti. Onlar da O'nun izinden gitmelidirler (2:19-21).

İmanlı kadınlar kocalarına tâbi olmalıdırlar (3:1; Yuhanna 16:14-16; Matta 19:3-6).

İmanlı erkekler karılarıyla anlayış içinde yaşamalıdırlar. Karılarına saygı göstermeleri lazımdır (3:7; Yuhanna 16:14-16; Matta 19:3-6).

İmanlılar aynı düşüncede birleşmelidirler (3:8; Yuhanna 16:14-16; Matta 18:15-17; Matta 18:6).

İmanlılar birbirlerine dert ortağı olmalı, birbirlerini kardeşçe sevmeli ve şefkatli olmalıdırlar (3:8; Luka 6:32-36; Yuhanna 13:34-35).

İmanlılar kötülüğe kötülükle karşılık vermememeli, kendilerine sövenlere sövmemelidir. Tersine onlara hayırdua etmelidirler (3:9; Matta 5:11-12; Matta 5:38-41,44).

İmanlılar hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isterlerse, dillerine hâkim olmalıdırlar (3:10-12; Matta 15:16-20; Matta 5:33-37).

İmanlılar insanların tehditlerinden korkmamalıdır (3:14; Matta 10:25-33).

İmanlılar kalplerinde Mesih'e özel bir yer vermeli (3:15; Yuhanna 15:5).

İmanlılar Mesih'in Rab olduğunu anlamalıdırlar (3:15; Yuhanna 13:13-15; Yuhanna 20:27-29).

İmanlılar acı çekmeye hazırlıklı olmalıdırlar (4:1-2; Matta 5:11-12).

Her şeyin sonu yaklaştığı için imanlılar akıllı olmalı, dua etmek için ayık kalmalıdırlar (4:7; Matta 26:40-41).

Şikayet etmeden birbirlerine karşı misafirperver olmalıdırlar (4:9; Luka 9:12-13).

Her imanlı ruhanî bir kabiliyete sahiptir. İmanlılar kabiliyetlerini birbirlerine hizmet etmek için kullanmalıdırlar (4:10-11; Luka 22:25-27; Matta 24:45-47).

İmanlılar sıkıntı çekince sıkıntılılarla imtihan edildiklerini bilmeli, başlarına garip bir şey geliyormuş gibi şaşmamalıdırlar. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektikleri için sevinmelidirler (4:12-14; Matta 5:10-12).

İmanlılar Mesih'in izleyicileri oldukları için acı çekerlerse bundan utanmamalıdırlar. Aksine, Mesih'in adıyla anıldıkları için Allah'a hamdetsinler (4:16; Matta 5:10-12).

Allah'ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çeken imanlılar, iyi amellerle canlarını Yaradan'a emanet etsinler (4:19; Yuhanna 14:1; Yuhanna 16:32-33).

İmanlılar birbirlerine alçakgönüllülükle davranmalıdırlar (5:5; Matta 5:5).

İmanlılar Allah'ın kudreti karşısında alçakgönüllü olmalıdırlar. Allah da zamanı geldiğinde onları yüceltecektir (5:6; Matta 11:29; Luka 14:11).

İmanlılar bütün kaygılarını Allah'a havale etmelidirler. Allah onları kayırır (5:7; Matta 6:25; 31-33).

İblis saldırınca imanlılar ona direnmelidirler (5:9-10; Luka 10:19).

Yazar kitapçığı niçin yazdı?

Petrus bunu şöyle açıklar: “Maksadım sizi cesaretlendirmektir” (1.Petrus 5:12). Cesaretlendirmek istediği kişiler “Pontus’ta, Galatya’da, Kapadokya’da, Asya ili ve Bitinya’da dağılmış ve oralarda yabancılar gibi yaşayan” müminlerdi. Ayetlere ayrıntılı olarak baktığımızda bu yerlerin Anadolu’da olduğunu görmüştük. Petrus’un oradaki imanlılarla olan bağlantısından kesin bilgimiz yoktur. Tek bildiğimiz şey Petrus’un Pentekost gününde Yeruslaim’de Müjde’yi duyurduğu zaman onu dinleyenler arasında “Kapadokya’da, Pontus ve Asya ilinde, Frigya ve Pamfilya’da” yaşayanlar vardı. Bu bölgeler Petrus’un mektubun yazdığı imanlıların yaşadıkları hemen hemen aynı yerlerdir. Petrus’un “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun” sözünü kabul edenlerin arasında Anadolu’da yaşayanların bulunduğunu tahmin edebiliriz. Böylece Petrus’un yazdığı imanlıların bazılarını imana getirdiğini kabul etmek oldukça sağlam bir tahmindir. Onları şahsen tanımış olabilirdi.

Petrus’un onların baskı altında acı çektiklerini duyunca onları cesaretlendirmek için mektup yazdı. Bu haberi o yerlerle bağlantısı olan Silas’ın (Silvanus) Petrus’un yanında olması bu tahminimizi kuvvetlendirir. O oradan Petrus’un yanına gelmiş olabilirdi. “Silvanus’un yardımıyla yazdım” sözünün Petrus’un ona mektubu dikte ettiği anlamına gelebilir (1.Petrus 5:12). Ama bunun yanı sıra Silas’ın yardım etmesi, onun o mektubu Anadolu’nun o çeşitli yerlerine ulaştırmış olduğu anlamına gelebilir. Silas’ın veya başkasının Anadolu’nun dağlarını aşip o yerleri tek tek dolaşarak mektubu cemaatlere okuduğunu yüzde yüz bilmiyoruz. Olabilir ki Silas bir kaç kopya yazıp her bir merkeze ulaştırmak üzere başkalarının eline verdi. Bildiğimiz bir şey vardır. Bu mektup ulaştığı imanlılara o kadar değerli oldu ki onu atmamışlar. Yeni Ahit kitabı bir araya getirilince havarisi aracılığıyla İsa’nın öğretişini yansıtan bu kıymetli mektup ona dahil edilmiştir.

Petrus imanlılara cesaret verirken Allah’ın lütfundan bahsetti. “Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyorum. Siz de bu lütfu bağlı kalın” (1.Petrus 5:12). Allah, yaşadıkları ne durumlar olursa olsun imanlıları kuvvetlendirmek için lütfunu verir. Onlar bu lütfu bağlı kalmalıdır. Allah’ın imanlılara lütfunu ve selâmetini bol bol ihsan etmesi için dua eder (1:2).

Eski zaman peygamberleri imanlıların kavuşacakları lütfu ve kurtuluşu önceden bildirdiler (1:10). Kurtuluş Allah’ın lütfuyla sağlanır ve lütuf aracılığıyla imanlılara bahşedilir.

İmanlılar umutlarını tamamen İsa Mesih’in gelişinde onlara bahşedilecek lütfu bağlamalıdır (1:13). Lütfun gelecek zamanla ilgili yönü vardır. Lütuf imanlılara İsa Mesih’in tekrar gelişinde verilecektir. Umutlarını bu gelecekteki lütfu bağlamaları hayatın sıkıntılarına üstün gelemelerine yardımcı olacak. Bu lütuf Allah’ın semada onlara tahsis ettiği miras olarak açıklanmıştır (1:4). “Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar.”

İmanlı karı kocalar beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır (3:7). Birçok yorumcu ve hiç olmazsa bir eski Kutsal Kitap tercümesi (Süryanince) bu hayatı ebedî hayat olarak değerlendirir. Hem karılar hem kocalar bölüm 1 ayet 4’te bildirilen semavî mirasa sahip olacaklardı. Aynı zamanda bu hayatı dünyadaki normal hayat

olarak yorumlamak mümkündür. Dünyadaki karı koca hayatı Allah'ın lütfettiği ve kutsadığı hayat olarak hürmete değer sayılmalıdır. Ünlü yorumcu Matthew Henry yorum kitabında şöyle yazar: “Oysa karı başka ve daha yüksek yönlerde kocasına eşittir. Onlar ‘beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır.’ Bu hayatın ve gelecek hayatın bütün bereketlerine beraber kavuşmuşlardır. Bu sebeple barış ve sakinlik içinde birlikte yaşamalıdır. Bunu yapmazlarsa beraber ettikleri ve birbirleri için ettikleri dualar engellencektir.” Karı kocanın birleşmesi yeryüzünde yeni hayatı üretendir.

Allah'ın çok yönlü lütfunu iyi kullanan imanlılar aldıkları ruhanî kabiliyetle birbirlerine hizmet etmelidirler (4:10). Allah lütfuyla birbirlerine hizmet edebilmeleri için imanlılara çeşitli mevibeler verir.

Bütün imanlılar birbirlerine alçakgönüllülükle davranmalıdır, çünkü ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ (5:5). Allah, ilişkilerinde birbirlerine karşı alçakgönüllü davranan imanlılara iyiliğini ve lütfunu gösterir.

Allah daima lütufkârdır. İmanlıların bir süre sıkıntı çekmelerinin ardından O eksiklerini giderecek, imanlarını pekiştirecek, onları kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır (5:10). “Allah daima lütufkârdır” sözü özgün metinde bulunan “tüm lütfunun Allahı” deyimini tercüme eder. Tercümanlar Allah'ın lütfunun sürekli olarak imanlılara bahşedilmeye hazır olduğu yönüne önem vermiştir. Bu deyim aynı zamanda Allah'ın lütfunun çok yönlü olmasına değinir. Ayrıca Allah'ın lütfunun bolluğunu işaret eder.

Sonuç

Mektubu inceledik. Onu analize ettik. Onu anlamaya çalıştık. Onu özetledik. Önemli konularını çıkarttık. Bu mektubun Kutsal Kitap'taki yerini tespit ettik ve tüm Kitab'ın hikayesiyle bağlantısını ortaya çıkardık. Gözleme ve yorumlama adımlarını attık. Bu adımlar nesnel, somut gerçekleri ortaya koyar. Ama kalan adım daha şahsî adımdır. Bu adımda Kutsal Kitap'ı kendi hayatımıza uygulamaya çalışıyoruz.

3) Yapmak Adımı

Yap ne lazımsa!

Bu bize hatırlatıyor ki, Kutsal Kitap sadece bilgi veren bir kitap değildir, hayatlarımızı değiştiren bir kitaptır. Bu bölümde kesin ölçütler yoktur. Sen okuyucu olarak önemli görünen ayetleri seçmekte serbestsin. Aşağıda bazı örnekler veriyorum.

Kitapçıkta güvenmem lazım olan Allah'ın vermiş olduğu sözler, vaatler var mı? Onları nasıl aklımda

taze tutabilirim?

“İsa Mesih’i ölümden dirilterek bizi ebedî bir umuda kavuşturdu. Bu umut, Allah’ın semada tahsis ettiği mirastan ibarettir. Bu miras ne çürür, ne lekelenir, ne de solar. Allah iman eden sizleri kendi kudretiyle ebedî kurtuluş için muhafaza etmektedir. Bu kurtuluşa ahir zamanda, İsa tekrar geldiğinde kavuşacaksınız” (1:3-5).

“O’nun sayesinde Allah’a iman ediyorsunuz. Allah O’nu ölümden diriltti ve yüceltti. İşte onun için Allah’a iman ediyorsunuz, O’na umut bağlıyorsunuz” (1:21).

“Allah, Yeşaya Peygamber’in kitabında şöyle der: ‘Bak, Kudüs’e bir taş koydum, seçkin, kıymetli bir köşe taşı koydum. O’na iman edenler hüsrana uğramayacak.’ Sizler iman ettiniz. Bu taşın kıymetini bilirsiniz” (2:6-7).

“Çektiğiniz sıkıntılar giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın. Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız. Mesih’in şakirtleri olduğunuz için hakarete uğrarsanız ne mutlu size! Çünkü Allah’ın Ruhu bütün haşmetiyle üzerinizdedir” (4:12-14).

“Bu sebeple Allah’ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan’a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır” (4:19).

“Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: “Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder” (5:5).

“Allah’ın kudreti karşısında alçakgönüllü olun. O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir” (5:6).

Bütün kaygılarınızı Allah’a havale edin.O sizi kayırır (5:7).

“İmanınız sarsılmasın, İblis’e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. Allah daima lütufkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır” (5:9-10).

Okuyan dua etsin ve bunu kendisi için nasıl yapacağını Rab’den öğrensin. Sonra kendi not defeterinde yapacaklarını kaydetsin ve onları uygulamaya koysun.

Kitapçıkta ondan uzak durmam lazım olan günahlar var mı? Allah onlar karşı durmam için nasıl yardım edeck?

“Eskiden cahildiniz, kendi ihtiraslarınızın peşinden gittiniz; fakat artık öyle yapmayın.” (1:14).

“Bu sebeple artık her türlü kötülükten, hileden, ikiyüzlülüğten, kıskançlıktan, iftiradan uzak durun” (2:1).

“Geçmişte imansızların hoşlandıkları şeyleri yaparak yeterince vakit harcadınız. Hayatınız sefahat, şehvet, ayyaşlık, çılgın eğlenceler ve içki âlemlerinden ibaretti. Allah’ın şeriatını hiçe sayarak putlara secde ettiniz” (4:3).

“Belki sıkıntı çekeceksiniz. Fakat sıkıntılarınız cinayet işlemekten, hırsızlık yapmaktan, fesat çıkarmaktan ya da başkalarının işine karışmaktan olmasın” (4:15).

Okuyan dua etsin ve bunu kendisi için nasıl yapacağını Rab’den öğrensın. Sonra kendi not defeterinde yapacaklarını kaydetsin ve onları uygulamaya koysun.

Kitapçıkta bana verilen emirler var mı? Onları nasıl yerine getirebilirim?

“Bu sebeple zihinlerinizi Allah’a hizmet etmek için hazırlayın; tetikte olun” (1:13).

“Umudunuzu tamamen İsa Mesih’in gelişinde bahşedilecek lütfâ bağlayın” (1:13).

“Allah’a itaat edin; çünkü artık O’nun evlatlarıdır” (1:14).

“Sizi halkı olmaya çağırın Allah paktır. Bu sebeple siz de yaptığımız her şeyde kendinizi pak tutun. Nitekim Allah Tevrat’ta şöyle emrediyor: ‘Ben pak olduğum gibi siz de pak olun’ ” (1:15-16).

“Allah’ı “semavî Baba” diye çağırıyorsunuz. O’nun insanlar arasında hiç ayırım yapmadığını unutmayın. Bu sebeple dünyadaki gurbet zamanınızı takva içinde geçirin” (1:17).

“Hakikate itaat ederek kendinizi arıttınız. Şimdi mümin kardeşlerinizi riyasızca sevebiliyorsunuz. Bu sebeple birbirinizi candan ve yürekten sevin” (1:22).

“Yeni doğmuş bebekler gibi olun. Onlar nasıl sütü özlerse siz de Allah’ın kelâmını öyle özleyin. Allah’ın kelâmı katıksız süte benzer. Onunla beslenin ki, büyüyüp kurtuluşa eresiniz” (2:2).

“Onun için Rab İsa’ya gelin. O cemaatin yaşayan temel taşıdır. İnsanlar O’nu reddettiler; fakat Allah O’nu seçkin ve değerli temel taşı yaptı” (2:4).

“Sevgili dostlarım, bu dünyada garipler ve misafirler gibisiniz. Bu sebeple yalvarıyorum, nefsinizin arzularından kaçın. Bu arzular canınıza karşı savaşıyor” (2:11).

“Rab adına her insanî müesseseye tâbi olun; en üstün yetkiye sahip olan imparatora da, onun gönderdiği valilere de tâbi olun” (2:13-14).

“İyilik yaparak akılsız insanların cahilce konuşmalarını boşa çıkarın. Allah’ın istediği işte budur” (2:15).

“Hür insanlar olarak yaşayın. Fakat hürriyetinizi kötülük yapmak için bahane etmeyin” (2:16).

“Allah’ın kullarına lâyük bir hayat sürün” (2:16).

“Herkes hürmet edin. Mümin kardeşlerinizi sevin” (2:17).

“Allah’tan korkun” (2:17).

“İmparatora hürmet edin” (2:17).

“Ey kadınlar, siz de kocalarınıza tâbi olun. Bazılarınızın kocaları Allah’ın kelâmına inanmıyor olabilir. Fakat olumlu hayatınıza bakıp Allah’a dönebilirler; sizin bir şey söylemenize gerek kalmaz. 2 Temiz ve hürmet dolu hayatınızı görmeleri yeter” (3:1-2).

“Aynı şekilde, ey kocalar, siz de karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Çünkü onların bünyesi sizinkinden daha zayıftır. Onlara saygı gösterin, çünkü onlar da sizinle beraber Allah’ın lütfettiği hayata nail olmuşlardır. Bunu yaparsanız, dua etmenize engel kalmaz” (3:7).

“Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin” (3:8).

“Birbirinize dert ortağı olun” (3:8).

“Birbirinizi kardeşçe sevin” (3:8).

“Şefkatli, alçakgönüllü olun” (3:8).

“Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. sövenlere sövmeyin. Tersine onlara hayırdua edin” (3:9).

“Zebur’da yazıldığı gibi, “Hayatın tadını çıkarmak ve iyi günler görmek isteyen, diline hâkim olsun. Ağzından kötü söz çıkmasını, yalan söylemesini” (3:10).

“Kötülük yapmaktan sakınsın, iyilik yapsın” (3:11).

“Selâmeti amaç edinsin, selâmet için canla başla çalışsın” (3:11).

“Doğru olanı yaptığınız için acı çekseniz bile ne mutlu size! İnsanların tehditlerinden korkmayın, onlardan ürkmeyin” (3:14).

“Kalplerinizde Mesih’e özel bir yer verin, O’nun Rab olduğunu anlayın” (3:15).

“İçinizdeki umudun sebebini soran herkese cevap vermek için her zaman hazırlıklı olun” (3:15).

“Ancak herkese yumuşak huyla ve hürmetle cevap verin” (3:16).

“Vicdanınızı temiz tutun” (3:16).

“Siz de acı çekmeye hazırlıklı olun. Mümin olarak acı çeken kişi, günah işlemekten vazgeçti demektir” (4:1).

“Her şeyin sonu yaklaştı. Bu sebeple akıllı olun, dua etmek için ayık kalın” (4:7).

“En önemlisi, birbirinizi yürekte sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter” (4:8).

“Sızlanıp söylenmeden birbirinize karşı misafirperver olun” (4:9).

“Çektiğiniz sıkıntılar giydirilen ateşten bir gömleğe benzer; böyle imtihan ediliyorsunuz. Başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşmayın” (4:12).

“Tersine, Mesih gibi sıkıntı çektiğiniz için sevinin. Mesih ihtişam içinde tezahür ettiğinde sevinip coşacaksınız” (4:13).

“Mesih’in şakirdi olduğu için acı çeken bundan utanmasın. Aksine, Mesih’in adıyla anıldığı için Allah’a hamdetsin” (4:16).

“Bu sebeple Allah’ın isteğini yaptıkları için sıkıntı çekenler, iyi amellerle canlarını Yaradan’a emanet etsinler. Çünkü O, itimada lâyıktır” (4:19).

“Ey gençler, siz de önderlerinize tâbi olun. Birbirinize alçakgönüllülükle davranın. Nitekim Süleyman Peygamber şöyle der: ‘Allah kibirlilere karşıdır, fakat alçakgönüllülere lütfeder’ ” (5:5).

“Allah’ın kudreti karşısında alçakgönüllü olun. O da zamanı geldiğinde sizi yüceltecektir” (5:6).

“Bütün kaygılarınızı Allah’a havale edin. O sizi kayırır” (5:7).

“Ayık ve uyanık kalın. Hasminiz İblis, ortalıkta kükreyerek dolaşan bir aslan gibi, yutacak birini arıyor” (5:8).

“İmanınız sarsılmasın, İblis’e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor” (5:9).

“Mektubumda Allah’ın lütfundan bahsettim. Bu lütfun hakikat olduğuna şahitlik etmek istiyorum. Siz de bu lütfu bağlı kalın” (5:12).

“Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Mesih’e ait olanlarınızın hepsine selâmet dileriz” (5:14).

Okuyan dua etsin ve bunu kendisi için nasıl yapacağını Rab’den öğrensin. Sonra kendi not defterinde yapacaklarını kaydetsin ve onları uygulamaya koysun.

Kitapçıkta bana verilen görevler veya hizmetler var mı? Onları nasıl yerine getirebilirim?

“Fakat siz seçilmiş bir nesilsiniz, ebedî Hükümdar’ın rahiplerisiniz, mukaddes milletsiniz, Allah’ın öz halkısınız. Sizi karanlıktan kendi harika nuruna çağıran Allah’ın faziletlerini ilan etmek için seçildiniz” (2:9).

“Her biriniz Allah’ın lütfettiği bir mevhibeye sahipsiniz. Bu mevhibelerle birbirinize hizmet edin. Böylece Allah’ın çok yönlü lütfunu iyi kullanmış olursunuz. Vaaz mevhibesi olan, bizzat Allah’ın kelâmını iletir gibi konuşsun. Hizmet mevhibesi olan, Allah’ın sağladığı kuvvetle hizmet etsin. Böylece yaptığımız her şey İsa Mesih vasıtasıyla Allah’a izzet getirsin. İzzet ve kudret ebetler ebedince Mesih’e aittir. Âmin” (4:10-11).

“Cemaatinizin önderlerine sesleniyorum. Ben de sizler gibi bir önderim. Mesih’in çektiği acılara şahit oldum. Mesih’in tezahür edecek ihtişamına ortak biri olarak sizden rica ediyorum: Sürüsünü canı pahasına güden çoban gibi, Allah’ın emanet ettiği insanlara göz kulak olun, onları gözetin. Bunu zorunluluktan ya da para hırsıyla değil, gönüllü ve gönül rızasıyla yapın. Allah’ın istediği budur. Allah’ın emanet ettiği kişilere hükmetmeye kalkışmayın. Tersine, iyi hayatınızla onlara örnek olun. Cemaatleri güden önderlerin başı Mesih’tir. Mesih tekrar geldiği zaman hiç solmayan muhteşem zafer tacını giydirecek” (5:1-4).

İmanınız sarsılmasın, İblis’e direnin. Bilin ki, dünyanın her yerindeki mümin kardeşleriniz aynı sıkıntılardan geçiyor. Allah daima lütufkârdır. Mesih vasıtasıyla sizi ebedî izzetine ortak olmaya çağırmaktadır. Bir süre sıkıntı çekeceksiniz. Fakat ardından Allah eksiklerinizi giderecek, imanınızı pekiştirecek, sizi kuvvetlendirecek ve emniyet içinde yaşatacaktır (5:9-10).

Okuyan dua etsin ve bunu kendisi için nasıl yapacağını Rab’den öğrensin. Sonra kendi not defterinde yapacaklarını kaydetsin ve onları uygulamaya koysun.

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://Hristiyan_Kitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

Rod Harbottle yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

